

~~Δ - 588~~

~~Vol. 10~~

V10

1700601

D 003334, Vol. 10

396

D3334/10

Securitatea

D 3334 / 10

STRICT SECRET

Nr. 1 (41) — 1978

„...Este necesar să fie îmbunătățită activitatea Ministerului de Interne, a organelor de securitate și miliție. Ele trebuie să-și perfecționeze continuu munca, să-și întărească vigilența, acționând cu mai multă fermitate pentru prevenirea abaterilor și infracțiunilor, pentru descoperirea celor vinovați. În activitatea lor, atât organele de securitate cât și cele de miliție, trebuie să pornească necontenit de la răspunderea pe care o au în fața poporului de a apăra ordinea și liniștea publică, proprietatea de stat și obștească, bunurile fiecărui cetățean, de a asigura munca pașnică a poporului nostru. Ele trebuie să conlucreze permanent cu masele de oameni ai muncii, veghind la respectarea fermă a legilor țării, a legalității socialiste, astfel ca nimeni să nu se poată sustrage pedepsei drepte a poporului, dar, totodată, nimeni să nu poată fi pedepsit pe nedrept“.

NICOLAE CEAUȘESCU

Raport cu privire la realizarea hotăririlor Congresului al XI-lea al Partidului Comunist Român și la sarcinile de viitor, prezentat la Conferința Națională a Partidului Comunist Român, 7—9 decembrie 1977.

STRICT
SECRET**Securitatea**

Exemplar nr. 625

1978

Cuprins

ANALIZE, SINTEZE

In sprijinul învățămîntului profesional — opinii**Perfecționarea activității organelor de securitate — cerință importantă a etapei actuale** 5**Prevenirea infracțiunilor și a altor fapte de natură să afecteze securitatea statului, cerință de bază și criteriu de apreciere a activității organelor de securitate. Căi, metode și mijloace de realizare a prevenirii — colonel Ion GEAGLĂ, locotenent-colonel Alexandru HASNAȘ, maior Gheorghe VASILE** 13**Participarea organelor de securitate la educarea cetățenilor în spiritul legalității socialiste, al apărării secretului de stat, al vigilenței și combativității revoluționare față de orice acțiuni și manifestări împotriva securității statului — colonel Ion GEAGLĂ, căpitan Tudor NEGOIȚA** 27**Sarcinile ce revin aparatului Ministerului de Interne pentru asigurarea securității personale a conducătorilor de partid și de stat — general-locotenent Nicolae STAN** 39

Documentar

Cu referire la relațiile cetățenilor români cu unele posturi de radio capitaliste 38

INFORMAȚII INTERNE

Cîteva puncte de reper ale conlucrării securitate-miliție în prevenirea și combaterea infracțiunilor săvîrșite prin violență — colonel Dragoș IȚCUȘ 50

CONTRAINFORMAȚII IN SECTOARELE ECONOMICE

Pe tema cooperării serviciilor II cu celelalte compartimente de securitate, cu miliția și cu pompierii, la Inspectoratul județean Constanța — discuție realizată de colonel Ion VLAICU 53**Secvențe în „alb-negru” pe „releul” acoperirii informative, al executării misiunilor de pază și apărare în domeniul radioteleviziunii — colonel Dumitru BUCUR** 57

CONTRASPIONAJ

Despre unele căi de scurgere de informații și date secrete — colonel Eugen PANDELESCU, maior Sorin IOAN 61

CONTRAINFORMAȚII MILITARE

Asigurarea contrainformativă a penitenciarelor — colonel Petru CALOTA 68

Din presa de peste hotare

Acțiuni teroriste ale unor sud-molucani în Olanda — traducere și prelucrare de maior Sorin BOLDEA, locotenent Florin FAGĂRAȘEANU 71

Organizarea antiteroristă în R.F.G. 76

Bibliografie la temele pentru pregătirea de specialitate a cadrelor din organele de securitate pentru convocarea I/1978 80

Vă recomandăm să citiți „HĂITUIALA INDELUNGATĂ” 88

NOTĂ: Pentru ca buletinul intern „Securitatea” să vină direct în sprijinul învățămîntului de specialitate, în legătură cu cerințele Dispozițiilor și planurilor tematice aprobate pentru anul 1978 și, totodată, pentru a reflecta în paginile sale sarcinile rezultate pentru întregul aparat la bilanțul activității Ministerului de Interne pe 1977, s-a hotărît ca nr. 4/1977 al buletinului să nu mai apară, iar numerele 1—4/1978 să fie tipărite mai devreme ca de obicei, adică în perioadele premergătoare convocărilor trimestriale de învățămînt ordonate.

Perfecționarea activității organelor de securitate—cerință importantă a etapei actuale

Activul de partid și cadrele de comandă participante la bilanțul activității Ministerului de Interne au analizat cu exigență și răspundere comunistă, în spiritul hotărîrilor Conferinței Naționale a partidului, munca depusă de întregul personal în anul 1977 pentru îndeplinirea sarcinilor și misiunilor incredințate.

Activitatea desfășurată de Ministerul de Interne în anul care a trecut a avut la bază documentele Congresului al XI-lea al partidului, Constituția și legile țării, ordinele date de Comandantul nostru suprem, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la Adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere, din decembrie 1976, orientările și indicațiile primite pe parcursul întregului an, sarcinile izvorite din hotărîrile Plenarei C.C. al P.C.R. din 28—29 iunie 1977, din celelalte documente de partid și de stat, care au direcționat cu claritate întreaga noastră muncă, constituind un puternic factor mobilizator pentru toți comunistii, pentru întregul aparat.

Eforturile tuturor cadrelor au fost orientate în direcția asigurării legalității socialiste, îndeplinirii în cele mai bune condițiuni a misiunilor de securitate și gardă, prevenirii infrațiunilor și altor manifestări antisociale de natură să aducă atingere securității statului, perfecționării cadrului organizatoric, a stilului și metodelor de muncă, ridicării nivelului de pregătire a cadrelor, creșterii răspunderii și competenței lor în executarea ordinelor și misiunilor.

Organele de securitate, împreună cu celelalte organe ale ministerului, și-au sporit eforturile pentru cunoașterea și contracararea propagandei ostile societății noastre și a altor acțiuni cu caracter dușmănos puse la cale de cercurile reacționare din străinătate și unele elemente retrograde din interior, obținînd unele rezultate pozitive în acest domeniu al activității lor. Ele și-au diversificat măsurile de neutralizare a influențelor nocive ale propagandei cercurilor reacționare și au preîntîmpinat încercările de incitare a unor elemente la acțiuni ostile.

Din lucrările bilanțului a rezultat, în același timp, că în organizarea și desfășurarea muncii informativ-operative organele de securitate nu au ținut seama întotdeauna de schimbările petrecute în situația operativă și nu au acționat cu fermitate și promptitudine pentru prevenirea și neutralizarea efectelor propagandei și a altor acțiuni ale cercurilor reacționare. Ca urmare, nu au fost cunoscute la timp și nu au putut fi prevenite unele evenimente și stări de lucruri negative. Au existat cazuri cînd unele elemente parazitare și infractoare au încercat să dea un colorit politic anumitor manifestări antisociale ale lor, să-și ascundă adevăratul profil moral și să obțină sprijin din străinătate în rezolvarea unor pretenții nejustificate.

Avind în vedere neajunsurile manifestate în acest sector al activității, analiza efectuată în cadrul bilanțului a evidențiat necesitatea ca, în etapa care urmează, organele de securitate să îmbunătățească substanțial munca informativ-operativă, în scopul cunoașterii și contracarării propagandei și a altor acțiuni ostile de denigrare a realităților din țara noastră, întreprinse de cercurile reacționare din străinătate prin diferite organizații, grupări, posturi de radio, presă, diplomați, ziaști, emisari și pe alte căi. Este necesar ca organele de securitate să controleze riguros și să închidă toate căile prin care diverse grupări străine, fasciste, naționalist-iredentiste, obscurantiste și altele încearcă să introducă în țară materiale instigatoare și calomnioase, să exercite influențe nocive în unele zone și în mediul anumitor categorii de persoane, îndemnând la acțiuni dăunătoare statului nostru, emigraționiste, la trecerea frauduloasă a frontierei etc. O atenție deosebită trebuie acordată protejării cetățenilor vizați de aceste cercuri, prevenirii atragerii la acțiuni ostile a elementelor tinere, precum și a altor persoane, îndeosebi a acelor care lucrează în sectoarele de artă, cultură, știință, sănătate și învățământ. Este necesar ca, stăpînind temeinic situația operativă, organele de securitate să cunoască la timp și să prevină orice încercări de a organiza activități clandestine în țara noastră, de a constitui grupuri protestatere față de politica partidului și statului, de a crea confuzii și nemulțumiri.

Perfecționarea întregii activități, îndeosebi a muncii cu rețeaua informativă, trebuie să asigure cunoașterea și urmărirea îndeaproape a tuturor persoanelor care întrețin legături cu organizații reacționare străine sau cu emisari ai acestora, în vederea prevenirii și contracarării intereselor statului nostru. De asemenea, se impune să fie luate măsuri ferme care să asigure prevenirea și neutralizarea acțiunilor ostile din partea elementelor provenite din fostele partide și organizații reacționare, clase exploatoare și din rindul descendenților acestora, elementelor fațate cu poziții dușmănoase din rindul cultelor și sectelor, a altor elemente cu antecedente politice și penale reacționare, aventuriere și parabatere cu mai multă hotărîre a activității elementelor legionaro-fasciste și naționalist-iredentiste, care să fie controlate „pas cu pas”, în așa fel încît acestea să nu reușească să contacteze și să-și exercite influența lor negativă asupra anumitor persoane, să nu li se permită, sub nici o formă, să se dede la fapte ori manifestări dușmănoase. Nu trebuie să se uite nici un moment că, pe plan internațional, cercurile reacționare sprijină activitatea unor grupări și organizații fasciste.

Asigurînd executarea întocmai a ordinelor care prevăd ca pe teritoriul țării noastre să fie prevenit orice act cu caracter terorist, o atenție deosebită trebuie acordată în continuare perfecționării și întăririi activității de combatere a terorismului. În acest domeniu, sarcini importante revin unității specializate, celorlalte unități centrale și teritoriale ale Ministerului de Interne cu atribuții în acest sector de activitate, care au datoria să întreprindă permanent măsuri operative și eficiente pentru identificarea și urmărirea activă și calificată a ele-

mentelor teroriste, pentru prevenirea și contracararea oricăror acțiuni cu caracter terorist.

Pe baza unei mai strînse conlucrări, să se asigure controlul activității elementelor suspecte, îndeosebi din rindul studenților străini, manifestîndu-se răspundere și promptitudine în raportarea și exploatarea datelor și informațiilor obținute prin rețea sau prin oricare alte mijloace. Trebuie îmbunătățite în continuare sistemele de pază și apărare a obiectivelor vizate de organizațiile teroriste, intensificate acțiunile de protecție a unor persoane, precum și controlul antiterorist în porturi, aeroporturi și în punctele de trecere a frontierei. O deosebită grijă trebuie să se manifeste față de asigurarea securității navelor și aeronavelor, perfecționîndu-se metodele și mijloacele activității de antideturnare.

Bilanțul a scos în evidență faptul că și în anul trecut organele de securitate au depus o activitate intensă pentru înlăturarea poliției partidului și statului în domeniul apărării avuției naționale.

În conlucrare cu organele de miliție și unitățile de pompieri, ele au acționat, prin activități și mijloace specifice, pentru înlăturarea stărilor negative din unele obiective economice, reușind să prevină și să elimine cauzele generatoare de incendii, explozii, distrugerii și degradări de bunuri, precum și unele fapte ce se puteau solda cu pagube pentru economia națională. De asemenea, în domeniul relațiilor de comerț exterior și cooperare economică internațională au fost prevenite în timp util unele cazuri de încheiere de contracte economice dezavantajoase pentru țara noastră și preintimpinată atragerea unor specialiști români din acest sector la acțiuni infraționale.

Corespunzător orientărilor stabilite de Conferința Națională a partidului din decembrie 1977 privind ridicarea nivelului tehnic-calitativ al tuturor produselor, realizarea la timp a investițiilor, creșterea eficienței activității economice și gospodărirea rațională a combustibililor și a energiei, în etapa care urmează se impun măsuri mai hotărîte pentru îmbunătățirea muncii informativ-operative în sectoarele economice, în scopul cunoașterii și înlăturării din timp a stărilor de pericol, a fenomenelor și împrejurărilor generatoare de infrațiuni și altor fapte păgubitoare, prevenirii oricăror acțiuni de sabotaj, diversiune, subminare, a delapidărilor, furturilor, distrugerilor și degradărilor care prejudiciază avutul obștesc.

O atenție deosebită se va acorda perfecționării muncii informativ-operative în întreprinderile de comerț exterior și în obiectivele economice care realizează mărfuri pentru export, acționîndu-se cu fermitate și hotărîre în vederea prevenirii și curmării oricăror acțiuni de natură să afecteze interesele economice ale statului român în relațiile cu partenerii străini. Este necesar, de asemenea, să se intensifice activitatea pentru cunoașterea, prevenirea și contracararea preocupărilor unor comercianți străini de a obține date și informații care să le faciliteze încheierea unor contracte dezavantajoase statului nostru.

În toate cazurile de incendii, avarii, explozii sau alte evenimente produse în obiective economice, organele de securitate, în conlucrare cu celelalte organe ale ministerului, au datoria să aprofundeze cercetările și verificările pentru stabilirea cauzelor reale ce au generat fenomenele respective și persoanele care răspund de cele petrecute.

Apărarea cu fermitate a avuției naționale impune ridicarea răspunderii în muncă a organelor de securitate, dezvoltarea spiritului lor de vigilență și combativitate față de fenomenele negative din obiectivele economice, perfecționarea rețelei informative, instruirea temeinică și dirijarea eficientă a acesteia, verificarea atentă și exploatarea operativă a sesizărilor și informațiilor. În colaborare cu organele de miliție și cu trupele de securitate, organele de securitate trebuie să acorde o mai mare atenție pazei și securității obiectivelor, perfecționării sistemelor de pază, extinderii pazei obștești și dotării unităților economice cu noi mijloace tehnice de avertizare și alarmare.

In urma măsurilor ce au fost luate, în anul care a trecut, organele de securitate au reușit să înlăture cu mai multă fermitate unele cauze care favorizau scurgerea de informații, să anihileze unele acțiuni ale cadrelor și agenților spionajului străin, să apere cetățenii români deținători de secrete și să asigure protecția cadrelor militare față de acțiunile întreprinse de agenturile străine. Printr-o mai strinsă cooperare cu factorii de conducere și educaționali din organizațiile socialiste, s-a reușit să se reducă numărul cetățenilor români care, în afara cadrului legal, vizitau unele reprezentanțe diplomatice, participau la acțiuni protocolare ale acestora, frecventau bibliotecile unor state capitaliste ori întrețineau legături neoficiale cu străini.

Asupra cadrelor și agenților spionajului străin, identificați în țara noastră sub acoperirea de diplomați, comercianți, ziaristi, specialiști, studenți etc., au fost întreprinse acțiuni ferme, combinate, exercitându-se un control mai eficace asupra activității și legăturilor acestora și reușindu-se să se cunoască în mai mare măsură tematica de informații căutate, domeniile și persoanele vizate.

Munca informativă în rândul deținătorilor de secrete, a celor care au rude și legături în străinătate nu s-a ridicat însă la nivelul exigențelor, din care cauză activitatea și comportarea unora dintre ei, îndeosebi în afara locurilor de muncă, au fost insuficient cunoscute și controlate. Deși rețeaua informativă a înregistrat o anumită creștere numerică, sub raport potențial ea nu asigură încă o supraveghere completă și, ca urmare, nu se poate executa, în toate cazurile, un control eficient asupra elementelor suspecte. Insuficiența unei rețele cu posibilități de penetrare, recrutată din intimitatea elementelor urmărite, precum și a unei munci de profunzime cu aceasta, au dus, în unele cazuri, la târăgănarea clarificării operative a unor dosare de urmărire informativă. Nici colaborarea organelor de securitate cu cele de miliție în urmărirea străinilor nu a avut întotdeauna un caracter organizat și eficient, fapt care s-a răsfrint negativ asupra capacității de cuprindere și folosire a tuturor posibilităților existente pentru apărarea secretului de stat și prevenirea scurgerii de informații.

Viața a demonstrat că apărarea secretului de stat și zădărnicierea oricăror acțiuni de spionaj și trădare, îndreptate împotriva țării noastre, constituie și în perioada următoare sarcini primordiale ale aparatului de securitate. În acest scop, pentru cunoașterea situației operative și creșterea eficienței întregii activități se impun noi măsuri de sporire cantitativă și mai ales calitativă a potențialului informativ, îmbunătățirea activității cu rețeaua, astfel încât ea să asigure urmărirea cores-

punzătoare a persoanelor care fac obiectul muncii noastre, supravegherea locurilor și mediilor vizate de serviciile de spionaj, precum și identificarea și luarea în supraveghere a noi elemente suspecte. Este necesar să se acționeze mai intens pentru apărarea specialiștilor, a cercetătorilor și a altor persoane deținătoare de secrete împotriva acțiunilor de spionaj, reducerea tot mai accentuată a numărului de vizitatori la sediile misiunilor diplomatice, prevenindu-se și neutralizându-se orice încercare a dușmanului de a obține informații, de a antrena cetățeni români la acțiuni de trădare sau alte activități ostile.

Organele de securitate trebuie să acționeze mai ofensiv asupra agenților și cadrelor serviciilor de spionaj identificați pe teritoriul țării noastre, să controleze și să documenteze activitatea acestora, îngrădindu-le posibilitățile de a intra în posesia unor date secrete, dezinformându-i sau compromițându-i. Este necesar ca munca de contraspionaj să devină mai eficientă, asigurând apărarea cu fermitate a secretului de stat, cunoașterea, controlul și contracararea la timp a acțiunilor ostile ale cadrelor și agenților spionajului străin și ale legăturilor acestora din România.

În scopul prevenirii scurgerii de informații, date și documente secrete, se impune luarea unor măsuri ferme pentru îmbunătățirea calității rețelei informative din obiectivele și sectoarele în care se concentrează astfel de date și documente. Totodată, este necesar să fie continuată acțiunea de verificare, apărare și educare a deținătorilor și cunoscătorilor de secrete în spiritul legii și al vigilenței față de acțiunile serviciilor străine de spionaj. În viitor va trebui să se manifeste mai multă hotărâre și fermitate pentru respectarea riguroasă a normelor legale cu privire la păstrarea, manipularea și folosirea documentelor secrete, precum și a celor referitoare la relațiile cu străinii. Controalele executate pe această linie vor trebui să devină tot mai exigente și eficiente, determinând eliminarea neajunsurilor constatate.

Organele de contrainformații militare, împreună cu celelalte organe ale Ministerului de Interne și în strinsă colaborare cu factorii de răspundere din unități trebuie să intensifice munca informativ-operativă, orientând-o în direcția neutralizării oricăror încercări ale spionajului străin de a intra în posesia unor secrete militare și a racola unele cadre, pentru a preveni orice faptă de natură să aducă atingere capacității de apărare a patriei. Este necesar să se asigure o ordine desăvârșită în lucrul cu documentele secrete, să se dovedească fermitate și vigilență față de încercările unor elemente infractoare de a compromite unele cadre militare.

După cum este cunoscut, prevenirea și contracararea infracțiunilor și a altor manifestări ostile sint condiționate de calitatea și eficiența muncii informativ-operative, de perfecționarea continuă a mijloacelor și metodelor de activitate.

Ținând seama de schimbările survenite în situația operativă, organele de securitate au datoria să identifice și să cuprindă în forme organizate de supraveghere și urmărire informativă toate elementele care trebuie să facă obiectul muncii lor, stabilind priorități și măsuri diferențiate care să asigure urmărirea continuă și calificată a persoanelor realmente periculoase.

Se impune perfecționarea continuă a activității de căutare, verificare și valorificare a informațiilor și datelor de interes operativ, în strictă conformitate cu ordinele de linie, cu sarcinile stabilite în Programul de măsuri elaborat pe baza documentelor Conferinței Naționale a partidului.

În procesul urmăririi informative trebuie să se asigure, prin măsuri adecvate, atât verificarea informațiilor privitoare la pregătirea ori săvârșirea de infracțiuni, cât și cunoașterea multilaterală a fizionomiei moral-politice, a atitudinii și comportării persoanelor care fac obiectul urmăririi, a tuturor faptelor antisociale săvârșite de ele, precum și a legăturilor pe care le au, pentru a se putea întreprinde măsuri eficiente de prevenire și neutralizare.

Viața demonstrează că tot mai multe elemente din evidențele organelor de securitate săvârșesc delapidări, furturi, înșelăciuni și alte încălcări ale legilor și normelor de conviețuire socială, care scot în evidență adevăratul lor profil moral. Având în vedere această situație, cadrele de securitate trebuie să cunoască aceste fapte și să le documenteze astfel încât finalizarea cazurilor să se poată realiza, cu prioritate, prin măsuri de drept comun, la momentele potrivite, demascându-i pe cei vinovați ca elemente declasate în fața opiniei publice.

Trebuie avut în vedere și faptul că unele elemente din evidența miliției, îndeosebi din rândul foștilor condamnați, a celor fără ocupație, cu un nivel scăzut de educație și cultură, aflate sub influența propagandei reacționare și a unor mentalități burgheze, încearcă să imprime un colorit politic faptelor lor reprobabile, ori se dedau la manifestări denigratoare, acte turbulente sau alte acțiuni de natură să afecteze prestigiul statului nostru. Acestor elemente să nu li se permită să se erijeze în „persecutate pentru opinii”, ci să fie demascate cu hotărâre ca elemente infractoare, retrograde, descompuse.

Organele de securitate au datoria să întreprindă acțiuni pentru ca rețeaua informativă să asigure cunoașterea temeinică a situației operative în toate sectoarele și problemele importante, astfel încât să poată fi luate măsuri pentru realizarea de acțiuni complexe de prevenire, influențare, dezinformare sau de supraveghere a unor elemente mai periculoase. Se impune, de asemenea, sporirea numărului informatorilor cu posibilități de penetrare pe lângă cadrele și agenții spionajului și alți cetățeni străini dubioși care vin în țara noastră. Trebuie redusă fluctuația din rețeaua informativă, ce se mai face uneori simțită datorită ușurinței dovedite de unele cadre de securitate care admit recrutarea unor elemente necinstite, lipsite de calități și posibilități de informare.

Potrivit ordinilor în vigoare, în anul 1978, este necesar să fie îmbunătățită radical calitatea rețelei informative. Șefii de unități au datoria să stabilească cu răspundere și discernământ, în raport cu nevoile reale ale muncii, necesarul de recrutări ce trebuie realizat și să analizeze lunar modul în care sînt executate aceste măsuri, precum și calitatea recrutărilor efectuate, acționînd ferm împotriva tuturor celor care nesocotesc sau subapreciază sarcinile ce le revin pe această linie. Totodată este necesar să fie intensificate controlul și îndrumarea sistematică a subordonaților în pregătirea și realizarea intilnirilor, instruirea, dirijarea și verificarea rețelei informative, în scopul folosirii ei la în-

treaga capacitate, atât în problemele pentru care a fost recrutată, cât și pentru a-și aduce o contribuție tot mai mare la rezolvarea celorlalte sarcini și misiuni care revin ministerului nostru.

★

Analiza efectuată la recentul bilanț a evidențiat din nou, cu deosebită tărie, faptul că întreaga activitate a organelor de securitate este călăuzită de concepția profund creatoare, revoluționară și umanistă a partidului comunist, a secretarului său general, Comandantul nostru suprem, tovarășul Nicolae Ceaușescu, potrivit căreia acțiunile pe care le întreprindem trebuie să aibă un profund caracter preventiv, să fie realizate cu participarea tot mai largă a maselor de oameni ai muncii, în spiritul cerințelor legalității socialiste, a respectului pentru adevăr și dreptate.

Pornind de la răspunderea mare pe care o au în fața poporului, a partidului și a Comandantului suprem, pe linia apărării cuceririlor revoluționare ale oamenilor muncii, a valorilor fundamentale ale societății noastre, organele de securitate au datoria să-și perfecționeze necontenit activitatea, dezvoltîndu-și capacitatea de cunoaștere și acțiune, spiritul de răspundere, vigilență și combativitate, situînd pe primul plan al muncii lor prevenirea oricăror infracțiuni și abateri de la prevederile legale, luarea de măsuri pentru a împiedica săvârșirea de fapte dăunătoare societății și a altor acțiuni ostile care ar lovi în interesele poporului.

Sub conducerea organelor de partid, organele de securitate trebuie să asigure respectarea fermă a legilor țării, astfel încât nimeni să nu se poată sustrage pedepsei drepte a poporului și nici o persoană să nu fie pedepsită pe nedrept. Documentele de partid, Constituția și legile țării, ordinele și dispozițiunile în vigoare pun în fața cadrelor de securitate sarcini sporite pe linia înfăptuirii legalității socialiste, ele fiind chemate să constituie un model de respectare a legilor, să dovedească în întreaga lor activitate o înaltă principialitate de partid, combativitate și umanism revoluționar, intransigență și fermitate față de cei care, prin acțiunile și comportarea lor lezează securitatea statului. Totodată, conlucrînd permanent cu masele de oameni ai muncii, organele de securitate, împreună cu procuratura, justiția, celelalte organe de stat, organizații de masă și obștești trebuie să-și sporească contribuția la educarea cetățenilor în spiritul legalității, să dezvolte practica informării maselor și dezbaterilor publice asupra unor cazuri de infracțiuni.

Îndeplinirea corespunzătoare, la nivelul cerințelor actuale puse de partid, de Comandantul nostru suprem, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a sarcinilor și misiunilor încredințate, **ridicarea calității și eficienței întregii munci de securitate depind într-o măsură hotărîtoare de perfecționarea pregătirii politico-ideologice și de specialitate a tuturor cadrelor, de îmbunătățirea continuă a conducerii activității la toate nivelurile, a stilului și metodelor de muncă, de întărirea ordinii și disciplinei militare.**

Întregul proces de educare și instruire a cadrelor, organizat și condus cu competență și răspundere de către comandanți, organele și organizațiile de partid, trebuie să aducă o contribuție sporită la însușirea și aplicarea în viață a hotărîrilor de partid, a legilor țării, ordinilor

și dispozițiilor, determinând dezvoltarea calităților moral-politice și profesionale ale cadrelor, creșterea combativității, vigilenței și răspunderii lor în executarea misiunilor, a discernământului politic și juridic în întreaga lor activitate. Trebuie cultivate cu perseverență pasiunea și dăruirea în muncă, comportarea demnă în serviciu, familie și societate, în așa fel încât cadrele de securitate să constituie în toate împrejurările un exemplu în aplicarea în viață a cerințelor codului eticii și echității socialiste.

Acționând neabătut pentru îndeplinirea hotărârilor de partid privitoare la selecționarea, pregătirea, cunoașterea și promovarea cadrelor, este necesar să se acorde toată grija îndeplinirii integrale și la un nivel calitativ superior a tuturor prevederilor dispozițiilor și planurilor tematice de pregătire aprobate de conducerea de partid. Să fie eliminate și combătute manifestările de formalism din procesul de pregătire, promovându-se cu consecvență spiritul creator în însușirea și aplicarea cunoștințelor, generalizarea experienței pozitive legate de organizarea și desfășurarea învățământului.

Ridicarea calității muncii organelor de securitate impune în etapă care urmează sporirea preocupărilor pentru imprimarea unui caracter științific întregii activități de conducere, stilului și metodelor de muncă, afirmarea cu putere, la toate cadrele cu atribuții de conducere, a spiritului revoluționar, novator, promovat cu consecvență de partidul nostru. Trebuie cultivat la toate nivelurile un climat de maximă responsabilitate și disciplină în executarea ordinelor, cadrele de conducere având obligația de a participa efectiv și nemijlocit la realizarea principalelor sarcini, la rezolvarea și finalizarea celor mai importante cazuri. Munca să fie organizată astfel încât cea mai mare parte din timpul fiecărui șef să fie afectată activității concrete de rezolvare în termen a problemelor operative, sprijinirii nemijlocite a subordonaților în executarea misiunilor. În spiritul documentelor Conferinței Naționale a partidului din decembrie 1977, este necesar să se acționeze în continuare pentru perfecționarea organizării muncii, înlăturarea paralelismelor, delimitarea precisă a atribuțiilor și răspunderilor, simplificarea și creșterea eficienței sistemului informațional, utilizarea rațională a tehnicii de evidență și calcul, reducerea la strictul necesar a volumului de documente elaborate și înlăturarea fenomenelor de birocratism.

Se cere, totodată, intensificată activitatea de control, urmărindu-se sistematic și cu toată exigența executarea întocmai a ordinelor și luându-se măsuri severe împotriva celor care nu asigură îndeplinirea la termenele stabilite a tuturor sarcinilor. Cadrele de securitate au, de asemenea, datoria să-și perfecționeze continuu stilul și metodele de muncă, să manifeste preocupare pentru sporirea competenței în îndeplinirea atribuțiilor ce le revin.

Urmind exemplul strălucit de pasiune revoluționară și fierbinte patriotism pe care ni-l oferă în fiecare moment Comandantul nostru suprem, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cadrele de securitate sînt chemate să-și consacre întreaga energie și capacitate sporirii neconținute a calității muncii lor, transpunerii în viață a sarcinilor ce le revin din documentele de partid, legile țării, din ordinele și instrucțiunile în vigoare, în vederea apărării cu înaltă vigilență și fermitate a muncii constructive a poporului, a independenței și suveranității patriei.

OPINII

Prevenirea infracțiunilor și a altor fapte de natură să afecteze securitatea statului, cerință de bază și criteriu de apreciere a activității organelor de securitate. Căi, metode și mijloace de realizare a prevenirii

— plan tematic —

1. Locul și rolul prevenirii infracțiunilor și a altor fapte de natură să afecteze securitatea statului în cadrul activității organelor de securitate.

1. Documentele Partidului Comunist Român cu privire la activitatea de prevenire a infracțiunilor și a altor fapte antisociale

— Impetuoasa dezvoltare a construcției socialiste în patria noastră a sporit într-un ritm nemaiîntîlnit sfera și conținutul valorilor umane, materiale și spirituale, create prin munca eroică, plină de abnegație și entuziasm a întregului popor, sub conducerea partidului. În aceste condiții, în care lupta dintre nou și vechi, ca forță motrice obiectivă a mersului înainte al societății capătă forme specifice etapei de dezvoltare străbătută în prezent de țara noastră, Partidul Comunist Român a elaborat o concepție proprie, originală, de organizare a activității de apărare a cuceririlor revoluționare ale poporului, de așezare a relațiilor sociale pe principiile legalității, ale eticii și echității socialiste.

— În concepția partidului nostru, activitatea de prevenire a infracțiunilor, a celorlalte fapte cu caracter antisocial este o problemă a întregului popor. Ea angajează întreaga societate, toate instituțiile acesteia, pe toți cetățenii. Sistemul democrației socialiste în totalitate trebuie să participe activ la cultivarea răspunderii pentru respectarea legilor țării, a normelor de conviețuire socială, a disciplinei și ordinii proprii societății noastre, prin care se pot preveni orice abateri.

„Organele și organizațiile de partid, organele de stat, toate unitățile socialiste, organizațiile sindicale, de tineret, femei, celelalte organizații obștești trebuie să pună pe primul plan activitatea politico-educativă, de convingere a fiecărui cetățean asupra răspunderii ce-i revine de a respecta neabătut legile țării, normele de conviețuire socială, disciplina și ordinea societății noastre. În acest scop trebuie făcut totul ca

cetătenii, tineretul patriei noastre, în special, să cunoască legile și principiile de conviețuire și să le respecte, să trăiască și să muncească în deplină concordanță cu acestea*.

Activitatea preventivă este organizată deci la nivelul întregului sistem social și se desfășoară sub conducerea nemijlocită a partidului.

— Congresul al XI-lea și Conferința Națională a partidului din 7—9 decembrie 1977, hotărînd măsuri de perfecționare a activității organelor Ministerului de Interne, în raport cu importanța și complexitatea sarcinilor ce le sint încredințate în actuala etapă de dezvoltare a societății noastre socialiste, au stabilit ca organele de securitate :

— să situeze, pe primul plan al muncii lor, prevenirea oricăror infracțiuni și abateri de la prevederile legale ; să ia măsuri pentru a împiedica săvîrșirea de fapte dăunătoare și a oricăror acțiuni ostile care lovesc în interesele societății ;

— să-și întărească vigilența, acționînd cu toată hotărîrea pentru descoperirea infracțiunilor, a celor vinovați și aplicarea cu fermitate a prevederilor legale împotriva acestora, pentru apărarea muncii pașnice a poporului ;

— împreună cu organele procuraturii și justiției, cu celelalte organe de stat, să-și sporească contribuția la educarea cetățenilor în spiritul legalității ; să dezvolte practica informării maselor populare asupra diferitelor cazuri de infracțiuni și punerii în dezbaterea colectivelor de oameni ai muncii a celor ce încalcă legile țării ;

— în întreaga lor activitate, să dezvolte permanent lucrarea cu masele de oameni ai muncii, veghind la respectarea fermă a legilor țării, a legalității socialiste, astfel ca nimeni să nu se poată sustrage pedepsei drepte a poporului pentru infracțiunile săvîrșite, dar, totodată, nimeni să nu poată fi pedepsit pe nedrept.

Documentele de partid relevă cu claritate locul și rolul muncii de prevenire în ansamblul activității de apărare a cuceririlor socialiste ale poporului, sarcinile și misiunile specifice ce revin fiecărui organism social, inclusiv organelor de securitate, pe această linie, precum și legătura dialectică dintre activitatea preventivă, combativitatea și fermitatea față de orice încălcări ale legii de natură să afecteze securitatea statului.

2. Noțiunea de prevenire. Trăsături și cerințe ale activității de prevenire

— Conținutul semantic al noțiunii de prevenire se referă la acțiunea de a veni în întîmpinarea unei situații pentru a o împiedica să

* „Cu privire la perfecționarea conducerii tuturor sectoarelor de activitate, a legislației R. S. România, a activității organelor de justiție și ale Ministerului de Interne, precum și noi măsuri privind dezvoltarea democrației socialiste” — în „Scînteia” din 21 decembrie 1977.

se producă. Deci a preveni înseamnă a preîntîmpina ceva ce s-ar putea produce, înlăturînd cauzele și împrejurările generatoare sau favorizatoare și luîndu-se măsuri pentru împiedicarea producerii faptelor și urmărilor acestora.

— Prevenirea infracțiunilor și a altor fapte antisociale înseamnă, în sens larg, anticiparea evoluției posibile a unor stări, fapte și fenomene, pe baza datelor de cunoaștere acumulate, și luarea măsurilor care să anihileze cauzele generatoare și împrejurările favorizatoare de anumite efecte periculoase pentru vreuna dintre valorile ocrotite de lege. Această activitate vizează împiedicarea producerii faptelor antisociale, preîntîmpinarea încălcării legilor țării, diminuarea neconținută a fenomenului infracțional.

— În esență, prevenirea infracțiunilor și a altor fapte și fenomene de natură să afecteze securitatea statului presupune :

— preîntîmpinarea săvîrșirii de fapte contra securității statului sau a degenerării unor situații și stări de lucruri negative în acțiuni și fenomene cu asemenea urmări ;

— împiedicarea continuării sau oprirea faptelor de natură să aducă atingere securității statului ;

— zădărnicierea tuturor încercărilor de antrenare a altor persoane la activități contra securității statului ;

— împiedicarea producerii urmărilor dăunătoare intereselor securității statului, limitarea și recuperarea eventualelor prejudicii cauzate ;

— asigurarea descoperirii cu operativitate și tragerii la răspundere cu fermitate, în conformitate cu legile țării, a tuturor celor prin faptele lor încearcă să lovească în securitatea statului.

— În ansamblul ei, activitatea de prevenire se caracterizează prin trăsături determinate de rolul și obiectivele acesteia în apărarea și dezvoltarea societății socialiste, de forțele sociale participante la realizarea ei, de mijloacele și metodele folosite.

Fiînd menită să asigure integritatea valorilor umane, materiale și spirituale ale societății noastre socialiste, activitatea de prevenire are un pronunțat **caracter politic** și constituie, de fapt, direcția esențială a politicii partidului și statului în domeniul apărării cuceririlor revoluționare ale poporului.

Prevenirea este o sarcină prioritară a tuturor forțelor și organismelor sociale. Ea vizează și asigură respectarea neabătută a legalității, aplicarea în viață a normelor eticii și echității socialiste.

Prin conținutul și finalitatea ei, activitatea de prevenire are un profund **caracter umanitar**. Ea asigură integritatea valorilor create de oamenii muncii și destinate permanentei ridicări a nivelului lor de bunăstare materială și spirituală, contribuie la apărarea climatului necesar desfășurării muncii pașnice de construcție socialistă a poporului român ; se integrează organic în politica partidului de dezvoltare și afirmare ple-

nară a personalității umane, de asigurare a exercitării drepturilor și libertăților persoanei; este menită să-i sprijine pe oameni să înțeleagă și să respecte conținutul legilor și al celorlalte acte normative, să-i împiedice de a cădea sub influențe dăunătoare și de a comite fapte contrare intereselor societății, iar atunci când o fac, să-i ajute să se îndrepte.

— Pentru a fi eficientă, activitatea de prevenire trebuie să se organizeze și să se desfășoare potrivit unor cerințe, printre care:

- să aibă la bază cunoașterea temeinică a realității;
- să se desfășoare permanent și în mod sistematic;
- să fie cuprinzătoare și să se înlătureze prin metode și mijloace diversificate, adecvate specificului situației existente și obiectivelor urmărite.

3. Prevenirea infracțiunilor și a altor fapte antisociale — cerință de bază și criteriu de apreciere a activității organelor de securitate

— La ansamblul de măsuri care se iau în cadrul activității de prevenire desfășurate la nivelul întregului sistem social, Ministerul de Interne participă ca subsistem cu funcționalitate distinctă.

— Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a indicat în repetate rânduri, cu o profundă clarviziune politică, principalele coordonate ale activității organelor de securitate în domeniul prevenirii faptelor antisociale, a oricăror acțiuni care ar aduce prejudicii intereselor țării și ale cetățenilor. Aproape că nu există cuvintare în care comandantul nostru suprem, referindu-se la activitatea Ministerului de Interne, a organelor de securitate, să nu sublinieze necesitatea acordării celei mai mari atenții muncii de prevenire.

Punerea unui accent deosebit pe creșterea ponderii acțiunilor cu caracter preventiv, pe împiedicarea comiterii de infracțiuni face din activitatea de prevenire un criteriu de bază în aprecierea calității muncii organelor de securitate. Acest criteriu a fost precizat de secretarul general al partidului nostru la Adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne din 23 decembrie 1976 când, după ce a arătat că pe primul plan trebuie pusă prevenirea oricăror acțiuni dușmănoase, a subliniat: **Cu cât se va reuși să se prevină ca unii cetățeni ai țării noastre să fie angajați în asemenea acțiuni, cu atât vom putea aprecia mai pozitiv activitatea organelor de securitate...***

— Sub conducerea permanentă și nemijlocită a partidului, în strânsă colaborare cu celelalte organe de stat și organizații obștești și cu participarea largă a oamenilor muncii, organele de securitate execută sarcini specifice referitoare la prevenirea și combaterea infracțiunilor în baza atribuțiilor ce le revin din Decretul nr. 130/1972 privind înființarea, organizarea și funcționarea Ministerului de Interne și din alte acte normative.

* Nicolae Ceaușescu — Cuvintare la Adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne — 23 decembrie 1976, Editura politică, București, 1976, pag. 14.

— În contextul politicii generale a partidului în domeniul apărării valorilor fundamentale ale societății, activitatea preventivă reprezintă pentru organele de securitate o necesitate obiectivă, un deziderat major și, în același timp, indicele suprem al aprecierii eficacității muncii lor. Zădărniciind din fașă uneltirile și acțiunile serviciilor de spionaj și ale elementelor ostile din interior, participând activ la cunoașterea și înlăturarea cauzelor și condițiilor care pot genera sau facilita săvârșirea de infracțiuni ori alte fapte antisociale, organele de securitate își îndeplinesc misiunile încredințate de partid și popor.

În întreaga lor activitate, acestea trebuie să pornească de la faptul că prevenirea eficientă înseamnă nu numai împiedicarea săvârșirii de acte dăunătoare societății, ci și descoperirea operativă a celor ce s-au produs și combaterea lor cu toată fermitatea. Punerea accentului pe activitatea de prevenire nu trebuie să ducă la înțelegerea simplistă, unilaterală sau chiar greșită a acestui concept, ajungându-se astfel să se neglijeze cealaltă latură, la fel de importantă, a muncii de securitate, și anume combaterea cu hotărâre, în spiritul prevederilor legii, cu toată severitatea impusă de principiile eticii și echității socialiste, a oricărui gen de manifestări menite să lezeze securitatea statului.

Datorită conținutului și trăsăturilor ei, precum și urmărilor sale pe plan social, prevenirea este o sarcină de prim ordin trasată de conducerea de partid, o îndatorire fundamentală a organelor de securitate, pentru a cărei realizare trebuie să lupte cu toată convingerea, cu maximă eficacitate și responsabilitate comunistă toate cadrele de securitate.

II. Căi, metode și mijloace de realizare a prevenirii infracțiunilor și a altor fapte de natură să afecteze securitatea statului.

— Pentru realizarea sarcinilor de prevenire, organele de securitate acționează pe diverse căi, folosind o gamă variată de metode și mijloace. Alegerea și aplicarea acestora se bazează pe o judicioasă organizare a muncii de cunoaștere și stăpânire a situației operative din obiectivele, locurile și mediile de interes pentru organele de securitate, asigurându-se mobilitatea și capacitatea de adaptare la situațiile noi care intervin în procesul activității, în funcție de o varietate de factori.

— Nu se poate și nu trebuie să se facă o demarcație netă între diversele căi, metode și mijloace de realizare a prevenirii. Experiența muncii arată că în practică ele se interferează, se întrepătrund, unele căi contopindu-se în anumite împrejurări, iar majoritatea metodelor și mijloacelor sînt aplicabile într-o mai mică sau mai mare măsură tuturor căilor de acțiune.

1. Organizarea unui sistem eficient de asigurare a integrității valorilor care interesează din punctul de vedere al apărării securității statului

— Securitatea statului privește o multitudine de valori umane, materiale și spirituale de mare importanță în viața societății socialiste. Aceste valori sînt apărute printr-un ansamblu de măsuri politice, juridice și educative, economice, organizatorice, administrative și de altă

natură, a căror elaborare și aplicare se realizează sub conducerea partidului, participante la înfăptuirea lor fiind organele de partid și de stat, organizațiile de masă și obștești, colectivele de oameni ai muncii, întreaga noastră societate.

— În calitatea lor de instrument specializat al partidului pentru înfăptuirea politicii în domeniul securității statului, organele de securitate au datoria de a crea în jurul acestor valori un puternic sistem de apărare — bazat pe măsuri informative și de altă natură — capabil să nu permită crearea nici celei mai mici posibilități de a li se aduce vreun prejudiciu.

— Avându-se în vedere multitudinea și importanța valorilor care trebuie protejate, faptul că acestea se află într-un proces de continuă dezvoltare pe măsura înfăptuirii obiectivelor Programului partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, sistemul de apărare realizat de organele de securitate trebuie să fie atotcuprinzător, adecvat specificului și însemnătății fiecărei valori, elastic, adaptabil oricărei situații nou ivite.

— Elaborarea, aplicarea și tăria oricărui sistem de apărare se realizează în raport cu : importanța valorilor de protejat ; posibilitățile de vulnerare a acestora ; gradul de pericolozitate al dușmanului și modul său probabil de acțiune ; cauzele și condițiile posibile de generare sau favorizare a unor acțiuni îndreptate împotriva valorilor respective ; consecințele dăunătoare pentru securitatea statului în cazul că valorile ar fi afectate.

— Orice sistem de apărare conține măsuri imbinat în mod necesar și judicios, metode, mijloace și forțe ce se folosesc pentru realizarea lor.

— În funcție de specificul valorii de protejat, măsurile unui sistem de apărare pot fi : de securitate și gardă ; de acoperire informativă ; de pază (inclusiv militarizată) ; de mascare și dezinformare ; de pregătire contrainformativă ; de avizare (pentru acces la documente secrete, pentru plecări în străinătate etc.) ; de control al trecerii frontierei ș.a.

— Între metodele și mijloacele folosite, un loc esențial îl ocupă cele ale muncii informativ-operative.

— **Planul de căutare a informațiilor** constituie un instrument de bază în apărarea valorilor, el fiind în măsură să jaloneze cunoașterea permanentă și operativă a pericolelor posibile, a formelor de manifestare și a gravității acestora, precum și a eventualelor fisuri în însuși sistemul de apărare, reprezentând astfel fundamentul unor noi măsuri ce se impun.

— **Rețeaua informativă**, cu contribuția ei specifică la realizarea sarcinilor supravegherii informative și ale urmăririi informative, este mijlocul principal prin care se înfăptuiesc măsurile de apărare de natură informativă, atât prin datele și informațiile furnizate, cât și prin posibilitatea de intervenție directă în scop preventiv în anumite situații-limită.

— **Filajul și investigația, tehnica operativă, controlul secret al corespondenței și celelalte mijloace ale muncii in-**

formative se folosesc în raport cu contribuția specifică pe care o pot aduce.

— În cazul anumitor valori își dovedesc eficiența în scop de apărare **sistemele de pază și alarmare, capcanele criminalistice** și alte mijloace tehnice similare.

— O largă aplicabilitate în elaborarea și realizarea sistemelor de apărare o au **combinațiile și legendele informative, acțiunile de inducere în eroare a dușmanului identificat și a celui probabil și alte metode ofensive de muncă.**

— În realizarea măsurilor din sistemele de apărare a valorilor se folosesc pe scară largă sprijinul colectivelor de oameni ai muncii, lucrarea cu celelalte organe și formațiuni ale Ministerului de Interne, cooperarea cu gărzile patriotice, formațiunile tineretului pentru apărarea patriei, cele de pază militarizată ș.a.

— De mare importanță pentru constatarea viabilității și rezistenței oricărui sistem de apărare este verificarea eficienței pe plan preventiv a măsurilor întreprinse și a metodelor și mijloacelor folosite, care se realizează permanent, pe cale informativă, prin controale, exerciții și experimente.

— Practica a demonstrat că tăria oricărui sistem de apărare este dată de rezistența fiecăreia dintre verigile sale. Iată de ce nici una dintre măsurile care compun sistemul de apărare nu trebuie să fie tratată cu superficialitate, la voia întâmplării sau considerată de mai mică importanță.

2. Cunoașterea la timp a cauzelor și condițiilor ce pot genera sau favoriza săvârșirea de infracțiuni și alte fapte antisociale de natură să afecteze securitatea statului și luarea măsurilor necesare pentru înlăturarea acestora

— Conform dialecticii, efectul unei cauze se produce întotdeauna în anumite condiții și împrejurări prielnice. Infracțiunile și alte fapte antisociale de natură să afecteze securitatea statului sînt, din acest punct de vedere, efectele unor cauze care evoluează în anumite condiții favorabile producerii de urmări dăunătoare.

Prevenirea apariției unor asemenea efecte se realizează cu maximă eficiență atunci cînd se acționează asupra cauzelor generatoare și a condițiilor favorizatoare, în sensul fie al eliminării lor, fie al împiedicării evoluției acestora în direcții contrare intereselor securității statului. Acțiunea asupra unor astfel de cauze și condiții presupune însă, ca o premisă esențială, prospectarea științifică și cunoașterea lor corectă și la timp.

— Documentele de partid, făcînd o analiză științifică, marxist-leninistă a realităților sociale relevă principalele cauze generatoare și condiții favorizatoare de infracțiuni și alte acte antisociale, inclusiv contra securității statului, printre care :

— existența statelor capitaliste, cu morala și ideologia lor decadente, care pot exercita o influență nocivă asupra

anumitor persoane cu un nivel politico-ideologic mai scăzut;
— propaganda prin care cercurile imperialiste și organizațiile reacționare din străinătate încearcă să altereze concepțiile și comportamentul unor cetățeni români, predispușându-i la fapte și manifestări contrare intereselor societății noastre socialiste;

— existența unor persoane ce au făcut parte din rîndul claselor exploatare, au activat în diverse partide și organizații reacționare care, în ciuda realităților inconjurătoare, a marilor realizări obținute de poporul român, mai nutresc sentimente de ură și răzbunare, urzind tot felul de acțiuni potrivnice orinduirii noastre socialiste, dedîndu-se la acte de trădare sau de propagandă ostilă ori încercînd să influențeze în mod dușmănos anumite persoane, cu precădere din rîndul tineretului;

— existența unor elemente cu carențe moral-educative, lipsite de patriotism, animate de intenții rapace de parvenire, puse pe căpătuială sau care manifestă tendințe de parazitism;

— persistența încă a anumitor carențe în educația politică, juridică și moral-cetățenească a unor indivizi;

— spiritul de nepăsare, de toleranță din partea unor cetățeni față de o serie de manifestări antisociale;

— neglijența și lipsa de responsabilitate manifestate de unii cetățeni în îndeplinirea sarcinilor de serviciu;

— insuficienta manifestare a vigilenței și combativității revoluționare în activitatea unora dintre cei inditruși prin lege să desfășoare muncă de prevenire;

— familiile dezorganizate, dezmembrate, care cuprind adesea elemente pretabile la săvîrșirea de fapte antisociale etc.

— Politica înțeleaptă a partidului și statului nostru, pe plan intern și internațional, marile succese dobîndite în construirea societății socialiste multilateral dezvoltate, ampla activitate desfășurată sub conducerea partidului pentru formarea omului nou, cu o înaltă conștiință social-politică și cetățenească sînt factori care asigură în mod obiectiv restrîngerea tot mai evidentă a ariei de manifestare a multora dintre cauzele și condițiile ce pot genera sau favoriza producerea de fapte dăunătoare intereselor securității statului.

— Asigurarea cunoașterii evoluției cauzelor și condițiilor arătate mai sus, a ariei și formelor lor de manifestare, precum și descoperirea și descifrarea altor cauze și condiții specifice anumitor situații concrete necesită o permanentă activitate de investigare, bazată pe studierea și însușirea temeinică a politicii partidului, pe înțelegerea sensului și semnificațiilor unor evenimente interne și internaționale, pe asimilarea și aplicarea de procedee și tehnici moderne sociologice, criminologice și altele, pe o înaltă competență profesională.

Această cale importantă de prevenire se realizează în principal pe baza cunoașterii și stăpînirii situației operative, care se asigură îndeosebi prin:

— sprijinul larg al maselor de oameni ai muncii, care prin sesizări făcute în diferite moduri ajută organele de securitate să cunoască o serie de cauze și condiții ce pot genera sau favoriza încălcări ale legii și alte fapte antisociale;

— munca informativ-operativă, desfășurată după principiile, în formele, cu metodele și mijloacele specifice cunoscute;

— activitatea de urmărire penală desfășurată de organele de cercetare ale securității;

— organizarea și aplicarea unui sistem informațional operativ și eficient.

Pentru realizarea practică a prevenirii, cunoașterea cauzelor și condițiilor ce pot genera sau favoriza infracțiuni și alte fapte antisociale trebuie să fie însoțită de măsuri adecvate pentru înlăturarea ori împiedicarea acestora să producă efectele dăunătoare securității statului. Dintre metodele și mijloacele folosite în acest scop, pot fi menționate:

— **informarea organelor de partid și de stat.** Această informare trebuie să fie sistematică, să se bazeze pe date temeinic verificate și să cuprindă propuneri concrete de prevenire. În baza informărilor, organele de partid și de stat întreprind măsurile politico-organizatorice și educative impuse de situațiile semnalate, realizîndu-se astfel scopurile preventive urmărite;

— **cooperarea cu celelalte organe ale Ministerului de Interne.** În cadrul căreia se studiază în comun starea infracțională, se analizează posibilitățile informativ-operative reciproce și se stabilesc modalități adecvate de intervenție în scop preventiv;

— **conlucrarea cu conducerile unor organe de stat, organizații socialiste, de masă și obștești,** prin care se realizează informarea operativă asupra anumitor fapte sau stări de lucruri negative, periculoase, în funcție de care se iau în timp util măsuri de intervenție a factorilor responsabili. Organele de securitate au obligația de a urmări în continuare modul de aplicare și eficiența măsurilor stabilite;

— prezentarea de propuneri privind **perfecționarea cadrului legislativ** în acele domenii în care lipsa ori insuficiența unor norme juridice este de natură să faciliteze apariția de cauze și condiții generatoare sau favorizatoare de infracțiuni și alte fapte antisociale.

3. **Căutarea sistematică și identificarea promptă a persoanelor susceptibile de a comite infracțiuni și alte fapte antisociale de natură să afecteze securitatea statului și împiedicarea acestora de a-și materializa intențiile**

— Organele de securitate trebuie să conceapă activitatea de căutare sistematică și de identificare a persoanelor pretabile la acțiuni in-

fracționale sau alte fapte antisociale în mod științific și organizat, să antreneze la desfășurarea ei întregul potențial de care dispun, discernământul politic și juridic al cadrelor, probitatea lor profesională, exigența, spiritul de vigilență și înalta responsabilitate comunistă ale acestora constituind factori determinanți ai obținerii unor rezultate pe măsura cerințelor.

— În principal, sarcinile pe această linie se realizează prin activitatea de **supraveghere informativă** desfășurată în rindul unor categorii de persoane și în obiectivele, locurile și mediile care prezintă interes pentru apărarea securității statului, precum și prin **urmărirea informativă**.

— Experiența muncii demonstrează că persoanele pretabile trebuie căutate îndeosebi în locurile și mediile ce se stabilesc, ținându-se seama de un complex de împrejurări izvorâte din specificul obiectivului, problemei sau zonei de activitate și de interesul ce-l pot prezenta acestea la un moment dat pentru un dușman potențial.

Astfel, organele de securitate trebuie să-și concentreze atenția și să-și mobilizeze forțele mai cu seamă asupra persoanelor cu antecedente politice reacționare, a celor cu manifestări naționalist-șovine ori cu preocupări ostile sub acoperire mistico-religioasă, asupra elementelor lipsite de patriotism, carieriste, aventuriere, declassate, parazitare sau cu comportări violente ori huliganice, în locurile și obiectivele unde sînt concentrate valori sociale și în mediul din preajma acestora, precum și asupra cetățenilor străini (diplomați, ziariști, comercianți, turiști, specialiști, studenți sau cadre didactice), care vin în țara noastră cu sarcini din partea serviciilor de spionaj și a grupărilor teroriste și reacționare din exterior.

Obiectul activității de căutare și identificare a persoanelor pretabile la acțiuni ostile trebuie să-l constituie și cei ce se fac ecoul propagandei imperialiste pe care o recepționează pe calea undelor sau prin diferite tipărituri, elementele ce întrețin legături neoficiale cu străinii sau care comentează tendențios realitățile românești, indivizii cu intenții de a se constitui în organizații sau grupări clandestine, cei ce intenționează să treacă fraudulos frontiera și alții.

— Înfăptuirea cu succes a sarcinilor preventive pe calea căutării și identificării persoanelor pretabile este condiționată decisiv de folosirea eficientă a tuturor metodelor și mijloacelor muncii informativ-operative, de continua perfecționare a acestora. În mod deosebit se impun perfecționarea muncii cu rețeaua, completarea continuă a acesteia cu elemente patriotice, capabile să contribuie la protejarea valorilor sociale prin semnalări operative și, atunci cînd este cazul, prin intervenții directe pentru neutralizarea anumitor fapte antisociale. Ca direcție de acțiune deosebit de importantă în etapa actuală, procesul de educare, instruire și dirijare a rețelei informative, precum și măsurile care se iau

pentru completarea și creșterea continuă a potențialului acesteia trebuie să aibă în vedere executarea exemplară a ordinului Comandantului nostru suprem ca pe teritoriul României să fie prevenită comiterea oricărui fel de acțiune cu caracter terorist.

— O metodă eficace în activitatea de depistare a elementelor susceptibile de manifestări antisociale este exploatarea **largă și în forme organizate a posibilităților informative ale personalului muncitor** din paza militarizată, formațiunile de pază contra incendiilor, sistemul turismului, căile ferate, poșta etc., care, prin atribuțiile de serviciu, sînt în măsură să stabilească și să sesizeze fapte și fenomene negative dintre cele mai diverse.

— Căutarea și identificarea persoanelor pretabile sînt urmate în mod obligatoriu de măsuri prin care se acționează asupra elementelor respective, determinîndu-le să renunțe la materializarea intențiilor lor sau împiedicîndu-le de la aceasta. Dintre metodele, mijloacele și procedeele folosite în acest scop, pot fi enumerate următoarele :

— **influențarea pozitivă**, care se poate realiza prin : **avertizarea** elementelor în cauză, de organele de securitate, în cadrul lărgit sau restrîns ; **folosirea persoanelor din rețeaua informativă** cu posibilități în acest sens ; **utilizarea sprijinului colectivelor de oameni ai muncii**, organizațiilor de tineret, de masă și obștești, al membrilor de familie, prietenilor ; **sprijinirea încadrării într-o muncă utilă a elementelor parazitare** pretabile a fi atrase la acțiuni ostile etc. ;

— **destrămarea unor anturaje** formate din persoane cu sau fără antecedente politice reacționare, a căror activitate poate degenera în infrațiuni sau alte fapte antisociale ;

— **neacordarea sau retragerea avizului** de acces la documente secrete ori pentru plecare în străinătate, a permisului pentru deținerea și portul armelor de foc și munițiilor, a accesului la substanțe toxice, explozive ori radioactive ;

— **internarea medicală** sau darea în supraveghere a bolnavilor mintal pretabili la săvîrșirea de fapte antisociale cu repercusiuni asupra securității statului ;

— **declararea ca persoană indezirabilă sau întreruperea șederii în țară**, în cazul cetățenilor străini pretabili ș.a.

4. **Combaterea și lichidarea cu fermitate a oricăror fapte și fenomene de natură să aducă în vreun fel atingere securității statului, preîntîmpinarea producerii de prejudicii și recuperarea eventualelor daune pricinuite**

— Prin combaterea fenomenelor negative și a faptelor de natură să afecteze securitatea statului și prin lichidarea lor în stadiul inițial, cît

mai aproape de momentul declanșării, se realizează laturi importante ale sarcinilor preventive, printre care :

— evitarea transformării unor fenomene și stări de lucruri negative în cauze și condiții generatoare sau favorizatoare de infracțiuni contra securității statului ;

— preîntâmpinarea degenerării în infracțiuni a unor abateri de la prevederile actelor normative, inclusiv a contravențiilor ;

— oprirea unor acțiuni infracționale în stadiul tentativei (inclusiv al actelor pregătitoare asimilate acesteia), atunci când încă nu s-au produs urmările dăunătoare ;

— împiedicarea săvârșirii de infracțiuni continue sau continuate contra securității statului ;

— contracararea eventualelor încercări de atragere și a altor persoane la acțiuni ostile, dăunătoare ;

— preîntâmpinarea producerii urmărilor socialmente periculoase pentru securitatea statului, limitarea și recuperarea eventualelor pagube pricinuite ;

— prevenția generală, în sensul atenționării elementelor predispușe la manifestări antisociale asupra faptului că orice încercări ale lor de a acționa nu vor scăpa vigilenței, fermității și operativității organelor de securitate.

Realizarea la un nivel calitativ superior a dezideratului combaterii și lichidării din fașă a oricăror fenomene și fapte de natură să afecteze securitatea statului este condiționată de o serie de factori, cum sînt :

— creșterea vigilenței și fermității cadrelor de securitate, a discernămîntului lor politic și juridic, a competenței politico-profesionale a acestora ;

— desfășurarea la un înalt nivel de eficiență a activității de culegere a informațiilor ;

— valorificarea promptă a informațiilor, prin exploatarea atentă și oportună a momentelor operative prielnice și prin realizarea unei eficiente activități de analiză și sinteză care să contribuie la perfecționarea procesului de conducere științifică a muncii preventive ;

— documentarea temeinică, pe bază de probe indubitabile, a faptelor de natură să dăuneze intereselor securității statului ;

— alegerea judicioasă a metodelor și mijloacelor de combatere și lichidare a fenomenelor și faptelor respective.

— Combaterea și lichidarea fenomenelor și faptelor de natură să afecteze securitatea statului, preîntâmpinarea producerii de prejudicii și

recuperarea eventualelor daune pricinuite se realizează printr-o varietate de metode și mijloace, dintre care, cu titlu enunțiativ, pot fi arătate următoarele :

— punerea în dezbaterea consiliilor oamenilor muncii, a organelor colective de conducere etc. a unor fenomene și stări de lucruri necorespunzătoare, pretabile a genera fapte antisociale, în scopul adoptării și aplicării de către aceste organisme a măsurilor politice, organizatorice, educative și de altă natură care se impun ;

— punerea în dezbaterea colectivelor de oameni ai muncii a celor care au încălcat legea ori au comis alte fapte ce interesează securitatea statului ;

— aplicarea de sancțiuni contravenționale ;

— începerea și desfășurarea cercetării penale de securitate ;

— luarea sau propunerea aplicării unor măsuri de siguranță conform dispozițiilor legii penale ;

— aplicarea de măsuri asigurătorii, în vederea executării pedepsei confiscării averii și a recuperării prejudiciilor cauzate.

— Un rol important în aplicarea măsurilor de mai sus îl au mijloacele și metodele specifice activității informative și celei de cercetări penale, cu accent pe folosirea metodelor ofensive, combinate de muncă.

Realizarea eficientă a acestei căi de prevenire este în măsură să contribuie la întărirea legalității socialiste, la infăptuirea justiției noastre socialiste, la dezvoltarea vigilenței și combativității maselor de oameni ai muncii, la creșterea prestigiului organelor de securitate.

5. Participarea, în raport cu competențele și cu specificul muncii, la activitatea politico-educativă, desfășurată sub conducerea partidului, în scopul educării cetățenilor în spiritul legalității socialiste, al vigilenței și combativității față de faptele de natură să afecteze securitatea statului

— Marile prefaceri social-economice pe care le infăptuiește poporul nostru sub conducerea partidului, sarcinile ce izvorăsc din documentele Congresului al XI-lea și ale Conferinței Naționale din decembrie 1977 impun eforturi sporite din partea organelor de securitate și conjugarea obligatorie a acestor eforturi cu ale celorlalte organisme de stat și obștești pentru desfășurarea unor acțiuni de natură să influențeze puternic pe fiecare cetățean, în sensul respectării din convingere a legilor, a principiilor și normelor socialiste de muncă și viață. **În acest scop trebuie să facem totul** — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu în Raportul pre-

zentat la Conferința Națională a partidului din decembrie 1977 — cu cetățenii... să cunoască legile și principiile de conviețuire și să le respecte, să trăiască și să muncească în deplină concordanță cu acestea*.

— Organele de securitate participă la acțiuni educative privind: apărarea secretului de stat, demascarea acțiunilor ostile ale serviciilor de spionaj, postului de radio „Europa liberă” și ale altor oficine de propagandă imperialistă, organizațiilor și grupărilor fasciste, naționalist-iredentiste, obscurantiste și ale altor cercuri reacționare din străinătate; apărarea avuției naționale; prevenirea influențelor nocive și a infracțiunilor în rîndul tineretului etc.

— Ținînd seama de situația operativă din locurile, obiectivele și mediile de interes pentru securitatea statului, de starea infracțională la un moment dat și de cauzele și tendințele acesteia, organele de securitate, cu sprijinul organizațiilor socialiste, iau măsuri concrete menite să asigure cunoașterea și respectarea legilor și antrenarea cetățenilor la activitatea de prevenire și combatere a faptelor de natură să afecteze securitatea statului și celelalte valori fundamentale ale socialismului**.

★

Organizarea și desfășurarea la un nivel calitativ tot mai înalt a activității de prevenire necesită utilizarea judicioasă a metodelor și mijloacelor specifice muncii de securitate, perfecționarea și diversificarea continuă a acestora, întreprinderea unor acțiuni calificate, pătrunse de simțul deplinei responsabilități, în cadrul cărora să se aplice o gamă largă de procedee și modalități cu eficiență practică sporită.

Pentru a acționa întotdeauna cu fermitate împotriva infracțiunilor și a manifestărilor antisociale, organele de securitate trebuie să țină permanent seama în activitatea preventivă de schimbările survenite în situația operativă, să întreprindă măsuri concrete de studiere sistematică a fenomenelor în complexitatea lor și să-și dezvolte capacitatea de sesizare a tendințelor de evoluție a unor astfel de fenomene. Creșterea neconținută a probității politice și profesionale a cadrelor de securitate este, în aceste condiții, un deziderat major, care necesită o temeinică însușire a politicii partidului în domeniul apărării valorilor fundamentale ale socialismului, noi măsuri de îmbunătățire a pregătirii de specialitate și militare și o nesfârșită sete de autoperfecționare.

colonel Ion GEAGLA
locot.-colonel Alexandru HASNAS
maior Gheorghe VASILE

* Nicolae Ceaușescu — Raport la Conferința Națională a Partidului Comunist Român — 7—9 decembrie 1977, Editura politică, București, 1977, pag. 48.

** Metodele și mijloacele specifice folosite de organele de securitate în cadrul participării la educarea cetățenilor în spiritul legalității socialiste, al vigilenței și combativității față de manifestările antisociale sînt tratate detaliat într-un alt material publicat în acest număr al buletinului.

OPINII

Participarea organelor de securitate la educarea cetățenilor în spiritul legalității socialiste, al apărării secretului de stat, al vigilenței și combativității revoluționare față de orice acțiuni și manifestări împotriva securității statului

În organizarea și conducerea măreței opere istorice de făurire a socialismului și comunismului pe pămîntul României, Partidul Comunist Român acordă o atenție primordială făuririi unui om nou, cu o conștiință înaintată și înalte trăsături morale, promovării unor raporturi noi între oameni, afirmării depline în toate sferele vieții sociale a principiilor eticii și echității socialiste.

Pentru aplicarea în viață a sarcinilor trasate de Congresul al XI-lea al P.C.R., a ideilor și indicațiilor cuprinse în expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu la primul Congres al educației politice și al culturii socialiste, a fost adoptat de către Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R. un amplu program de măsuri. Scopul principal al acestuia este intensificarea activității de dezvoltare a conștiinței socialiste a maselor, stimularea participării creatoare a tuturor oamenilor muncii români, maghiari, germani și de alte naționalități la viața ideologică, politică și cultural-educativă, care trebuie să devină o pirghie esențială în făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate.

Întreaga muncă ideologică și cultural-educativă din patria noastră se desfășoară sub îndrumarea și conducerea unitară și nemijlocită a Partidului Comunist Român, a organizațiilor de partid, promovind cu consecvență în rîndul maselor principiile umanismului revoluționar, optimismul caracteristic societății noastre.

La baza întregii activități ideologice, politico-educative și cultural-artistice stă concepția revoluționară despre lume și viață a partidului — materialismul dialectic și istoric —, principiile marxism-leninismului cuprinse în Programul partidului, carta sa teoretică fundamentală, călăuză sigură a comunistilor, a întregului popor în munca și lupta pentru făurirea noii societăți.

Potrivit prevederilor Programului adoptat de Congresul al XI-lea, partidul va acționa cu consecvență în vederea afirmării depline în viața

socială a principiilor eticii și echității socialiste, între care o importanță deosebită se acordă educării cetățenilor pentru: a îndeplini îndatorirea supremă de a apăra cu orice sacrificiu integritatea patriei, cuceririle revoluționare ale poporului, independența și suveranitatea României; a apăra secretul de partid și de stat; a da în permanență dovadă de înaltă vigilență și combativitate revoluționară; a cunoaște, populariza și respecta cu cea mai mare strictețe legile țării; a acționa în spiritul legalității socialiste; a lua poziție hotărâtă față de orice încercare de nesocotire sau încălcare a legilor Republicii Socialiste România.

La întreaga activitate politico-educativă participă, sub conducerea organelor de partid, toate organizațiile de masă și obștești, instituțiile de informare de masă și cele cu caracter cultural-educativ, ministerele, unitățile socialiste, toți activiștii, toate cadrele de partid și de stat, practic întregul nostru sistem social.

În contextul larg al acestor activități, se înscrie și contribuția Ministerului de Interne, a organelor de securitate, la educarea cetățenilor în spiritul legalității socialiste, al apărării secretului de stat, al vigilenței și combativității revoluționare față de orice acțiuni și manifestări îndreptate împotriva cuceririlor revoluționare ale socialismului.

Participarea organelor de securitate la educarea cetățenilor se înscrie ca o componentă importantă a procesului de perfecționare continuă a activității lor. În acest sens, Conferința Națională a partidului a subliniat necesitatea ca organele Ministerului de Interne, securitatea și miliția, să situeze pe primul plan al muncii lor prevenirea oricărui infracțiuni și abateri de la prevederile legale, să ia măsuri pentru a împiedica săvârșirea de fapte dăunătoare societății și a oricărui acțiuni ostile, care lovesc în interesele poporului. Ele trebuie să-și perfecționeze continuu munca, să-și întărească vigilența, să conlucreze permanent cu masele de oameni ai muncii, veghind la respectarea fermă a legilor țării, a legalității socialiste, astfel ca nimeni să nu se poată sustrage pedepsei drepte a poporului, dar, totodată, nimeni să nu poată fi pedepsit pe nedrept. În același timp, împreună cu organele procuraturii și justiției, organele de securitate și de miliție să-și sporească contribuția la educarea cetățenilor în spiritul legalității, să dezvolte practica informării maselor și dezbaterii publice cu privire la diferitele cazuri de infracțiuni.

★

Participarea organelor de securitate la educarea cetățenilor se realizează sub conducerea organelor de partid și în strinsă colaborare cu celelalte organe de stat, cu organizațiile de masă și obștești.

În raport cu atribuțiile ce le sînt stabilite prin documentele de partid, actele normative în vigoare și ordinele conducerii ministerului, organele de securitate își aduc contribuția la realizarea de acțiuni educative privind: apărarea secretului de stat; demascarea și neutralizarea acțiunilor ostile ale serviciilor de spionaj, ale posturilor de radio și ale altor cercuri și grupări reacționare din străinătate; apărarea avuției naționale; respectarea normelor legale privind relațiile cetățenilor români cu străinii; combaterea propagandei fasciste, naționalist-irendentiste, emigraționiste, de denigrare și calomniere a realităților din țara noastră și a altor acțiuni dăunătoare intereselor poporului nostru.

O atenție deosebită trebuie să se acorde prevenirii acțiunilor și influenței propagandei ostile în rindul tinerilor.

Formele de participare a organelor de securitate la educarea cetățenilor în spiritul respectului față de lege, al vigilenței și combativității față de manifestările antisociale sînt diferite, ele adresîndu-se, după caz, unor indivizi izolați, unor grupuri mici de persoane, unor colectivități din unități socialiste, sectoare, cartiere ori comune sau unor largi colectivități, prin folosirea mijloacelor de informare de masă.

a) Conform prevederilor ordinelor în vigoare, **organele de securitate acționează direct, prin rețea, alte mijloace și metode de muncă, precum și prin persoane de încredere** pentru influențarea unor elemente și determinarea lor să renunțe la intenția de a săvîrși infracțiuni sau alte fapte antisociale.

De asemenea, se întreprind **măsuri complexe**, folosindu-se combinații și legende, **pentru prevenirea formării de anturaje din persoane, cu sau fără antecedente politice reacționare, pretabile la săvîrșirea de infracțiuni sau alte fapte antisociale.**

O modalitate eficientă de acțiune o constituie **avertizarea** unor persoane de către ofițerii de securitate cu scopul de a le determina să sisteze activitatea și legăturile lor, să renunțe la atitudinile ce le au și care pot degenera în infracțiuni sau alte fapte dăunătoare statului nostru. În raport cu particularitățile fiecărui caz, avertizarea poate avea loc fără participarea altor persoane ori, într-un cadru restrîns, în prezența anumitor factori de răspundere de la locul de muncă al celui în cauză, rude apropiate și cunoștințe ce pot continua influențarea lui pozitivă. În raport cu interesele operative, la acțiunea de avertizare pot fi invitate și unele persoane predispuse la comiterea unor fapte antisociale, pentru a trage învățămintele necesare și a-și corecta atitudinea și comportarea.

Pentru ca avertizarea să-și atingă pe deplin scopul, este necesar să fie bine verificate și documentate faptele persoanei respective, să se analizeze cu mult discernămint oportunitatea măsurii și modul de realizare a ei, pentru a fi cît mai eficientă, iar în discuțiile cu cei în cauză să se insiste pentru a-i determina să-și recunoască abaterile, să regrete săvîrșirea lor și să dorească să-și corecteze atitudinea.

b) În spiritul prevederilor documentelor de partid referitoare la sporirea rolului opiniei publice și creșterea participării active a colectivelor de oameni ai muncii la înlăturarea legalității și reeducarea celor care au săvîrșit infracțiuni și alte abateri, astfel de cazuri trebuie să fie amplu dezbătute în colectivele respective. **Punerea în dezbateră colectivului de la locul de muncă sau de la domiciliu** a celor care au comis abateri de la normele legale, precum și judecarea proceselor celor ce au săvîrșit infracțiuni în aceste locuri, cu publicitate lărgită, au o mare influență educativă atît asupra celor vinovați, cît și pentru dezvoltarea spiritului de vigilență și combativitate al cetățenilor care participă la astfel de acțiuni, pentru dezvoltarea opiniei de masă împotriva infracțiunilor și altor abateri de la normele de comportare în societate.

Punerea în dezbateră publică se organizează de conducătorii organizațiilor socialiste și, după caz, instanțele de judecată și organele de procuratură, cu acordul primului secretar al comitetului județean de partid.

Unitățile de securitate, cu aprobarea adjunctului ministrului care le coordonează activitatea și avizul prealabil al Direcției de cercetări penale, au datoria să propună asemenea acțiuni și să acorde tot sprijinul necesar în pregătirea și realizarea lor, asigurând, în același timp, conspirarea deplină a problemelor, mijloacelor și metodelor secrete de muncă.

În spiritul documentelor Conferinței Naționale a partidului, al ordinelor Comandantului suprem, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și pentru înlăturarea neajunsurilor subliniate în lucrările bilanțului muncii pe anul 1977, este necesar să fie extinsă dezbateră publică a celor care se abat de la prevederile legilor, fiecare acțiune să fie temeinic pregătită și să se asigure demascarea completă și convingătoare a nocivității faptelor săvârșite și a decăderii morale a autorilor lor.

Materialele ce urmează a fi prezentate unor colectivități trebuie bine documentate, analizată cu atenție esența cazurilor și scopurile reale urmărite de cei vinovați de anumite încălcări ale actelor normative în vigoare, astfel încât persoana implicată să fie cunoscută multilateral, să se arate carențele de educație, defectele de caracter, influențele unor persoane sau posturi străine de radio, motivele și cauzele concrete care au determinat comiterea faptei respective. Este necesar să fie demascate tendințele de căpătuială, aviditatea, lipsurile în educație sau neglijențele în păstrarea ori manipularea unor documente secrete ce l-ar fi putut duce pe un individ la fapte grave, cum ar fi trădarea de patrie; trebuie relevat rolul deosebit pe care îl poate avea colectivul în sesizarea la timp și combaterea unor asemenea manifestări străine eticii și echității socialiste.

Este de aceea necesar ca elementele ce au manifestări retrograde, ostile să fie aduse în fața unor colective puternice, care să fie informate clar și să ia atitudine fermă împotriva celor puși în discuție și a faptelor lor reprobabile.

În raport cu importanța cazurilor, pentru mobilizarea opiniei publice la apărarea valorilor materiale și spirituale ale societății noastre, la unele dezbateri publice sau procese cu publicitate largită pot fi invitați ziariști de la presa județeană sau — prin Serviciul editorial, presă și propagandă în rindul populației — ziariști de la presa centrală, radiotelereporteri, romancieri și scenariști.

c) **Informarea sistematică și operativă a conducerii întreprinderilor, instituțiilor, a celorlate organe de stat, organizații de masă și obștești cu privire la starea de legalitate din organizațiile respective,** în probleme care fac obiectul activității organelor de securitate. Informarea se realizează de către șefii unităților sau locțiitorii lor, iar cu aprobarea acestora, de șefii serviciilor ori de alți ofițeri. În caz de pericol iminent, ofițerii de securitate care răspund de asigurarea informativă a obiectivelor respective, concomitent cu întreprinderea de acțiuni ferme pentru prevenirea evenimentelor deosebite, asigură informarea cu operativitate a factorilor competenți și raportează imediat șefilor nemijlociți.

Pe lângă informarea conducătorilor organizațiilor socialiste asupra stării de legalitate din unitățile pe care le conduc, se propun și măsuri de înlăturare a neajunsurilor constatate, acordând totodată sprijin în pregătirea și realizarea acțiunilor care urmează să fie întreprinse.

Cunoscând indeaproape situația operativă din obiectivele și problemele de care răspund, stările de lucruri negative și cauzele lor, precum și căile de înlăturare a acestora, ofițerii de securitate, în ansamblul acțiunilor preventive pe care le întreprind, au datoria să manifeste inițiativă în luarea de măsuri cu caracter educativ. Având sprijinul organelor de partid și procedind cu tactul cuvenit, trebuie să mobilizeze și să sprijine conducerile organizațiilor socialiste pentru a organiza și desfășura în mod sistematic acțiuni de educare a personalului muncitor în spiritul legalității socialiste, al vigilenței și combativității față de manifestările antisociale.

Atunci cînd se impune ca anumite acțiuni (concursuri pe tema cunoașterii legilor, vizionări de filme ce au ca tematică aspecte privind apărarea securității statului, expuneri, întâlniri cu cetățenii, cu unii factori educaționali sau elevi etc.) să fie susținute de ofițeri de securitate, comandantii de unități și locțiitorii lor trebuie să asigure pregătirea temeinică a fiecărui ofițer și a fiecărei activități, astfel încât acestea să aibă maximum de eficacitate, să se realizeze informarea operativă și cit mai convingătoare a cetățenilor, fără a se face desconspirarea unor cazuri în lucru, metode sau mijloace secrete de muncă.

Militînd cu perseverență și în mod sistematic pentru organizarea de acțiuni educative cit mai oportune în raport cu cerințele prevenirii infracțiunilor și sprijinind realizarea lor astfel încît să aibă maximum de eficacitate, ofițerii de securitate nu trebuie să se substituie organelor de partid, de sindicat, de tineret etc. din întreprinderile sau instituțiile respective și nici conducerii lor profesionale în ceea ce privește îndeplinirea îndatoririlor care le revin din documentele de partid și actele normative pe linia educării personalului. Sarcina de educare a personalului este a acestor organisme. Din partea organelor de securitate primesc numai sprijin în problemele ce se referă la prevenirea și combaterea infracțiunilor și a altor manifestări dăunătoare intereselor statului nostru și care fac obiectul muncii de securitate. Substituirea, pe lângă faptul că sustrage cadrele de securitate de la îndeplinirea atribuțiilor de serviciu pe care le au, influențează negativ asupra eficacității acțiunilor educative.

d) **În cadrul Asociației juriștilor, cadrele de securitate au datoria să participe activ la acțiunile de popularizare a legilor** în domeniile, obiectivele și problemele care se referă la prevenirea faptelor antisociale din sfera lor de competență.

e) Documentele de partid și actele normative pun în fața tuturor instituțiilor cultural-educative și de informare de masă (organe de presă, radioteleviziune, edituri, cinematografie, instituții teatrale, case de cultură etc.) sarcina de a acționa organizat pentru popularizarea legilor și educarea cetățenilor în spiritul legalității socialiste, al apărării avuției naționale, a secretului de stat, pentru combaterea infracțiunilor și altor manifestări antisociale, a atitudinilor și mentalităților retrograde, dăunătoare societății noastre.

În vederea îndeplinirii acestor sarcini, instituțiile în cauză trebuie ajutate să cunoască problemele pe care le ridică activitatea de prevenire și combatere a manifestărilor antisociale și care pot face obiectul unor acțiuni educative.

Conform prevederilor legii presei, **organele Ministerului de Interne informează organele de presă, radio și televiziune cu date și cazuri sem-**

nificative, de natură să contribuie la educarea cetățenilor și le acordă sprijinul necesar pentru realizarea de acțiuni cu caracter educativ.

Pentru problemele de securitate, legăturile cu organele centrale de presă și radioteleviziune se realizează prin Serviciul editorial, presă și propagandă în rîndul populației.

La inspectorate, legăturile cu organele locale de presă și radio se realizează, cu aprobarea conducerii inspectoratelor, prin ofițeri competenți să asigure informarea lor corespunzătoare.

Sprijinirea instituțiilor de artă și cultură în realizarea unor filme, romane, piese de teatru, scenarii radiofonice și TV, lucrări cu caracter științific, de artă plastică și muzicale se realizează prin documentarea creatorilor și asigurarea consilieratului, de către unitățile centrale și teritoriale, prin Serviciul editorial, presă și propagandă în rîndul populației.

Sprijinul cu mijloace materiale și umane, precum și cu recuzită specifică se asigură, potrivit normelor legale, de Comandamentul serviciilor și înzestrării, comandamentele și unitățile pe profilul cărora se realizează lucrarea, cu aprobarea conducerii ministerului.

Prin intermediul mijloacelor de informare de masă, care se bucură de largă audiență și deosebit prestigiu, se pot realiza: explicarea calificată a unor noi prevederi legale, prezentarea de cazuri semnificative pentru consecințele pe care le pot avea neglijențele în păstrarea documentelor secrete, relațiile neoficiale cu străini și anturajele nesănătoase; exemplificarea cu cazuri concrete a condiției expatriatului în Occident sau a dramelor pe care le poate crea fanatismul unor sectanți: infierarea unor mentalități străine eticii socialiste; cazuri pozitive, caracteristice societății noastre, de semnalare la timp a unor situații ce ar fi putut duce la pagube pentru economia națională, de recuperare a unor indivizi de către colectivele în care sînt integrați sau alte aspecte cu caracter mobilizator, ce pot fi comunicate unui număr însemnat de cetățeni, fie prin presă, fie prin radio sau televiziune (mijloace prin care mesajul ajunge simultan la milioane de oameni).

Avînd în vedere raza de acțiune foarte mare și deosebita putere de influențare a mijloacelor de informare de masă, se impune o înaltă responsabilitate în cooperarea cu organele de presă și instituțiile cultural-educative, pentru evitarea oricăror situații de natură să ducă la interpretări greșite ori să producă desconspirări. De aceea, în condițiile prevăzute de legea presei, organele de securitate au datoria să selecteze cu mult discernămint și să propună pentru valorificarea prin mijloacele de informare de masă numai acele cazuri ce pot să contribuie efectiv la educarea cetățenilor în spiritul legalității socialiste, apărării secretului de stat, sporirii vigilenței și combativității.

Seleționarea cazurilor și aspectelor ce urmează a fi aduse la cunoștința cetățenilor prin mijloacele de informare de masă se organizează de către comandantii unităților centrale și teritoriale, avîndu-se în vedere: starea infrațională din raza de responsabilitate; oportunitatea informării pentru prevenirea și combaterea manifestărilor antisociale; contribuția pe care o poate aduce prezentarea cazului respectiv la dezvoltarea opiniei publice; posibilitățile conspirării mijloacelor și metodelor secrete de muncă.

Din problematica și cazuistica soluționată definitiv pe fiecare profil de muncă, unitățile centrale seleționează aspectele și cazurile care pot

face obiectul informării cetățenilor prin mijloacele centrale de informare de masă și cultural-educative, organizînd valorificarea acestor materiale la momentele potrivite, în raport cu cerințele prevenirii și combaterii stării infraționale.

Nu sînt furnizate în vederea informării maselor cazurile de infracțiuni a căror popularizare ar putea să aibă consecințe negative.

Indiferent dacă materialul urmează să fie difuzat pe plan local sau în toată țara, datele și cazurile de infracțiuni din competența organelor de cercetare ale securității pot fi folosite pentru informarea publicului, la propunerea sau cu acordul șefilor unităților centrale de profil, numai cu aprobarea conducerii ministerului.

Revista „Pentru patrie”, editată de Ministerul de Interne, contribuie la cunoașterea și respectarea legilor de către cetățeni, la pregătirea contrainformativă a populației, prevenirea abaterilor de la prevederile actelor normative și mobilizarea opiniei publice împotriva infracțiunilor și altor manifestări antisociale. În vederea sporirii eficienței ei, este necesar ca revista să fie sprijinită cu date, aspecte și cazuri temeinic verificate, cit mai ilustrative, din toate domeniile activității de securitate ce pot fi utilizate în activitatea de educare a cetățenilor. De asemenea, este necesar să se urmărească îndeaproape eficiența revistei în rîndul masei de cititori.

O importantă contribuție la educarea cetățenilor o pot aduce **lucrările realizate de cadre de securitate active sau din rezervă**, inspirate din activitatea practică de prevenire și combatere a infracțiunilor. Astfel de lucrări pot fi trimise spre publicare (difuzare) cu acordul șefilor unităților în care lucrează (au lucrat) autorii și viza compartimentului de prevenire a scurgerii datelor secrete din cadrul ministerului. Lucrările realizate de cadre din conducerea unităților și care urmează să fie difuzate la public sînt înaintate spre aprobare conducerii ministerului, prin Serviciul editorial, presă și propagandă în rîndul populației.

În informarea maselor populare asupra diferitelor cazuri de infracțiuni, inclusiv în documentarea creatorilor (ziariști, scriitori, scenariști etc.), **trebuie respectate cu strictețe prevederile legii și ordinele în vigoare referitoare la apărarea secretului de stat.**

★

În organizarea și desfășurarea activităților de participare la educarea cetățenilor în spiritul legalității, al vigilenței și combativității față de manifestările antisociale, se vor avea în vedere: valorile umane, materiale și spirituale la apărarea cărora are obligația să-și aducă contribuția fiecare unitate; starea infrațională din domeniul de activitate și cauzele acesteia; prevederile actelor normative și cerințele integrării măsurilor educative în ansamblul acțiunilor de prevenire și combatere a infracțiunilor.

Unitățile centrale împreună cu Serviciul editorial, presă și propagandă în rîndul populației analizează anual eficiența acțiunilor de propagandă, informează conducerea ministerului și propun măsuri pentru perfecționarea acestei activități.

colonel Ion GEAGLĂ
căpitan Tudor NEGOIȚĂ

Sarcinile ce revin aparaturii Ministerului de Interne pentru asigurarea securității personale a conducătorilor de partid și de stat

În conformitate cu prevederile Decretului nr. 130 din 19 aprilie 1972 privind înființarea, organizarea și funcționarea Ministerului de Interne, asigurarea securității personale a conducătorilor de partid și de stat este una din atribuțiile principale ale întregului aparat.

Securitatea cadrelor de conducere a partidului și statului, în primul rând a președintelui Republicii Socialiste România și a membrilor familiei prezidențiale, trebuie înțeleasă ca o misiune de cea mai mare importanță, la îndeplinirea căreia participă nu numai organele speciale desemnate, ci și întregul nostru popor.

Unitatea socialistă a poporului român, atașamentul său nemărginit față de partid și conducerea sa — dovedite și recent, cu prilejul împlinirii de către tovarășul Nicolae Ceaușescu a 60 de ani de viață și a peste 45 de ani de activitate revoluționară, prin vibrante manifestări de înaltă stimă și prețuire — sint garanțiile cele mai sigure ale securității conducătorilor partidului și statului nostru.

În scopul îndeplinirii acestei sarcini de mare răspundere la nivelul și în condițiile impuse de realizarea integrală a măsurilor de execuție și prevenire, Ordinul ministrului de interne nr. 00972 din 10 noiembrie 1976 stabilește direcțiile principale, competența și răspunderile ce revin unităților centrale și teritoriale ale Ministerului de Interne în materie de securitate și gardă. Potrivit prevederilor acestui ordin, activitatea pentru asigurarea securității personale a președintelui republicii și a familiei prezidențiale are un caracter organizat, unitar și permanent, se realizează prin metode și mijloace de muncă specifice, de către toate

unitățile de securitate și miliție, coordonarea întregii activități fiind realizată prin Direcția de securitate și gardă.

Se impune aici precizarea că măsurile de securitate și gardă, pază, ordine și siguranța circulației trebuie să aibă continuitate, intensificându-se în situațiile cind au loc acțiuni la care participă președintele republicii sau înalte personalități străine — oaspeți ai țării noastre.

Dispozitivele de securitate și gardă cu caracter permanent, ca și cele determinate de prezența președintelui republicii la acțiuni pentru care nu sint numite comandamente, se organizează în Capitală și împrejurimi de către Direcția de securitate și gardă cu efective ale unităților Ministerului de Interne; în teritoriu, **răspunderea pentru realizarea acestora revine în exclusivitate inspectoratelor județene ale Ministerului de Interne.**

O latură esențială a muncii de securitate și gardă o constituie măsurile de ordin informativ-operativ, menite să asigure realizarea integrală a actului de prevenire a oricăror acțiuni, fapte, evenimente sau manifestări prin care s-ar putea aduce atingere securității personalităților apărute. În acest scop, unitățile centrale de securitate și de miliție, Inspectoratul municipiului București și inspectoratele județene ale Ministerului de Interne, în raport de profilul lor de muncă, au obligația **să întreprindă toate măsurile informativ-operative necesare cunoașterii și stăpînirii situației operative din zona de responsabilitate.** De aceea, este stringent necesar ca **șefii de unități și alte cadre cu competență în materie să analizeze sistematic datele și informațiile de interes operativ, în contextul problemelor de ansamblu și al celor specifice fiecărei acțiuni și să inițieze măsurile ce se impun.**

O atenție deosebită trebuie acordată soluționării și urmării activității elementelor cuprinse în dosarul de problemă „Persoane pretabile la acțiuni de atentat ce pun în pericol securitatea statului”, luându-se măsurile ce se impun de la caz la caz, concomitent cu informarea în timp util a Direcției de securitate și gardă. Cunoașterea elementelor pretabile la acțiuni de dezordine sau a persoanelor bolnave mintal care, în anumite situații, pot constitui surse potențiale de pericol, ca și **impiedicarea pătrunderii unor asemenea persoane în locurile în care este prezent președintele republicii constituie obligații permanente ale unităților centrale și teritoriale ale Ministerului de Interne.**

Persoanele despre care se dețin date că datorită unor stări de nemulțumire încearcă să se adreseze înaltelor personalități, pe căi neoficiale, tulburînd în acest mod ordinea și buna desfășurare a activităților protocolare, trebuie semnalate organelor de partid, obștești sau ale administrației de stat, competente în rezolvarea cererilor respective, luându-se totodată toate măsurile posibile de prevenire a realizării intențiilor acestora. Este de evidențiat pe această linie preocuparea constantă bună dovedită de unele unități centrale cum sint Direcția informații interne, Direcția contrainformații militare, U.M. 0625/R.B., Direcția pentru

pașapoarte, evidența străinilor și controlul trecerii frontierei, precum și inspectoratele județene Brașov, Timiș, Suceava, Dolj și Hunedoara ale Ministerului de Interne.

Pentru prevenirea pierderii, sustragerii sau înstrăinării de armament, muniții, materiale explozive, toxice, bacteriologice sau radioactive, ce ar putea fi folosite în scop de atentat, unitățile și formațiunile cu competență în sectoarele economice, precum și organele de contrainformații militare sînt obligate să asigure paza și supravegherea informativă a locurilor unde se produc, se depozitează sau se manipulează asemenea materiale, să organizeze descoperirea celor vinovați și să înlăture pericolele ce ar putea să apară.

În localitățile unde urmează să aibă loc acțiuni onorate — cu prezența președintelui republicii —, în jurul obiectivelor înscrise să facă obiectul unor vizite de lucru, pe itinerarele de deplasare, în locurile aglomerate, la punctele de control ale intrărilor în localități, **organele de miliție au datoria să execute controale sistematice privind regimul de evidență a populației**, în scopul depistării persoanelor urmărite ori a celor suspecte, care nu-și justifică prezența în aceste zone, a celor care găzduiesc cetățeni străini contrar normelor legale și luării măsurilor prevăzute de lege.

Unitățile centrale de securitate și inspectoratele județene ale Ministerului de Interne au obligația de a verifica și aviza întregul personal tehnico-administrativ și deservent din instituțiile, întreprinderile și zonele de responsabilitate, care, prin natura atribuțiilor și specialităților pe care le au, îndeplinesc sarcini în imediata apropiere a personalităților protejate. Personalul care prestează diverse servicii în obiectivele speciale — reședințe, case de oaspeți — sau în unități economice care produc bunuri necesare consumului ori întrebuintării cu destinație specială trebuie bine cunoscut și apărat prin măsuri contrainformative.

Cu prilejul misiunilor de securitate și gardă, **inspectoratele județene ale Ministerului de Interne trebuie să controleze pe raza lor de competență modul în care organele de stat specializate asigură măsurile igienico-sanitare, antiepidemice și analizele de laborator a unor produse, controlul medical al personalului de deservire și întreținere, indiferent dacă acesta este angajat permanent sau ocazional.** La sediile de lucru și reședințele temporare se vor lua măsuri de dezinsecție, dezinfecție și deratizare.

Pe linia măsurilor contrainformative este necesar să se asigure **verificarea și avizarea personalului militar folosit în dispozitivele de securitate și gardă ori la desfășurarea ceremonialului militar.** Aceleași măsuri sînt valabile și pentru luptătorii din gărzile patriotice și detașamentele de pregătire militară a tineretului, participante la misiuni.

În scopul prevenirii evadărilor, inspectoratele județene ale Ministerului de Interne, în a căror zonă de responsabilitate există locuri de detenție, trebuie să-și intensifice activitatea informativă în perioada premergătoare, cit și pe timpul desfășurării misiunilor de securitate și gardă.

Problema activității de securitate și gardă este vastă și complexă. Prin cele prezentate am punctat doar câteva din problemele de principiu ce trebuie avute în vedere de unitățile centrale și teritoriale ale Ministerului de Interne pentru realizarea la nivelul exigențelor actuale a acestor măsuri. Este necesar ca întregul nostru aparat să înțeleagă că această activitate are un profund conținut politic și cu implicații umane dintre cele mai sensibile, care se cer cunoscute de toate cadrele chemate să îndeplinească misiuni de securitate și gardă.

Pentru etapa imediat următoare și în perspectivă, se impune ca unitățile Ministerului de Interne să aibă în vedere pe linia muncii de securitate și gardă, în principal, următoarele măsuri :

— transmiterea în mod operativ, organizat și permanent către Direcția de securitate și gardă a datelor și informațiilor de profil obținute prin toate metodele, formele și mijloacele muncii de securitate ;

— inspectoratele județene ale Ministerului de Interne să desfășoare muncă organizată și cu continuitate în problema „Persoane pretabile la acțiuni de atentat ce pun în pericol securitatea statului”. Asupra persoanelor incluse în dosarul de problemă să se acționeze operativ pentru verificarea și clarificarea poziției lor prezente și să se întreprindă măsurile ce se impun ;

— pe raza județelor, unde sînt situate reședințe prezidențiale, în obiectivele ce fac obiectul măsurilor de securitate și gardă, precum și la sursele de unde se asigură produse pentru consum special, să se creeze, iar unde este cazul să se completeze rețeaua informativă de profil ;

— conlucrarea între unități și formațiuni pentru clarificarea operativă a datelor și informațiilor de profil și inițierea măsurilor ce se impun să se realizeze cu caracter de continuitate ;

— să fie temeinic instruite cadrele care participă la realizarea dispozitivelor de securitate și gardă în cadrul măsurilor ordonate.

Pentru realizarea acestor sarcini deosebite, cadrele Ministerului de Interne trebuie să dea dovadă de o înaltă conștiință patriotică și de devotament nemărginit față de partid, neprecupețindu-și nici un efort, mergînd pînă la sacrificiul suprem, pentru asigurarea securității personale depline a conducătorilor partidului și statului nostru.

general-locotenent Nicolae STAN

Cu referire la relațiile cetățenilor români cu unele posturi de radio capitaliste*

Drumul spre progres și civilizație pe care îl parcurge poporul nostru trece azi printr-o nouă etapă — făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate. Sint cunoscute nivelul scăzut de dezvoltare de la care a pornit România după 23 August 1944 și eforturile deosebite depuse de poporul nostru sub conducerea P.C.R., care au permis să ne situăm pe actuala treaptă a devenirii noastre istorice. Nu intenționăm să facem un bilanț al realizărilor obținute de poporul român în cele peste trei decenii care s-au scurs de la eliberarea de sub dominația fascistă și cucerirea adevăratei independențe naționale. Stadiul actual de dezvoltare a României este efectul profundelor transformări produse în viața economico-socială, politică și spirituală a societății noastre, al unor acumulări anterioare, a căror esență este afirmarea pe toate planurile și din toate punctele de vedere a avantajelor și a superiorității noii orinduirii, a maturizării depline a socialismului în țara noastră. În centrul tuturor acestor transformări revoluționare au stat ridicarea continuă a nivelului de trai și a bunăstării oamenilor muncii, asigurarea drepturilor și libertăților cetățenești, dezvoltarea multilaterală a personalității umane.

Cuceririle obținute prin lupta și munca eroică a poporului român se impun a fi apărate împotriva tuturor aceluia care ar încerca pe orice cale să atenteze la integritatea lor. Aceasta este o îndatorire patriotică a fiecărui cetățean. Statul nostru, ca stat al oamenilor muncii, a elaborat o serie de acte normative care stătuiează obligația ce o au cetățenii patriei de a apăra tot ceea ce am cucerit, tot ceea ce realizăm.

În cadrul procesului de făurire a societății noi, în care oamenii devin stăpînii propriului lor destin, un rol de seamă revine reglementării juridice, legea

constituind instrumentul principal de realizare a obiectivelor propuse și de statornicire a ordinii și disciplinei în relațiile sociale. Respectarea legilor își are temelul juridic de bază în Constituția țării — legea fundamentală a statului, adoptată de popor în mod democratic, prin organele sale alese — care în art. 29 prevede că fiecare cetățean este dator să respecte Constituția și legile, să apere proprietatea socialistă, să contribuie la întărirea și dezvoltarea orinduirii socialiste.

Partidul nostru, organizând și conducând opera de edificare a socialismului și comunismului pe pământul României, a acordat și acordă o atenție deosebită respectării legilor ca o condiție sine qua non a realizării acestui obiectiv. Astfel, în Programul partidului se precizează că „Respectarea riguroasă a legislației socialiste, îndeplinirea neabătută a prevederilor legilor statului constituie obligații fundamentale ale organelor centrale și locale, ale tuturor cetățenilor țării”.

În ansamblul legislației noastre socialiste se înscriu și Legea nr. 23/1971, precum și H.C.M. nr. 18/1972 și nr. 19/1972 cu privire la apărarea secretului de stat în R.S.R. și normele referitoare la relațiile cetățenilor români cu străinii. În cele ce urmează dorim să ne referim la una din prevederile Legii nr. 23/1971, și anume, cea prevăzută în art. 14 al acesteia, prin care se interzice cetățenilor români de a avea „orice fel de legătură cu posturile de radio sau televiziune ori cu organe de presă din străinătate, care, prin acțiunile lor, desfășoară o activitate de defăimare sau contrară intereselor statului român”. Abordăm această prevedere, pornind de la rolul cunoscut de oficiu de spionaj, diversiune ideologică și propagandă dușmănoasă pe care îl au unele posturi de radio capitaliste, în special „Europa liberă” și „Libertatea”. În prezent cele două posturi de radio, care acționează sub bagheta specialiștilor C.I.A., se dedau la noi acțiuni de provocare, fluturând lozinca așa-ziselor „drepturi ale omului”, care, chipurile, nu ar fi respectate în țările socialiste, deci nici în România, în conformitate cu prevederile Actului final de la Helsinki, semnat în 1975. În acest scop se încearcă dezinformarea ascultătorilor, se proferează calomniile, se deformează în mod grosolan realitățile din țările socialiste — metode deloc noi, scoase din arsenalul războiului rece, cu scopul evident de a crea confuzie în rindul celor mai puțin avizați, de a semăna neîncredere în trădănia orinduirii noastre socialiste, de a tulbura munca pașnică a poporului.

Despre pericolul ce-l prezintă propaganda pusă în slujba războiului, rasismului și invăzării între popoare, ca și despre caracterul anacronic al unor asemenea posturi de radio, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, i-a prevenit pe participanții la Conferința pentru securitate și cooperare în Europa de la Helsinki. În cuvîntarea ținută la 1 august 1975, cu prilejul semnării Actului final, șeful statului român spunea: „Avem nevoie de o informare corectă a popoarelor. Este necesar să pornim de la faptul că trebuie pus capăt diferitelor activități de dezinformare, care dăunează colaborării și securității. M-aș referi, printre altele, la activitatea unor posturi de radio de pe teritoriul unor state participante la actuala conferință care nu servesc cu nimic nobililor scopuri pe care le consemnăm în documentele ce le vom adopta astăzi”.

Dar ce sint aceste posturi? De cine au fost ele create? Cu ce scop? Cine se ascunde în spatele lor? Care le este activitatea și ce pericol comportă pentru cetățenii din țara noastră? Iată întrebările care ne propunem să le elucidăm pentru a înțelege mai bine de ce trebuie să le combatem acționînd consecvent în spiritul legilor statului.

În 1949, cu sprijinul material și moral al Departamentului de Stat al S.U.A., Agenția Centrală de Informații (C.I.A.) — cel mai odios serviciu de spionaj din lume — înființa la New York „Comitetul Național pentru Europa liberă”, orga-

* Datele din acest material se recomandă să fie folosite în cadrul acțiunilor de propagandă în rindul populației pe linie de securitate. Vezi și „Europa liberă” — trecut, prezent și viitor — „Securitatea”, nr. 2/1977, pag. 72 și urm.

nism cu un evident caracter... din țările socialiste. La 4 iulie 1950, din apropiere de Frankfurt, la numai 75 de km de frontiera de est, au fost lansate în eter primele „proiectile” radiofonice americane, menținute împotriva Poloniei și Cehoslovaciei, apoi, extinzându-se zona de atac, asupra Ungariei, României și Bulgariei; un regim aparte a fost rezervat Uniunii Sovietice căreia i-au fost destinate „guri de foc” separate, prin emițătoarele postului de radio „Libertatea”. Incepea astfel în Europa, abia izbăvită de flăcările celei mai mari conflagrații mondiale cunoscute de omenire, un alt război, care, potrivit declarațiilor generalului american Lucius D. Clay, trebuia „să submineze autoritatea regimurilor locale (din cele 5 țări socialiste — n.n.) și să-i ajute (americani să ajute! — n.n.) pe cei închiși în spatele Cortinei de fier să se pregătească pentru ziua eliberării”.

De la aceste începuturi a trecut peste un sfert de veac. Popoarele țărilor socialiste asistă la continuarea la proporțiile fără seamăn ale acestui „război al undelor radiofonice”. Mijloacele tehnice și „armele” de luptă au căpătat între timp dimensiuni noi. De la un singur emițător, postul de radio „Europa liberă” posedă astăzi 40 emițătoare; de la 6 ore emisie zilnică (circa 40 ore săptăminal), astăzi această radiofonie neagră inundă Europa răsăriteană cu circa 540 ore program săptăminal, emis de pe teritoriul R.F.G. și al Portugaliei, unde-și are dispuse emițătoarele. Asistăm astfel la unul din cele mai lungi și odioase războaie care se duc într-o epocă în care întreaga lume, toate popoarele și tot mai multe cercuri guvernamentale de pe glob caută soluții de coexistență și cooperare pașnică.

Fondatorii acestor posturi de radio se numesc Allen Dulles și Frank Weisner, vechi și cunoscute cadre ale spionajului american, care au antrenat în această acțiune a lor personalități de frunte ale vieții publice din America războiului rece.

În ce privește subvențiile acordate acestei oficine de spionaj și diversiune — ani de zile s-a încercat să se acrediteze ideea că ele provin din donații particulare, ale unor persoane „credincioase cauzei anticomuniste”. În realitate, „Europa liberă” și „Libertatea” au fost create și au funcționat tot timpul cu conturile primite de la C.I.A., direct sau sub acoperirea unor firme, instituții sau persoane particulare. Demascând public această situație, senatorul american Clifford Case, membru al Comitetului pentru relații externe al Senatului, cerea — în ianuarie 1971 — să se pună capăt acestei finanțări și să se înceteze folosirea posturilor de radio „Europa liberă” și „Libertatea” pentru executarea „operațiunilor speciale” de către C.I.A.

Dovezile concrete aduse de ofițerul de informații polonez Andrzej Czechowicz, fost angajat timp de 7 ani al „Europei libere”, despre rolul acestui post de radio ca instrument al C.I.A., au silit Congresul S.U.A. să adopte măsura de a-și asuma oficial răspunderea pentru conducerea și finanțarea posturilor de radio „Europa liberă” și „Libertatea”, care au fost puse în subordinea așa-zisului „Comitet pentru emisiuni de radio internaționale” (B.I.B.). Dar această măsură nu a schimbat cu nimic orientarea și organizarea celor două posturi de radio, ele continuând să acționeze sub conducerea cadrelor Agenției Centrale de Informații, executând misiunile stabilite de aceasta.

Fondurile alocate acestei activități dușmănoase au crescut necontenit, de la 34 milioane dolari în 1969, la 50 milioane — în 1974, 59 milioane — în 1977. Pentru anul 1978, Congresul a aprobat suma de 69 milioane de dolari, din care urmează ca o parte să fie folosită pentru construirea a 28 instalații de emisie mai puternice — din care 16 pentru Europa răsăriteană. Numai pentru „Europa liberă” se prevede o sporire a capacității de emisie cu peste 50%.

Încercînd să explice această risipă de fonduri, conducerea C.I.A. a confirmat că postul de radio „Europa liberă” și postul de radio „Libertatea” sînt cele mai importante operații de „propagandă cenusie” conduse de C.I.A. împotriva țărilor socialiste: „propaganda cenusie” a fost definită chiar de un cadru al C.I.A. astfel: „Difuzarea unui amestec de informații adevărate și, mai ales, false, între care ultimele sînt atribuite unor instituții ce-si asumă direct responsabilitatea pentru veridicitatea lor, neangajînd însă organele oficiale”.

Corespunzător acestor atribuții structura organizatorică a postului de radio „Europa liberă” este aceea a unui serviciu de spionaj, în care toate posturile de conducere sînt ocupate de cadre sau agenți ai Agenției Centrale de Informații, iar legătura dintre centrala de la New York și studiourile din R. F. Germania este asigurată de un cadru C.I.A., funcționînd drept consul general al S.U.A. la München. Ofițerul polonez de informații, căpitanul Andrzej Czechowicz relatează în legătură cu aceasta că: „...este dificil să delimitați unde se termină și unde începe spionajul. Scheletul structurii organizatorice de la «Europa liberă» îl constituie serviciul de spionaj. Diversiunea ideologică și spionajul sînt atît de strîns legate, încît nu se poate trasa o graniță precisă între ele”. Organizatoric, postul de radio „Europa liberă” este dispus în S.U.A. — unde se află așa-zisul „Comitet Național pentru Europa liberă” (C.N.E.L.) — și în Europa, C.N.E.L. este structurat pe departamente, birouri, secții naționale. Între departamentele principale figurează cel al știrilor și informațiilor, care se ocupă cu procurarea și valorificarea informațiilor, fiind deservit de specialiști în domeniul politic, economic, tehnic și militar, grupați în 5 birouri corespunzătoare celor 5 țări socialiste europene. Urmează apoi departamentul de cercetare și analiză a informațiilor care apreciază valoarea informațiilor, întocmește și ține evidența pe țări a fisierelor care se referă la diferite persoane, orașe, instituții etc. din țările socialiste. Alte 3 direcții se ocupă cu procurarea, verificarea și publicarea informațiilor referitoare la viața politică, economică și militară din țările socialiste, precum și cu mobilizarea acelor persoane din rîndul emigranților proveniți din cele 5 țări socialiste, care se angajează să acționeze, prin intermediul postului de radio „Europa liberă”, împotriva țărilor lor, deci să devină trădători de patrie. Totodată se ocupă și de trimiterea unor astfel de persoane în țările socialiste pentru a culege date și informații care sînt „prelucrate”, adică denaturate, falsificate, transformate în minciuni și apoi vîndute la taraba postului de radio drept știri „reale”, de ultimă oră. Un rol important în desfășurarea acestor activități îi revine departamentului de cercetare a opiniei publice și auditoriului, însărcinat cu urmărirea reacțiilor la emisiunile posturilor de radio „Europa liberă” și „Libertatea”. După codificare, datele culese sînt prelucrate de analiștii C.I.A., care întocmesc pe baza lor noi orientări pentru activitatea viitoare a celor două posturi de radio. De asemenea, o parte din aceste date sînt folosite în propaganda pe care și-o face „Europa liberă” referitoare la „serviciile sale neprețuite” pe linia „informării” ascultătorilor din țările socialiste cu știri pe care, chipurile, „organele de propagandă comunistă au încercat să le ascundă sau să le denatureze”.

Absurditatea unor astfel de afirmații este demascată pînă și de sprijinitorii existenței acestei oficine de dezinformare și propagandă subversivă. Astfel, într-un articol din cotidianul american „The International Herald Tribune” din iulie 1973 se arată că dintr-un raport întocmit de Comisia specială pentru analiza activității „Europei libere”, la capitolul „exemple de eficiență”, erau prezentate 14 asemenea „știri exclusive” care, la o analiză mai atentă, s-au dovedit a fi: 13 știri curențe, care fuseseră transmise de agențiile de presă din toată lumea, iar una era furnizată de un transfug și nu era prea exactă. Concluzia era că „Eu-

ropa liberă" nu asigură nici pe departe acele „servicii de neprețuit" cu care Agenția Centrală de Informații încearcă să justifice prelungirea, de la an la an, cu o multă greutate, a existenței anacronice a „copilului preferat". În fine, ea are un serviciu de spionaj, C.N.E.L. dispune și de un departament de securitate, care se ocupă de supravegherea contrainformativă a personalului și verificarea noilor angajați.

Prin intermediul acestui aparat funcțional este stabilită la New York, pînă la detaliu, linia politică pe care se circumscrie activitatea postului de radio „Europa liberă" de la München. În ansamblul compartimentelor de la New York figurează, firește, și secția română formată din serviciul de programe, serviciul transmisie, sectorul documentare și redacția.

La München, postul de radio „Europa liberă" are o structură similară centrului din S.U.A., respectiv: serviciul de informații, serviciul programe (subdivizat pe secții naționale), serviciul tehnic, securitate și personal. Ca și în centrul din New York, principalul serviciu la München este cel al informațiilor, care dispune de un bogat fond documentar, cel mai important compartiment al serviciului fiind cartoteca. Această cartotecă, împărțită pe persoane și probleme, conține date referitoare la toate personalitățile importante din țara noastră, precum și informații referitoare la aspecte foarte variate. O cartotecă aparte este ținută pentru toate persoanele care au intrat, într-o formă sau alta, în contact cu „Europa liberă" și cu angajații săi. Aici se concentrează fișele expeditorilor unor scrisori adresate postului de radio, ale celor care au luat legătura cu angajații sau colaboratorii externi ai „Europei libere", fie doar numai pentru a le transmite salutări de la rude sau cunoștințe din țară etc. Această cartotecă este menită să ofere o oglindă a tuturor surselor, active sau potențiale, de culegere de informații despre țările socialiste, de organizare a unor acțiuni cu caracter provocator, de diversivitate impotriva lor. Din această cauză ea este păstrată de un cadru al C.I.A., iar accesul la ea este permis numai persoanelor de cea mai mare încredere. Căpitanul A. Czechowicz, din serviciul de informații polonez arăta, de exemplu, că numai după mulți ani de activitate la „Europa liberă" a primit acces la această cartotecă și atunci trebuind să justifice necesitatea consultării fișelor, la a căror completare participase de fapt și el. Acest lucru a fost confirmat și de ofițerul de informații Pavel Minarik, revenit la începutul anului 1976 în Cehoslovacia, după încheierea misiunii sale la „Europa liberă".

Din mecanismul funcțional al postului de radio „Europa liberă" din München face parte și secția română condusă de Noël Bernard (Bercovici) ajutat de Vuia Octavian. Secția are salariați permanenți și colaboratori externi, majoritatea fugari din țară, cunoscuți pentru poziția lor reacționară, antiromânească și pentru legăturile ce le au cu serviciile de spionaj occidentale. Și aici rolul hotărîtor îl au cadrele ale spionajului american.

Documentele care intră în sfera de preocupări a „Europei libere" se împart în două mari categorii: legale — provenite din surse oficiale — și secrete. Documentele din categoria celor secrete sînt cunoscute numai de lucrătorii serviciului american de spionaj și de șeful compartimentului respectiv, pe naționalități. De altfel, șeful compartimentului de analiză a informațiilor este cadru al Agenției Centrale de Informații, ea și toți șefii departamentelor din Centrala „Europei libere". De informațiile culese beneficiază toate serviciile de spionaj ale țărilor membre ale N.A.T.O.

Serviciul de securitate îndeplinește toate atribuțiile unui compartiment de contrainformații, prin care întregul personal al R.E.L. din München este în permanență verificat și urmărit, atît în timpul serviciului cit și în afară. Printre ca-

drele acestui serviciu figurează și ofițeri ai departamentului de contrainformații al armatei americane.

După cum se observă, nu trebuie să fii prea avizat în probleme de spionaj, pentru a-ți da seama că datele care se concentrează la acest post de radio au prea puține elemente comune cu necesitățile elaborării programelor de transmisie. Ele nu au nici în clin nici în mîncă cu relatările corespondenților de presă pe tema evenimentelor la ordinea zilei, ei sînt date și informații cu caracter de spionaj, ceea ce ilustrează pe deplin caracterul acestei radiofonii negre.

Pentru a demonstra mai bine caracterul de spionaj al acestei organizații, să aruncăm o privire asupra principalelor canale prin care parvin informațiile către postul de radio „Europa liberă".

Acestate sînt:

— exploatarea mijloacelor de propagandă oficiale ale țărilor socialiste: radio, televiziune, presă, agenții de știri, în care scop sînt ascultate și înregistrate peste 50 programe de radio emise de cele 5 țări socialiste și citite peste 900 ziare;

— materialele rezultate din interogarea de către „colaboratorii" postului de radio, răspinși aproape în întreaga Europă vestică, a celor ce călătoresc în Occident;

— materialele informative culese de diferiți străini care călătoresc în interiorul țărilor socialiste și care cad pradă sau lucrează premeditat pentru acest post de radio;

— materialele furnizate de C.I.A., adică acele note informative care, prin valoarea lor, pot fi exploatate public prin undele radiofonice ale postului. În legătură cu acest din urmă canal de spionaj, trebuie să precizăm un fapt atestat deja cu prisosință și anume că se exploatează la maximum ușurința, naivitatea, neatenția sau iresponsabilitatea unor cetățeni români, care se deplasează cu diferite prilejuri în vestul Europei. La fel se procedează cu cei care refuză să se mai întoarcă în patrie și cu cei care, în schimbul unor sume de bani sau al altor recompense materiale, furnizează informații cu caracter secret „colaboratorilor" „Europei libere".

Dezvoltarea turismului, a schimburilor de delegații economice, culturale, sportive etc., a creat pentru serviciile de spionaj occidentale, deci și pentru „Europa liberă", noi posibilități pentru a-și desfășura misiunile lor. După cum recunosc însă chiar salariații „Europei libere", această cale de obținere de informații este din ce în ce mai dificilă, cetățenii români refuzînd, în majoritatea cazurilor, să se lase provocați, ei resping cu demnitate avansurile și promisiunile mercenarilor C.I.A. Sînt însă și cazuri, puține la număr este adevărat, de cetățeni români care, deplasîndu-se în Occident, intră, uneori din proprie inițiativă, în legătură cu lucrători ai acestui post de radio, cărora le furnizează informații, săvîrșind astfel actul de trădare de patrie.

Spre a înțelege mai bine cum acționează colaboratorii „Europei libere" pentru obținerea de informații, redăm două descrieri făcute de cetățeni români care — ignorînd prevederile legale menite să-i pună în gardă și să-i apere — au căzut în plasa „vinătorilor de suflete". Ulterior treziți de realitatea dură a „raiului occidental", ei au revenit în patrie.

Gara Viena. Pe peronul de est se plimbă agale o femeie cam trecută, cu un aspect comun, îmbrăcată sobru, potrivit vîrstei. O cheamă Dorina Gabor, este originară din România, de unde a plecat în 1947. Neavînd nici o atracție spre muncă, ea s-a aciuiat la „Europa liberă" în calitate de colaboratoare externă pentru „misiuni de teren", respectiv racolarea delegaților și turiștilor români care sosesc la Viena, precum și a transfugilor internați în lagărul de triere de la Traiskirchen.

Pe vremuri, mai tinără fiind, utiliza frecvent „farmecele personale” pentru atragerea interlocutorilor, imbinind, cum se spune, „utilul cu plăcutul”. Acum are 59 de ani și se mulțumește să pună în buzunarul propriu sumele destinate celor care acceptă să răspundă la numeroasele întrebări formulate în chestionarele „Europei libere”, oferindu-le în schimb doar multe, foarte multe promisiuni de ajutor în angajarea într-un loc bine retribuit, de obținere a vizei de intrare în orice țară etc.

La sosirea trenului, când pasagerii încep să coboare, „corespondenta de teren” își intră în rol, devine numai ochi și urechi, îi studiază pe toți, ascultă limba care o vorbesc și... își alege victima. Își pregătește aparatul de înregistrat, maseat sau nu, și blocnotesul, apoi se apropie de persoana pe care și-a pus ochii și o salută după toate regulile politetei. Își oferă serviciile cetățeanului obosit de drum sau necunoscător al orașului și-i furnizează date despre ieșirea din gară, despre hotel, stația de taxi sau tramvai, principalele obiective turistice sau, eventual, îl invită la restaurantul gării pentru a gusta renumita bere austriacă. Discuția alunecă ușor apoi pe coordonatele cerute de chestionar, putând continua cam așa: „Sinteti turist sau ați venit cu treburi de serviciu? Aveți rude la Viena, în alt oraș din Austria ori în Occident? Cum ați călătorit? Sinteti în grup sau singur?” Și mai departe: „Cum petreceți ziua dv. de lucru de dimineața pînă seara? Cum vă împăcați cu colegii? Dar cu șefii? Ce discutați cu ei? Cum vă împăcați cu soția, cu socrii, cu vecinii? Sinteti obosit seara? Mergeți la biserică? Ascultați radio? Ce preocupări aveți? etc., etc.” Și astfel „corespondenta” trece pe nesimțite prin întreaga gamă de probleme ce figurează în chestionar pînă acoperă toate domeniile ce intră în sfera de preocupări a C.I.A., iar dacă se nimereste ca interlocutorul să fie un lăudăros, palavragiu, un gură cască, vă puteți da seama că „recolta” de informații nu este deloc de neglijat. Se poate întâmpla ca la un moment dat cetățeanul sau grupul să se trezească la realitate și să refuze a mai răspunde la întrebări. Atunci „corespondenta” își întrerupe avalanșa de întrebări, devine brusc mai curtenitoare, mai atentă, pentru ea mai liziv să revină cu întrebarea: „Nu doriți să discutați despre (cutare) temă?”

După terminarea operațiunii de chestionare, agentul postului „Europa liberă” întocmește un raport amănunțit, în care caracterizează persoana (grupul), tot ce a discutat, cum s-au comportat subiecții (dacă au fugit speriați, dacă s-au retras discret, dacă au participat cu interes la discuții etc.). Din aceste materiale agenții cercetători de la departamentul de evaluare a informațiilor vor extrage toate aspectele ce prezintă interes, pe care apoi le vor clasifica pe domenii de activitate: politic, economic, militar, cultural etc. De asemenea, fiecărei persoane interogată i se întocmește o fișă, care intră în cartotecă.

O scenă asemănătoare poate avea loc, de exemplu, la München sau în alt oraș din Vest. Ca „din întâmplare” apare un domn bine îmbrăcat, cu o figură care inspiră încredere. El se oprește „bucuros că aude vorbindu-se românește”. Urmează apoi o suită de amabilități, o invitație la o scurtă plimbare, la o cofetărie, restaurant etc., se deapănă amintiri din copilăria turistului, după care discuția alunecă ușor pe temele chestionarului amintit. Deseori, la asemenea întâlniri apare tot... „din întâmplare” și dl. Noël Bernard care, după frazele de politete, intră repede în subiect, abordînd aspecte referitoare la politica internă și externă a României, la relațiile cu țările socialiste. El formulează întrebări în legătură cu probleme ce privesc viața internă a P.C.R., străduindu-se să arate că este o persoană foarte bine informată cu tot ce se petrece în țară. Urmează, desigur, nelipsita propunere de a încheia un contract cu o firmă sau cu o instituție vest-germană, ori chiar cu postul de radio „Europa liberă” în domeniul profesiei turistului, colaborare ce va fi onorată „substanțial”. Și pentru a fi cit mai con-

vingători, acești „pescuitori de suflete” descriu în culori cit mai trandafirii „raiala lumii libere” unde orice libertate îți este permisă.

Desigur că marea majoritate a cetățenilor români, care sînt puși în asemenea situații, refuză din capul locului orice fel de dialog cu acești transfugi, nu pentru că le-ar fi teamă de ceva, ci pur și simplu pentru că înțeleg că nu au ce discuta cu trădătorii, cu cei care și-au vîndut patria pentru un pumn de arginți.

Dar, din păcate, mercenarii „Europei libere” reușese să prindă în plasă și pe unii naivi, cărora le schimbă cursul normal al vieții, ajungînd victime ale propriei lor naivități, ale spiritului de aventură. Ei iau hotărîrea de a rămîne în străinătate, fără a presimți cit de negri sînt norii care se adună deasupra lor. În naivitatea lor cred că sînt așteptați de cineva care are nevoie de creierul lor, de brațul lor, că țările apusene nu se gîndesc decît cum să-i ajute și cum să împartă cu ei tot ce au!

Dar ce ajung cei mai mulți dintre acești dezrădăcinați? După cum a relatat ofițerul de informații polonez despre care am amintit, acești oameni iau drumul lagărelor de triere, unde îi așteaptă mult doritul document de refugiat politic, document pe care îl capătă numai circa 15% dintre ei. Cei mai mulți capătă o fișuică pe care trebuie să o vizeze din 3 în 3 luni, pentru a nu fi expulzați. Dar pînă la obținerea acestor documente, care nu aduc cu ele cheile bunăstării și ale fericirii, acești oameni trebuie să suporte condițiile de viață cele mai degradante din lagăre, ei sînt aduși nu odată în stări psihologice disperate — în mod premeditat, pentru că numai în acest fel cadrele serviciilor de spionaj occidentale pot sloarce de la ei tot ceea ce merită a fi stors. Cei porniți pe calea aventurii și a „îmbogățirii” rapide își dau seama abia acum, în mod dramatic și ireversibil, că de fapt nu-i așteaptă nimeni, că nimeni nu vrea să împartă nimic cu ei. De la început se lovesc de o discriminare care nu ține seama de nimic, fiind socotiți pe bună dreptate musafiri nepoftiți, vagabonzi care și-au părăsit de bunăvoie țara și care nu merită încredere. Astfel, pe „piața Europei libere”, a C.I.A., evoluția oamenilor și a informațiilor se întrepătrunde pînă la acel punct cînd omul, depozitat de tot ce știe, victimă a propriei sale nesăbuitețe, este aruncat în viltoarea lumii capitaliste, unde profitul, banul, goana după îmbogățire stau înaintea oricăror principii sau norme morale, în care ori lovești ori ești lovit, cale de mijloc neexistînd.

Să aruncăm în continuare o privire fugară în galeria slujitorilor postului de radio „Europa liberă”. Cine sînt cei care fac risipă, prin mijlocirea undelor radiofonice, de sentimente dintre cele mai „curate” și „nobile” față de poporul român și poartă o grijă obsedantă pentru destinele lui? Nu intenționăm să vă infățișăm biografiile tuturor acestor renegați — ni se pare a fi o atenție prea mare pe care le-am acorda-o — dar este util să vă prezentăm pe cîțiva dintre ei, măcar pentru a vă putea da seama cine sînt ceilalți, după proverbul nostru românesc: „Spune-mi cu cine te însoțești, ca să-ți spun cine ești”. Cei care alcătuiesc banda condusă de Noël Bernard nu au avut și nici nu pot să aibă vreun sentiment, vreo simțire față de România și poporul român, lor nu le vibrează nici cel mai firav fior sufletesc la auzul numelui România, căci mercenarii nu au patrie, ei au doar stăpîni care plătesc.

Să începem cu așa-zisul director al secției române a „Europei libere” din München, pe nume Leon Bercovici (acum Noël Bernard), născut în anul 1926 în România. În anul 1940, familia sa se decide să emigreze în Israel. Aici, tînărul Leon își termină liceul, după care pleacă în Anglia, în dorința de a urma matematica. Pentru asta avea însă nevoie de bani, iar Leon Bercovici nu era dispus să muncească — așa cum făceau mii de tineri în

acele timpuri grele, de sfârșit de război. L-au salvat cunoștințele de limbă română dobândite în copilărie și sprijinul binevoitor al unui conațional. Ajunge astfel angajat al postului de radio B.B.C., mai întâi ca tehnician de emisie la secția română, iar mai târziu, după ce a reînvățat să vorbească corect și fluent românește (păstrând pînă azi, însă un accent străin considerat „sic” și pe care zeleșii săi subordonați se străduiesc să-l copieze), în calitate de redactor de știri. În această perioadă, tinărul Noël Bernard dovedește „aptitudini deosebite pentru activitatea de spionaj”, contactînd zi și noapte, fără odihnă, pe oricine ar fi putut să satisfacă necontenit cerere de informații a stăpînilor săi. Și, pentru că aceștia plăteau puțin, Noël Bernard se pune în slujba C.I.A. Datorită zelului său, se face remarcat de cadrele C.I.A., care în 1954 îl aduc la secția română a „Europei libere” din München. Materialist și intrigant, el reușește în scurt timp să-și atragă antipatia celorlalți trădători de la „Europa liberă”, lucru demn de reținut, avînd în vedere că nici aceștia nu-și făceau nici un fel de scrupule cînd era vorba să cîștige cît mai mulți bani. Acesta este motivul pentru care stăpînii de la New York hotărîse să-l retragă de la München, în 1958, dîndu-i alte însărcinări „speciale”, de spionaj. La numirea sa în calitate de director politic la „Europa liberă” din München, în 1966, Ralph Walter, cunoscut cadru al C.I.A., îl aduce cu sine și pe Noël Bernard, pe care îl instalează în funcția de director al „secției române”. Acesta se pune serios pe treabă, dînd afară pe toți cei care au contribuit la alungarea lui în 1958, aducînd persoane „de absolută încredere”, dedicate trup și suflet lui. Reușește astfel să creeze cea mai bizară „echipă națională” de la „Europa liberă”, în care legionari notorii, alături de fostele lor victime — evreii, armenii — alături de turci, fac spionaj în „bună frăție”, ridicînd osanale prea-înțeleptului lor conducător, în același timp calomniîndu-se reciproc. Este exact atmosfera care-i convine lui Noël Bernard pentru a-și ține în friu salariul, asupra căroră planează necontenit primejdia de a fi înlăturați, la cea mai mică insubordonare sau dovadă de lipsă de zel. În acest timp, el se poate ocupa în liniște de depistarea de noi „neveste” din rîndul cetățenilor române ajunse în Occident, căroră le oferă „luna de miere” din banii „întreprinderii” (pînă cînd a fost serios admonestat că va fi chemat la New York pentru a justifica niște fonduri deturnate cu astfel de escapade).

Proaspătul adjunct al lui Leon Bercovici nu mai are nici el nimic comun cu fosta sa patrie, România. Octavian Vuia, care se prezintă sub pseudonimul „Lucian Loga”, a ajuns în Occident în 1940 și de atunci nu a mai căleat în țară. Deținător al titlurilor de doctor în filologie, drept și filozofie, a constatat pe propria sa piele că, cu asemenea titluri, nu se prea poate trăi și, pentru că altceva nu titluri destul de bine retribuite de Agenția Centrală de Informații a S.U.A. Experiența vieții amare de emigrant, vîrsta înaintată și sănătatea subredă erau garanții sigure ale docilității față de extravaganțele șefului său care, apreciînd exact situația, l-a „promovat” într-o funcție ocupată ani de zile de dușmanul său personal, Preda Bunescu, decedat în 1976.

Prin decesul oponentului s-a încheiat, dealtfel, și o altă dispută a lui Leon Bercovici. Considerînd, la început, că a făcut o achiziție foarte reușită, el l-a primit cu brațele deschise pe Cornel Chiriac, atunci cînd acesta bătea pe la toate ușile, rugînd să fie angajat. Tinărul Chiriac s-a dovedit însă foarte ambițios, contrazi-cînd pe „distinsul” său șef, pe care îl acuza că habar nu are ce se petrece în țară. Era o experiență nouă și foarte neplăcută pentru Leon Bercovici, mai ales că atunci cînd s-a recurs la arbitrajul stăpînilor de la C.I.A., s-a considerat că acuzația nu este prea departe de adevăr și a fost chiar admonestat. Mai mult, a primit dispo-

ziții să aplaneze „prin orice mijloace” dese scandaluri provocate de năbădăiosul său subordonat în lăvernele din München, unde seară de seară căuta tineri, de preferință blonzi și cu o conformație athletică, pentru a-i invita la el acasă. Or, cum nu toți apreciau preferințele neobișnuite ale lui Cornel Chiriac, asemenea escapade se încheiau — de multe ori — cu predarea „proaspătului îndrăgostit” la cel mai apropiat post de poliție. O asemenea încercare, făcută pe autostradă, avea să-i fie însă fatală, tinărul luat cu auto-stopul preferînd să-l injunghie pe „binevoitorul automobilist”, decît să se lase violat de acesta.

Acestea sînt „moravurile” „Europei libere”, împărtășite și de un Gromberg Solomon, care prezintă rubrica „Sport” cu numele de Nicolae Munteanu, aflat în prezent în „lună de miere” cu George Bălan, fostul lector la Conservatorul „Ciprian Porumbescu”, în prezent transfug și angajat al „Europei libere”, foarte supărat pe autoritățile române care n-au înțeles să-i acorde „libertățile” în alegerea „preferințelor sale masculine”.

Un alt personaj: Iacob Popper, redactor și prezentator la secția culturală. În perioada 1948—1951 a funcționat la revista „Flacăra” din Iași; în 1964 emigrează în Chile și de aici, în 1966, vine în R.F. Germania și se pune la dispoziția „Europei libere” unde joacă rolul de „critic literar”, pozînd fără scrupule (dealtfel în materie de lipsă de scrupule intrunește toate condițiile cerute!) în „sfătuitor” al scriitorilor din țara noastră. Se ocupă cu racolarea unor cetățeni români ce călătoresc în străinătate, de la care caută să obțină informații cu caracter de spionaj, mistificate și folosite apoi în propaganda dușmănoasă a postului de radio desfășurată împotriva țării noastre. Cînd vorbim de lipsa de scrupule a acestui slujitor al „Europei libere”, ne gîndim la faptul că atunci cînd era în țară, în rolul de critic literar pe care-l profesa (se pare cu veleități de „marxist erudit”), „condamna” cu toată vehemența pe acei care înaintea lui fugiseră ca niște „lași” ca să-și „hulească țara de departe”, potrivit propriilor sale expresii. Cine ar fi putut atunci sau cîțiva ani mai târziu, să creadă că transfugii zugrăviți în cele mai negre culori de Iacob Popper nu erau altceeva decît imaginea propriei sale persoane de azi? Și dacă spunem că cei care ieri erau huliți de Popper, astăzi sînt stăpînii acestuia, iarăși credem că nu mai sînt necesare alte explicații.

Desigur, galeria „Europei libere” este mai bogată în personaje. Poate ar trebui să mai vorbim și de Emil Georgescu, provenit dintr-o familie burgheză, care în 1973 a plecat cu soția în R.F.G. și a refuzat să se mai întoarcă, iar acum dă „consultații juridice” pe tema Constituției țării noastre care, chipurile, ar fi lipsită de unele drepturi pentru cetățenii României, unul din acestea fiind (rețineți!) „...dreptul la nemuncă”.

Chiar dacă am mai prezenta cîteva exponate, ele nu ar mai aduce nimic nou, care să ajute la conturarea mai clară a structurii cadrelor postului de radio menționat (a cărui activitate este clară și așa).

Se știe că valoarea oricărui om se raportează în ultimă instanță la trăsăturile morale pe care le intruchipează. Făcînd abstracție de alte elemente, moralitatea unei colectivități sau a unor indivizi este determinată cu prioritate de natura îndeletnicirilor, a profesiei, de moralitatea mijloacelor, a surselor de venituri și de credința manifestată pentru ceea ce fac. Am putea noi priva pe cei din galeria slujitorilor secției române a postului de radio „Europa liberă” de afecțiune pentru noua lor profesie? Evident, nu! Iar această profesie se numește calomnie, și cei ce o practică — calomniatori, se înțelege, după ce au obținut calificarea și atestatul necesar la New York și München. Pentru a fi achiziționați, ca orice marfă, pe piața capitalistă, asemenea personaje trebuie să îndeplinească niște condiții și cei care susțin programul secției pentru România a R.E.L. le îndeplinesc

cu prisosință: nu au patrie, nu au țară, nu aparțin unui popor, unei națiuni, adică sint ai nimănui, deposedați de orice sentiment care i-ar lega de ceva! Sint cei care au trecut cu arme și bagaje dincolo de linia frontului, declarind deschis război propriilor concetățeni. Acestea sint condițiile care au dezlegat pe cei care s-au vindut „Europei libere” de orice servituti, i-au transformat în oameni „liberi”, liberi să trădeze, să calomnieze, să ponegrească în numele unui „crez politic” care se cheamă dolari...

Iată pentru ce statul român ia măsuri, prevenind ca cetățenii săi să cadă victime ale emisiunilor unor asemenea posturi de radio, care desfășoară o activitate contrară intereselor societății noastre, interzicind prin lege contactele cu acestea, precum și colportarea calomniilor difuzate de mercenarii urii și ai diversionii. Din păcate, se mai găsește încă la noi în țară oameni care se lasă înșelați de minciunile lansate în eter de acești renegați. Mai ales unii se lasă amăgiți de mirajul lumii „libere” care este înfățișată în culori vii. Și drept urmare, întâlnim cazuri de cetățeni români care își lasă patria, pământul pe care s-au născut, familia, prietenii, colegii, în speranța că vor gusta din „laptele și mierea” ce curge în „raiul” lumii „libere”. Este interesant de remarcat că marea majoritate din cei care au refuzat să se mai înapoieze în țară n-au trăit rău în România, ei dimpotrivă societatea noastră le-a oferit toate posibilitățile de existență și de afirmare pe care realmente le putea oferi la actualul nivel de dezvoltare la care ne găsim.

Este adevărat că mai avem de invins unele greutăți pe linia asigurării unui nivel superior de viață, greutăți determinate de nivelul redus de dezvoltare de la care am pornit să edificăm noua orinduire și care au fost arătate deschis, nu o dată, de partidul nostru. Dar, chiar și în aceste condiții, nimic nu justifică acțiunea acelora care cred că este destul să ajungă undeva în Occident și chiar de la graniță îi așteaptă cuinții cu dolarii în... coadă.

Să aruncăm totuși o scurtă privire în „raiul” lumii „libere”, descris în culori atât de trandafirii de posturile de radio capitaliste, mai ales de „Europa liberă”, care de ani de zile face eforturi disperate să ne convingă pe noi, românii, că de bine se trăiește dincolo. Iar ca să nu spună dl. Noël Bernard și stăpînii săi că falsificăm realitatea (așa cum o falsifică ei pe a noastră) ne vom folosi chiar de datele pe care le publică din abundență presa, radioul și televiziunea occidentală, dar despre care „Europa liberă” nu transmite nimic. Libertățile de care se face atîta caz constau, între altele, în libertatea de a muri de foame, de a nu avea unde să muncești. De exemplu, numai în S.U.A., în anul 1977, cea 8 milioane de oameni nu au putut găsi de lucru, iar alte 25,7 milioane de americani trăiesc din venituri considerate oficial a fi sub nivelul de sărăcie. Și aceasta, în țara cea mai bogată a lumii capitaliste. La Roma, 250.000 locuitori sint în permanență șomeri în timp ce alți 100.000, toți sub 20 de ani, sint în căutarea primei lor slujbe care întirzie să apară. Asemenea situații există aproape în toate țările capitaliste dezvoltate. „Libertatea” occidentală mai înseamnă libertatea de a omorî și de a fi oricind omorît, de a jefui și de a fi jefuit, de a umbla despuiat pe stradă, de a cultiva violența, desfruiul, sexualitatea, de a te ameți cu stupefiante și a merge spre o moarte latentă.

Numeroase organe de informare de masă dau semnale alarmante despre creșterea nemaiîntîlnită a criminalității, mai ales în rîndul tinerilor. De exemplu, în R.F.G. din 5 delincvenți unul este tînăr și numărul lor este în creștere, într-o creștere direct proporțională cu șomajul. În S.U.A., 75% din numărul persoanelor arestate pentru infracțiuni grave sint tineri pînă în 24 de ani, din care 43% sub 18 ani. În Anglia, din cele aproape 340 jafuri comise în anul trecut majoritatea sint săvîrșite de tineri între 12 și 17 ani.

Creșterea criminalității este incurajată de propagarea violenței prin intermediul filmelor, al televiziunii, al cărților. Orice individ își poate procura cu ușurință o armă de foc. De pildă, în R.F.G. există aproape 30 milioane arme deținute ilegal. Chiar și cetățenii pașnici au tendința de a se înarma, din teamă față de agresori.

Consumul de droguri ia o proporție îngrijorătoare și face ravagii mai ales în rîndul tineretului. În Franța, în primele luni ale anului 1977 au decedat ca urmare a abuzului de droguri 52 persoane, din care majoritatea tineri. O revistă italiană a făcut o anchetă în rîndul a 97.000 elevi și studenți, rezultind că 11,8% din ei au consumat cel puțin o dată droguri iar alții sint consumatori obișnuiți. Drogul a pătruns peste tot: se vinde pe stradă, în baruri, în cluburi, în discoteeci etc.

Dealtfel, presa noastră a publicat, mai ales în ultimul timp, numeroase materiale, reluate din presa țărilor în cauză, despre ceea ce înseamnă lumea capitalistă: o lume a banului, a profitului, a degradării morale și spirituale, a violenței, a înstrăinării omului. Iată cîteva din „libertățile” de care uită să amintească domnii de la „Europa liberă”. Dar să nu oitem: la aceste „libertăți” se mai adaugă libertățile politice care sint „foarte largi”: merg pînă acolo încît ești liber să devastezi sediile organizațiilor comuniste și muncitorești, liber să organizezi trupe de mercenari și să intervii pentru a înăbuși lupta popoarelor pentru libertate și independență, liber să organizezi demonstrații fasciste, să reinvii memoria lui Hitler și a bandei lui de criminali și, desigur, lista unor asemenea „libertăți” este mult mai lungă.

Într-o astfel de lume visează unii să-și făurească fericirea. Presa noastră a publicat, de asemenea, mai multe materiale referitoare la unele cazuri de cetățeni români care au rămas ilegal în străinătate, și-au văzut visurile spulberate în fața unei realități crude, și-au dat seama că totul nu-i decît înșelătorie, că, așa cum spuneam și mai sus, nu te așteaptă nimeni să împartă ce are cu tine și s-au întors în patrie. Asemenea exemple nu fac altceva decît să întregesc imaginea, adevărata imagine a lumii „libere” și nu pe cea prezentată de „Europa liberă”.

De aceea se impune ca toți cetățenii să cunoască adevărul despre activitatea desfășurată de această oficiină de spionaj și dezinformare. Toți oamenii cinstiți trebuie să combată pe acei care colportează asemenea „știri” și mai ales pe acei care, inspirindu-se din ele, denigrează politica partidului și statului nostru, modul nostru de viață, orinduirea noastră, lăsindu-se induși în eroare de minciunile care le imprăstie în eter postul menționat.

Nu are nimic comun cu drepturile omului atragerea în alte țări a unor specialiști, crearea unor false probleme de „reunificare a familiilor”, sprijinirea prin presă, radio, televiziune a unor oameni ce doresc să-și facă reclamă „protestind” contra rînduinelor socialiste pe care poporul și le-a ales în mod suveran, incurajarea unor elemente izolate, nereprezentative sau periferice, erijarea în contestatar a unor realități istorice. Așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, „nu se poate ignora faptul că într-o serie de țări are loc o reacțiune a cercurilor reacționare, neofasciste, care încearcă să invenineze atmosfera politică internațională, să semene vrajbă între popoare, să submineze transpunerea în viață a documentelor de la Helsinki...”.

Se înțelege că împotriva acestor elemente care caută să se ralieze minciunilor și denigrărilor transmise de „Europa liberă”, organele de stat vor acționa cu toată fermitatea, pentru apărarea legilor, a cuceririlor noastre. Însă, în același timp, un rol hotărîtor îl are forța colectivelor de oameni ai muncii care nu trebuie să admită proliferarea unor asemenea „știri”, menite să invenineze atmosfera pașnică de muncă a cetățenilor patriei noastre.

Cîteva puncte de reper ale conlucrării securitate-miliție în prevenirea și combaterea infracțiunilor săvîrșite prin violență

Importante sarcini revin organelor noastre din Plenara C.C. al P.C.R. din 28—29 iunie 1977 și din Hotărîrea Consiliului de conducere al Ministerului de Interne elaborată pe această bază, precum și din concluziile și dispozițiile enunțate la bilanțul activității Ministerului de Interne pe 1977 din ianuarie 1978, cu referire la perfecționarea activității de prevenire și sporire a fermității față de abaterile de la normele de conviețuire socială și legile țării, folosirea cu intensitate a sprijinului oamenilor muncii pentru asigurarea ordinii și liniștii publice, a climatului de siguranță civică, întărirea pazei bunurilor, precum și cu referire la sporirea contribuției cadrelor Ministerului de Interne la formarea și dezvoltarea unei opinii publice sănătoase, potrivnice oricăror manifestări antisociale.

Un loc important în cadrul acestui ansamblu de măsuri îl ocupă sarcinile privind perfecționarea și diversificarea metodelor și mijloacelor preventive ce vizează reducerea numărului infracțiunilor contra persoanei, în mod special al infracțiunilor săvîrșite prin violență. Această preocupare sporită este motivată de faptul că, prin natura lor, infracțiunile produse cu violență aduc grave prejudicii onoarei și demnității cetățenilor, afectează direct integritatea sau sănătatea acestora, creează nesiguranță civică. Este cu atît mai imperios necesar a preveni asemenea fapte, cu cit multe dintre ele vizează valori ce nu mai pot fi recuperate și produc traume fizice sau psihice de nevindecat pe tot parcursul vieții. De aceea, omorul, violul, tielhăria și vătămarea corporală, ultrajul cu violență și ultrajul la bunele moravuri, precum și alte asemenea manifestări ale violenței pot și trebuie prevenite cu prețul oricăror eforturi.

Pe baza concluziilor desprinse din analiza situației operative, încă de la începutul anului 1977, colectivul de conducere al Inspectoratului județean Suceava al Ministerului de Interne și-a propus, și a realizat următoarele direcții :

a) **Seleționarea și distribuirea sarcinilor pe organe și compartimente, asigurînd în același timp perfecționarea conlucrării dintre organul de miliție și cel de securitate, atît în activitatea preventivă, concretizată în schimbul de informații, verificarea și exploatarea lor operativă, cît și în organizarea la un nivel superior a acțiunilor informativ-operative**

de către colective mixte — ofițeri de miliție și securitate — în cele mai importante cauze rămase în evidența cu autori necunoscuți.

Avem o bogată experiență și practică judiciară, realizată prin conlucrarea celor două organe. Zeci de cazuri au fost elucidate printr-o unire a eforturilor ofițerilor de miliție și a celor de securitate, prin completarea și întregirea reciprocă a volumului de informații despre elemente incluse în cercurile de bănuți, activitatea și legăturile lor, reacția la multiplele momente operative create, care, în final, au dus la demascarea unor odioși infractori, așa cum au fost : grupul de infractori Bălăușeac-Russ și alții din orașul Rădăuți ; autorii dublului asasinat din comuna Straja ; infractorii Mihăilescu-Rotari din comuna Marginea, autori ai unui omor în comuna Putna ; infractorii Ivanițchi-Onofrei din municipiul Suceava, autori ai unui omor cu scop de jaf, și mulți alții, pentru a căror identificare și probare am utilizat cu succes rețeaua celor două organe și mijloacele tehnice — în toate aceste cauze rezultînd date certe că parte din autori intenționau să fugă din țară, trecînd fraudulos frontiera de stat.

b) **Sporirea competenței profesionale a cadrelor de miliție și securitate.** Prin grija conducerii celor două organe, a șefilor de compartimente și a biroului cadre-învățămînt am asigurat continuitatea în pregătire a ofițerilor pe linia prevenirii și reprimării infracțiunilor săvîrșite cu violență. Pe alocuri, efectivele au fost completate cu ofițeri tineri, promovați pe baza unor criterii specifice noilor activități (așa cum a fost cazul la Serviciul judiciar, compartimentul R.B. și la unele formațiuni judiciare orășenești).

c) **Dezvoltarea și diversificarea acțiunilor de prevenire potrivit particularităților acestor genuri de infracțiuni, a specificului local, al unor obiceiuri și ritualuri.** Pornind de la concluzia că infracțiunea gravă este precedată în timp de alte manifestări violente, începînd cu nerespectarea unor reguli de conviețuire socială (tulburarea ordinii și liniștii, prezența în locurile publice a unor persoane parazitare, violente, sub influența băuturilor alcoolice, portul cuțitului ori a altor arme albe), continuînd cu alte acțiuni ce constituie contravenții ori infracțiuni (acostarea de persoane, injuria, lovirea sau vătămarea) am stabilit priorități în constatarea și sancționarea exemplară a unor asemenea fapte. În acest scop, prezența permanentă a lucrătorului de miliție în locurile publice aglomerate, organizarea activității de patrulare cu membrii echipelor de ordine și disciplină ale U.T.C., cu membrii grupelor de sprijin ale miliției și cu luptătorii din gărzile patriotice, controalele milițienești și acțiunile organizate în locurile și mediile propice săvîrșirii unor asemenea fapte, precum și raziile au diminuat simțitor dinamica stării infracționale.

Am fost prezenți în centrele aglomerate la datele efectuării plășilor, unde, prin măsuri corelate cu organele locale, am influențat reducerea consumului de băuturi alcoolice. De asemenea, printr-o participare mai activă și mobilizarea factorilor de organizare a diferitelor manifestări culturale-artistice și de altă factură — baluri, hore, nunți, hramuri — s-au rezolvat multiple stări conflictuale și s-au înlăturat unele cauze favorizante de natură a genera încălcări ale legii.

d) **Orientarea întregului potențial informativ securitate-miliție spre a semnală elementele predispuse la violență, precum și intențiile unor**

persoane de a trece la comiterea de tihării, violuri, avorturi, trecerii frauduloase a frontierei, intenții de deturnări de aeronave și altele. Prin rețeaua celor două organe am asigurat astfel încadrarea și supravegherea unui număr mare de persoane pretabile la comiterea de infracțiuni prin violență, mulți dintre ei recidiviști, bolnavi psihic, suspecți de evaziune sau de atentate și terorism.

Instruirea periodică a rețelei informative a permis lărgirea sferei schimbului de informații între cele două organe, fapt ce a stat la baza multor acțiuni preventive. S-au stopat pe această cale, în fază incipientă, peste 15 provocări de avorturi, au fost anihilate și destrămate grupuri de tineri cu tendințe infracționiste. Prin rețeaua organului de securitate, spre exemplu, s-a semnalat că indivizii Zahanaicu Ioan, de 21 ani, și Irimiciuc Petru, de 20 ani, ambii din orașul Gura-Humorului, la acea dată fără ocupație, cunoscuți cu manifestări turbulente, au atras mai mulți elevi ai liceului minier din localitate, instigându-i la părăsirea școlii, la furturi și acte de corupție sexuală. Intervenția promptă a organelor de miliție a dus la destrămarea grupului și realizarea măsurii de influențare obștească din partea corpului didactic și a elevilor, precum și din partea colectivului de muncă unde au fost încadrați cei doi. Rezultate bune s-au obținut și pe linia documentării dosarelor de urmărire informativă ale compartimentului R.B. privind pe „Rodescu”, „Sandu”, „Apostol”, „Mircea” și „Cielos”, activitate la care au concurat și organele de miliție.

Ca o particularitate care a impus conlucrarea informativă în aceste cazuri (și în altele) o constituie faptul că respectivii suspecți au fost inițial în atenția organelor de miliție (pe linia violurilor, furturilor, speculei cu obiecte de proveniență străină, precum și a traficului de valută și metale prețioase) ca abia ulterior, cind în concepția acestora au apărut manifestări dușmănoase, intenții de evaziune, inclusiv prin folosirea violenței, deci fapte de competența securității, elementele respective să intre și în preocupările acestor organe.

Acționînd pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 25/1976, pînă la finele anului 1977 au fost identificate de către organele de miliție și securitate și comunicate oficiilor forțelor de muncă peste 2000 persoane, din care peste 1500 au fost încadrate într-o activitate utilă; au fost propuse a fi discutate în adunările cetățenești 358 persoane, iar într-un număr de 90 cazuri instanțele au și pronunțat hotăriri de obligare la muncă, creîndu-se un cadru legal de intensă influențare obștească.

Sintem totuși convinși că nu am făcut totul, că avem rămîineri în urmă și unii indicatori reclamă îmbunătățiri ce se vor obține printr-o analiză mai aprofundată, în spiritul îndeplinirii măsurilor cu caracter prioritar, îndeosebi în domeniul prevenirii, stabilite la bilanțul activității Ministerului de Interne pe 1977, o mai concretă determinare a cauzelor favorizante și a împrejurărilor ce catalizează violența, în funcție de care să dispunem măsuri ferme.

colonel Dragoș ITCUS

Discuția noastră

Pe tema cooperării serviciilor II cu celelalte compartimente de securitate, cu miliția și cu pompierii, la Inspectoratul județean Constanța

Cum se materializează în cadrul Inspectoratului județean Constanța realizarea prevederilor programului de măsuri din mai 1977?

Căpitan Ion Serea: Am citit cu interes opiniile colegilor mei de la inspectoratele județene Tulcea și Argeș în această problemă* și găsesc că ele se înscriu în cerințele Programului de măsuri aprobat de tovarășul ministru de interne, în luna mai 1977, pentru perfecționarea activității de cooperare dintre organele de securitate și de pompieri, în vederea apărării avuției naționale. Firește, fiecare inspectorat are și în problemele cooperării anumite particularități, determinate de specificul sectoarelor economice deservite informativ. Dincolo de toate acestea însă, general-valabil este că în prezent, datorită dezvoltării economice accelerate a fiecărui județ, nu se poate concepe muncă de securitate desfășurată izolat, în afara cooperării, care trebuie să ia cu timpul forme tot mai complexe. Dealtfel, problema unei mai strînse și mai eficiente conlucrări între diferitele compartimente ale ministerului în scopul soluționării în comun a unor acțiuni și realizării prevenirii a fost subliniată repetat și la recentul bilanț al activității Ministerului de Interne pe 1977.

La Inspectoratul județean Constanța al Ministerului de Interne problema cooperării stă în atenția conducerii unității și a celorlalți factori de răspundere. Pentru stabilirea unor măsuri eficace pe linia cooperării s-a analizat la conducerea inspectoratului modul cum cooperăm cu organele de miliție în asigurarea supravegherii informative a locurilor, mediilor și persoanelor suspecte pe marile șantiere de con-

* „Securitatea” nr. 3/1977, pag. 49 și urm.

strucții: Canalul Dunărea-Marea Neagră și Combinatul petrochimic Năvodari — stabilindu-se în comun cu miliția măsuri cu caracter ofensiv, precum și modalitățile de eliminare a suprapunerii unor acțiuni, verificarea în comun a unor informații, modalități de realizare operativă a schimbului de informații și altele. Rezultatele obținute au marcat o creștere a operativității în aplicarea unor măsuri mai eficace de prevenire. Trecându-se la verificarea unei informații din care rezulta că nu se respectă proiectul de execuție la elementele de rezistență ale unor construcții, paralel cu verificarea prin mijloacele informative a cauzelor și identificarea vinovaților — acțiune întreprinsă de securitate în cooperare cu miliția — s-au efectuat în comun cercetări la fața locului iar în final s-a analizat împreună modul de soluționare a cazului. Așa a fost posibil ca în scurt timp să verificăm informația și să concluzionăm că este indicat, ca măsură preventivă, prelucrarea cazului cu oamenii muncii din șantierul respectiv.

Activitatea de cooperare cu formațiunile de pompieri s-a intensificat de asemenea. La baza unor acțiuni de control P.C.I. în unele obiective economice cu un grad ridicat de vulnerabilitate la incendii și explozii („Chimpex“-Constanța, Întreprinderea de celuloză și hârtie, C.E.T.-Palas și altele) au stat și informații obținute anterior prin rețea de organele de securitate și cele de miliție. Pe aceeași bază s-au efectuat prelucrări cu scop preventiv (la „Chimpex“-Constanța s-au organizat ulterior și exerciții practice).

Maior Ion Ivanciu: Aș dori să precizez, la cele exprimate aici de tovarășul căpitan Serea, că Serviciul de contrainformații în sectoarele economice și Serviciul securitate port-Constanța sînt primele care conlucrează în probleme de interes comun, evitîndu-se astfel suprapunerile de activități.

Datorită specificului Serviciului securitate port-Constanța noi cooperăm îndeaproape și cu celelalte compartimente, cu precădere cu Serviciul III, cu miliția port, cu P.C.T.F. Constanța și cu pompierii. De exemplu, în cooperare cu Serviciul II s-a prevenit producerea unor pagube economiei naționale, în legătură cu executarea unor lucrări la motonava „București“. În urma semnalării informatorului „Voicu“ rezulta că la motonava „București“, aflată în reparație capitală, se încalcă normele de lucru cu foc deschis în zona tancurilor. La această navă urma să se execute unele reparații cu flacăra deschisă la tancurile de combustibil. Tancurile nu erau degajate perfect și exista pericolul unei explozii. La început informația a fost infirmată printr-un raport de expertiză al Întreprinderii „Chimpex“-Constanța, care arăta că tancurile au fost degajate. Aprofundîndu-se verificarea prin alte surse s-a confirmat informația inițială. Ca urmare prin specialiștii de la „Chimpex“ am intervenit să nu se dea aprobare de lucru pînă cînd degajarea nu se va face conform normelor. Ceea ce s-a și întîmplat.

Intr-un alt caz, prin eforturile conjugate ale serviciilor noastre, an-trenînd efectiv și unitatea de pompieri militari din port, am realizat prevenirea producerii unor incendii la danele unde se manipulau produse petroliere ale „Chimpex“-ului, prin punerea în stare de funcționare a stațiilor de pompe pentru stingerea incendiilor, existente în această zonă.

În aceeași idee, în cooperare cu Serviciul III, am luat măsuri pentru cunoașterea activității unui comerciant, care venise pe litoral ca turist, despre care aveam date că se întîlnește în mod neoficial cu un angajat din portul Constanța, cu care încerca să perfecteze încheierea unui contract pentru importul unei mari cantități de carne în condiții dezavantajoase pentru partea română. Ulterior s-au luat măsuri pentru izolarea cetățeanului român care urma să participe la tratative, iar contractul a fost executat în bune condiții.

Cu organele de miliție am cooperat recent în baza unei informații obținute de la o sursă a noastră, în vederea prinderii unor infractori care intenționau să introducă în țară o mare cantitate de marfă de contrabandă. În procesul documentării am stabilit că aceștia se ocupau și cu trafic de valută, iar în străinătate aveau legături cu persoane care prezentau interes pentru securitatea română. Cazul respectiv a făcut obiectul prelucrării echipajelor navale comerciale în scopul prevenirii unor navigatori predispuși la astfel de acțiuni.

Apreciați că munca de cooperare în stadiul actual se desfășoară în spiritul tuturor exigențelor? Care au fost principalele neajunsuri în desfășurarea acțiunii de cooperare?

Căpitan Ion Serea: Nu pot afirma că în prezent realizăm cooperarea la parametrii maximi. Rezultatele obținute nu se ridică la nivelul exigenței măsurilor de organizare și desfășurare a cooperării. Principalele neajunsuri sînt determinate de nivelul calitativ și cantitativ încă scăzut al sistemului informațional, atât al Serviciului II cît și al organelor de miliție economică. Ne-am confruntat cu situații în care nu am putut interveni pentru prevenire, întrucît atât noi cît și organele de miliție nu am deținut informații, ca urmare a unor deficiențe în acoperirea unor sectoare și încadrarea informativă a unor persoane suspecte. Au fost astfel posibile cazuri de contaminare a unor produse petroliere la Întreprinderea „Chimpex“-Constanța sau de neprevenirea ajungerii în zona de frontieră a unui element cu intenție de trecere frauduloasă.

Maior Ion Ivanciu: De multe ori, informațiile ce se obțin nu sînt exploatare cu suficientă operativitate. Pînă informația ajunge la organul competent uneori trece o perioadă prea lungă pentru a se lua măsuri de prevenire ori a se documenta o anumită situație. În cadrul acțiunii pe care o desfășurăm în portul Constanța am avut situații cînd unele informații n-au parvenit organelor de miliție și P.C.T.F. în mod operativ, din cauza „verigilor intermediare“. Sîntem, de asemenea, con-

științi de faptul că este necesar să lărgim și să diversificăm cooperarea, să găsim noi forme și metode de antrenare și a altor factori în vederea prevenirii producerii unor infracțiuni ori generarea unor situații care îngreunează activitatea întreprinderilor și instituțiilor portuare.

Ce măsuri intenționați să luați în viitor în vederea intensificării acțiunii de cooperare cu diferite organe ?

Căpitan Ion Serea : În principal se impun măsuri pentru perfecționarea sistemului informațional, pentru sporirea calitativă a informațiilor și verificarea lor operativă. Acționăm, de asemenea, pe linia determinării unei răspunderi a ofițerilor de securitate, miliție și pompieri pentru realizarea unor sarcini în cooperare. Totodată stimulam inițiativa fiecăruia în găsirea celor mai eficiente acțiuni în cadrul cooperării, precum și pentru diversificarea măsurilor de prevenire, antrenarea organizațiilor obștești și a cetățenilor în această luptă împotriva faptelor și fenomenelor negative din obiectivele economice. Sarcinile ce ne revin din recentele documente de partid, din ordinele și dispozițiile conducerii ministerului presupun o tot mai intensă preocupare pe linia pregătirii politico-ideologice, așezarea la baza tuturor acțiunilor noastre a principiului muncii colective, utilizarea largă a sprijinului oamenilor muncii.

Maior Ion Ivanciu : De acord cu cele afirmate. În prezent ne străduim să intensificăm activitatea de cooperare cu toate organele din portul Constanța. Anul trecut am organizat și efectuat o acțiune în cooperare cu organele de miliție, P.C.T.F. și batalionul de grăniceri, ce au atribuțiuni de paza frontierei de stat în port, care a vizat verificarea modului în care se face accesul în portul Constanța, modul de păstrare a legitimațiilor de acces, dacă se produc sustrageri de mărfuri, identificarea unor persoane urmărite pe linia organelor de miliție ori cu intenții de evaziune.

Precizez, de asemenea, că Direcția de contrainformații în sectoarele economice acordă atenție deosebită celor două servicii de profil de la I.J. Constanța și coordonează permanent activitatea de cooperare, ofițerilor și Direcția P.O.M.R. din I.G.M. la acțiunile mai deosebite din obiectivele economice ale județului nostru.

Rezultatele obținute ne îndreptățesc să avem în vedere organizarea și a altor asemenea activități cu alte obiective, la care urmează să antrenăm și unii factori de conducere din întreprinderile portuare.

Discuție realizată de
colonel Ion VLAICU

Secvențe în „alb-negru” pe „releul” acoperirii informative, al executării misiunilor de pază și apărare în domeniul radioteleviziunii

În ultimii ani, rețeaua de radio și televiziune din țara noastră s-a dezvoltat considerabil. Au fost instalate noi stații de radio de mare putere pe unde medii și lungi, precum și stații cu o putere mai mică, ce funcționează pe unde metrice, astfel că în prezent programul de radio acoperă întreaga țară în bune condițiuni. În ce privește televiziunea, se poate arăta, de asemenea, că din anul 1957, cind a fost dată în funcțiune prima stație TV la noi în țară, au fost instalate numeroase stații de retransmitere, s-au creat linii magistrale de radiorelee, astfel că în prezent programul I este recepționat pe întreg teritoriul țării.

Acest sistem tehnic, destul de complicat și bine pus la punct, prezintă o mare însemnătate pentru poporul nostru și de aceea el trebuie păzit și apărat cu strășnicie. Cu atât mai mult, cu cât rețeaua de radio și televiziune este studiată cu atenție de serviciile de spionaj, pentru ca, într-o eventuală situație de conflict, să o poată neutraliza și folosi în scop propriu, pentru transmiterea de mesaje de derutare a maselor, reacționând totodată anumite elemente interne reacționare. În organizarea pazei acestor obiective importante se are în vedere că emisia se poate realiza de la oricare stație de radio, în interior fiind posibilă instalarea cu ușurință a unui microfon și improvizarea unui mic studio. Asemănător se pot face improvizații și în stațiile de TV, ale căror emisiuni (sonore) să fie transmise în eter.

Avind în vedere aceste posibilități, cât și faptul că, în situații deosebite, rețeaua de radio și televiziune este folosită de Statul Major al Armatei în probleme strategice, organelor de securitate le revin încă din timp de pace sarcini importante și de mare răspundere.

Se cere, în primul rînd, ca la fiecare stație, cât de mică, să fie creată o rețea informativă din rîndul specialiștilor, bine instruită, educată și atașată orînduirii noastre de stat, capabilă ca, într-o situație deosebită, să acționeze cu hotărîre pentru apărarea obiectivului și, în caz

de pericol iminent, să știe să scoată stația din funcțiune, în așa fel încât să nu mai poată fi folosită, chiar dacă are sursă de alimentare cu energie electrică. Cu această rețea trebuie ținută o legătură permanentă, deși, de obicei, la întâlniri nu ne informează cu probleme deosebite; știind însă că sintem permanent interesați de buna funcționare a stației, de asigurarea pazei și securității obiectivului, sursele vor deveni mai vigilențe, vor acționa cu mai multă răspundere. La rindul său, ofițerul are datoria să studieze împreună cu specialiștii stației instalarea de sisteme de alarmare, avertizare și să creeze, pe bază de plan, o legătură strinsă între personalul stației și paza militară, încât fiecare să știe ce are de făcut în diferite situații speciale. El duce muncă cu întregul personal, pregătindu-l contrainformativ și în spiritul vigilenței, al respectării prevederilor Legii nr. 23/1971 și H.C.M. nr. 18/1972.

În acest context trebuie avut în vedere că oricât de bine am verifica personalul stațiilor de radio și televiziune, munca de supraveghere informativă nu trebuie niciodată slăbită, deoarece în rindul acestor persoane apar uneori și elemente care, deși nu au antecedente politice, sînt totuși predispuse să desfășoare activități dușmănoase. Astfel, ofițerul de la Inspectoratul județean Cluj al Ministerului de Interne, care răspunde pe linie de securitate de stația de radiodifuziune „Transilvania”, instruind bine rețeaua și lucrind cu ea pe bază de sarcini concrete, a reușit să constate că inginerul „Șandor”, șef tură, nu-și indeplinea corect atribuțiunile de serviciu, întreținea relații cu cetățeni străini și avea manifestări dușmănoase la adresa orînduirii noastre de stat, fapt ce punea în pericol buna funcționare a stației. După ce i s-a documentat activitatea, sus-numitul a fost scos din obiectiv.

La fel a procedat și ofițerul de la Inspectoratul județean Iași al Ministerului de Interne, care, verificînd permanent activitatea personalului din stația de radiodifuziune „Uricani”, a stabilit că inginerul „Faur” s-a căsătorit cu o cetățeană cu rude în străinătate și, sub influența rudelor, și-a manifestat intenția de a pleca definitiv peste hotare. El a mai stabilit că inginerul „Olaru”, prin atitudinea și comportarea sa, nu prezintă încredere de a mai lucra în obiectiv. În consecință, prin factorii de răspundere a luat măsuri de îndepărtare a lor din stație.

Aceste îndatoriri, a căror înfăptuire vizează îndeobște prevenirea, se bazează și pe un suport faptic. Astfel, nu o dată au fost semnalate cazuri cînd persoane străine au pătruns în perimetrul unor stații fără să fie reperate de personalul de pază. Cu ani în urmă, un individ a pătruns în perimetrul stației de radiodifuziune din Tirgu-Mureș, ajungînd pînă în cîmpul de antene. El a intrat în curtea stației printr-o spărtură a gardului. Este adevărat, individul s-a dovedit a fi alienat mintal, dar tot atît de adevărat este că și un element rău intenționat putea folosi

același procedeu după ce s-ar fi convins de punctele slabe pe care le avea sistemul de pază. Un alt caz: În dreptul stației de radiodifuziune „Tincăbești” a oprit, într-una din zile, un autoturism din care a coborît un cetățean. Sub pretextul că se interesează de o persoană de la corpul social, el a încercat să pătrundă în perimetrul stației. Respectivul, care era cetățean străin, a fost legitimat (luat în evidență), atenționat și amendat pe loc de organele de miliție, pentru nerespectarea restricțiilor de circulație în zonă.

Pentru o bună funcționare a rețelei de radio și televiziune trebuie asigurată legătura permanentă între conducerile Radioteleviziunii Române și Direcției generale a poștei și telecomunicațiilor, iar între ofițerii care răspund de aceste obiective un eficient și operativ sistem de informare reciprocă. Acest lucru duce la prevenirea unor deficiențe, la înlăturarea unor persoane care se dovedesc incompetente, atunci cînd se fac transmisiuni de importanță excepțională. Din cauză că nu a existat o colaborare perfectă între D.G.P.Tc. și Radioteleviziunea Română, nu s-au luat toate măsurile pentru a asigura transmisiunile de importanță excepțională TV, în direct, de la Tirgu-Jiu și Motru. Deși factorii de răspundere din aceste unități cunoșteau că de la Tirgu-Jiu și din alte localități din zonă transmisiunile în direct se realizează cu greutate, din cauza condițiilor de relief, nu s-a acordat suficientă atenție cunoașterii particularităților reliefului pentru ca, în raport de acestea, să se ia măsurile tehnice care se impuneau în situația dată. Ca urmare, transmisiunile de la Tirgu-Jiu și zonele învecinate nu au mai avut loc. Astfel, documentarea necesară și realizarea cooperării în teren între D.G.P.Tc. și Radioteleviziunea Română, care ar fi trebuit să fie făcută cu mult înaintea apariției necesității de transmisie din zona Tirgu-Jiu — Motru, s-a realizat abia ulterior, ca urmare și a concluziilor desprinse din informările făcute de organele de securitate.

Din acest exemplu rezultă că între ofițerii de securitate nu a existat o conlucrare operativă a organelor unităților Ministerului de Interne care avînd misiunea de a ajuta la realizarea transmisiunilor și-au îndeplinit strict numai sarcinile care le-au revenit pe profil, fără a face schimb de informații între ele. Nici unul dintre ofițeri nu s-a interesat dacă sînt asigurate condițiile de transmitere a imaginilor de la carul de reportaj pînă la punctul de inserție, ofițerul de securitate de la Inspectoratul județean Gorj al Ministerului de Interne fiind folosit în rezolvarea altor sarcini.

Exemplul mai dovedește cu prisosință adevărul că oricît de bine s-ar îndeplini misiunile pe profil, dacă nu am realizat și o strinsă cola-

borare cu organele care participă în astfel de acțiuni, nu ne-am făcut pe deplin datoria.

Pentru a preveni asemenea neajunsuri cu consecințe grave s-au întocmit instrucțiuni cu privire la sarcinile și modul de lucru al unităților Ministerului de Interne cu ocazia emisiunilor realizate de Radio-televiziunea Română în cadrul acțiunilor la care participă secretarul general al P.C.R., președintele Republicii, precizându-se că aceste acțiuni constituie transmisiuni de importanță excepțională.

Totodată, unitățile specializate ale Ministerului de Interne iau măsuri în vederea cunoașterii și prevenirii oricăror acțiuni de sabotaj, terorist-diversioniste sau cu alte implicații politice, precum și a situațiilor de neglijență sau deficiențe în întreținerea, instalarea și exploatarea dotărilor tehnice, care ar putea afecta în vreun mod realizarea în condiții de deplină siguranță a emisiunilor de importanță excepțională.

Se asigură, de asemenea, verificarea, cunoașterea, selecționarea și avizarea personalului desemnat să îndeplinească atribuțiuni în asemenea acțiuni; prin conducerea obiectivelor, ofițerul de securitate are datoria să acționeze pentru înlocuirea acelor persoane care nu prezintă garanții moral-politice sau nu au competență profesională. Supravegherea informativă a personalului folosit în astfel de acțiuni, cit și prelucrarea lui informativă, în ceea ce privește atitudinea, comportarea, capacitatea de a preveni orice deficiențe care ar putea afecta buna desfășurare a transmisiei, sînt activități continue.

Ca regulă obligatorie, la astfel de acțiuni se constituie o grupă operativă compusă din ofițerii unităților militare care colaborează la realizarea misiunii, aflată sub conducerea directă a șefului comandamentului acțiunii, care desemnează în fiecare caz pe șeful grupei. Grupa are sarcini și misiuni concrete pentru fiecare lucrător, șeful grupei asigurând o strînsă colaborare între ofițeri. Membrii grupei operative asigură cunoașterea și prevenirea oricăror defecțiuni sau deficiențe de natură a afecta realizarea emisiunilor, atît în faza de pregătire a acțiunii, cit și pe parcursul desfășurării ei.

colonel Dumitru BUCURE

„Păstrarea secretului de stat, cerință de seamă a apărării orînduirii noastre socialiste, a independenței, suveranității și integrității teritoriale a României, constituie totodată o condiție a progresului pe toate planurile vieții economice și sociale ale patriei noastre”.

(Legea nr. 23 din 1971)

DESPRE UNELE CĂI DE SCURGERE DE INFORMAȚII ȘI DATE SECRETE

În contextul activității creatoare a poporului român de producere a valorilor materiale și spirituale, există implicit o substanțială creștere a volumului de informații, date și documente secrete de stat sau de serviciu care se impun a fi apărute. Aceste valori încorporează de fapt inteligența și spiritul creator al poporului nostru în străduința de a-și apăra independența și cuceririle revoluționare; ele atestă amploarea cercetării științifice din țara noastră precum și participarea tot mai largă a României socialiste la schimbul de valori pe plan mondial.

Majoritatea covârșitoare a cetățenilor R. S. România, conștienți de răspunderea pe care o poartă pentru apărarea cuceririlor revoluționare ale poporului nostru, își exercită îndatorirea patriotică, obligația de onoare de păstrare cu strictețe a secretului de stat și de serviciu, își sporesc vigilența și combativitatea împotriva tuturor celor care, indiferent pe ce cale, încearcă să divulge ori să transmită informații, date și documente cu caracter secret.

Totuși mai sînt încă numeroase

cazuri de neprotejare a secretelor de stat și de serviciu, care pe diferite căi ajung sau pot ajunge în posesia unor puteri sau organizații străine ori a agenților acestora. Problemele existenței acestor căi de scurgere a unor informații și date secrete, ca și a posibilității și necesității închiderii acestor „supape”, a prevenirii și contracarării acțiunilor care pot leza protejarea secretului de stat și de serviciu, intenționăm să le abordăm în rîndurile care urmează.

Cunoașterea permanentă a situației operative din obiective, efectuarea unor controale la ministere, organe centrale, instituții și întreprinderi din București și provincie, în cursul anilor trecuți au scos în evidență faptul că persistă încă nereguli în asigurarea clasificării, evidenței, păstrării, manipulării și transportului documentelor secrete. Astfel, la Institutul de fizică și inginerie nucleară, Electroputere Craiova și altele, nu au fost clasificate ca secrete de stat un număr însemnat de teme de cercetare aplicativă, iar la I.C.E. Tehnoimport-export, Metalimport-export, Ilexim,

Electronica și altele, multe oferte și alte documente referitoare la stadiul tratativelor privind importuri sau exporturi nu erau clasificate ca secrete de stat.

Abateri de la normele legale privind clasificarea documentelor secrete s-au comis și la Fabrica de antibiotice din Iași, Grupul aeronautic București, Întreprinderea de termocentrale Borzești (Bacău), La Institutul de cercetări și proiectări mecanice București, o lungă perioadă de timp nu au fost luate în evidență 340 documentații cu caracter secret de stat. Datorită gravelor neglijențe existente la aceste institute, în prezent există 13 documente cu caracter secret de stat a căror situație nu este clarificată. Unele persoane din Direcția plan din M.C.E.C.E.I., păstrau de mai mult timp, într-un fișet comun — contrar prevederilor legale —, documentele secrete de stat. La Combinatul de fibre sintetice Săvinești (Neamț), întreprinderile Victoria și Dermatina (Timișoara), Grupul de șantieră forestiere și industriale din județul Buzău, Consiliul popular județean Botoșani etc. au fost găsite fișete descuiate, cu peste 120 documente secrete de serviciu.

Incredibil pare faptul că la Institutul pentru creșterea taurinelor din Corbeanca-Ifov au fost repartizate, cu mai mulți ani în urmă, unor persoane 14 documente secrete de stat, pe care acestea nu le-au restituit la compartimentul special decât în 1976.

În toate aceste situații s-a acționat pentru remedierea imediată a deficiențelor constatate, sancționarea persoanelor vinovate și stabilirea de măsuri pentru îmbunătățirea activității de apărare a secretului de stat.

Transportul documentelor secrete sau transmiterea de informații și date secrete creează, acolo unde nu se respectă întocmai prevederile legale, posibilitatea proliferării lor. De exemplu, Ministerul Industriei

Ușoare a restituit, prin poșta obișnuită, Întreprinderii „Islaz” (Teleorman) un document strict-secret (inventie în curs de brevetare); I.C.E. Forexim și I.C.E. Mașinexportimport au expediat, pe aceeași cale, Institutului de cercetări și proiectări de celuloză și hirtie și Întreprinderii de utilaj greu (Brăila) ofertele unor firme străine.

Deoarece nu s-a acordat atenția cuvenită modului de transmitere a comunicărilor prin telex, situații statistice și date secrete de serviciu au ajuns de la Centrala industrială de mașini și aparataj electric Electroputere (Craiova), Combinatul siderurgic Hunedoara, Comitetul de stat pentru controlul prețurilor din județul Vrancea la ambasadele din București ale unor țări occidentale.

Iată un exemplu: La Întreprinderea export vin din Focșani s-a prezentat un inspector șef de la Inspectoratul de stat pentru controlul prețurilor-Vrancea, cerind să i se permită transmiterea unor date secrete de serviciu prin telex la Comitetul de Stat pentru prețuri București. Deși n-a primit aprobarea de la o persoană competentă ci de la șefa biroului contabilitate, acesta a înmănat telexistei o notiță pe care erau trecute numai indicativele fără a fi însoțite și de literele corespunzătoare, care completau, în ultimul timp, indicativele. Cu toate că imediat după transmiterea unuia dintre indicative s-a primit confirmarea că receptorul este Ambasada Liberiei din București, telexista a efectuat întreaga comunicare de date secrete de serviciu. În final, a primit răspunsul că și-a irosit timpul și hirtia degeaba și că ambasada nu o poate ajuta pentru corectarea transmiției eronate. Printre măsurile luate în acest caz au fost: informarea Comitetului județean de partid Vrancea; amendarea cu 1.000 lei a telexistei

și cu 189 lei a celei care a dat aprobarea — firește, nelegală; punerea în discuția Comitetului oamenilor muncii a celor două; reinstruirea profesională a telexistei; popularizarea învățămintelor desprinse din cazul respectiv și prelucrarea legislației privind apărarea secretului de stat; avertizarea inspectorului șef în cauză.

În alte cazuri, comunicările prin telex, în loc să ajungă la Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale, au ajuns la Ambasada Irakului din București, deși imediat reprezentanța diplomatică în cauză și-a declinat indicativul; de la Miercurea-Ciuc, conținutul unei transmișeri telex a ajuns la ambasada unei țări africane, deși nu era destinat acesteia; de la Electrocontact Botoșani s-a comunicat Ambasadei Argentinei, prin același mijloc, că sintem deficitar cu o materie primă, deși nu această misiune diplomatică trebuia să cunoască situația; o întreprindere din Agnita a raportat realizarea planului de producție Ambasadei Indiei; din Zalău s-a cerut suplimentarea creditelor pentru o întreprindere din Sălaj la o ambasadă a unui stat arab din București; Întreprinderea de prelucrare a maselor plastice din Iași a informat o ambasadă a unui stat din America Latină că nu a fost pusă în funcțiune centrala datorită faptului că „dumneavoastră nu ați acordat asistența tehnică” (deși prin „dumneavoastră” trebuia să se înțeleagă I.P.S. Automatica-București); de la Grupul întreprinderilor de industrie locală Cluj-Napoca, un telex, în loc să ajungă la Danubiana-București a ajuns la o ambasadă africană, care a fost informată că am importat o cantitate de folii P.V.C. în valoare de 300.000 lei valută; un alt telex, în loc să fie transmis de la Ministerul Industriei Metalurgice la Reprezentanta consulară și comercială a

R. S. România la Madrid a fost comunicat organului similar spaniol din București, deși în textul său erau motivări pe care nu trebuiau să le cunoască partenerii. Toate aceste cazuri demonstrează superficialitatea și slaba pregătire a unor cadre.

Datorită unor nereguli în înregistrarea și clasificarea documentelor secrete de stat și de serviciu se ajunge în situații când materiale care conțin elemente de originalitate, inclusiv pe plan mondial, noutăți brevetabile, nu sînt protejate juridic. Un astfel de caz a fost descoperit, în baza informațiilor obținute de la rețea, de către Inspectoratul județean Timiș al Ministerului de Interne, care a reușit să prevină scurgerea secretului de stat. În fapt, la Institutul de sudură și încercări de materiale s-a realizat o mașină de sudare cap la cap cu energie înmagazinată, noutate pe plan mondial. Dar documentația privind mașina, aflându-se asupra cercetătorilor, nu a fost înregistrată la compartimentul special, existînd pericolul proliferării secretelor cuprinse în materialele respective și probabilitatea producerii de daune economiei naționale, în cazul cînd acestea ar fi ajuns în străinătate. De asemenea, la Întreprinderea mecanică din Timișoara a fost realizat prototipul cuplajelor elastice (concepție nouă în acest domeniu) a cărei documentație a fost găsită asupra cercetătorilor, dar fără a fi înregistrată la compartimentul special. În aceste cazuri s-a procedat urgent la înregistrarea documentațiilor respective, prelucrarea contrainformativă individuală și colectivă a cercetătorilor și proiectanților implicați, cît și a colegilor acestora.

Cu prilejul unor verificări, este adevărat nu de dată recentă, specialiști ai Oficiului de Stat pentru Inventii și Mărci au identificat articole apărute în presa de specialitate ce

conțineau soluții tehnice noi, brevetabile. De exemplu, puteau forma obiectul unor cereri de brevetare de invenții materiale: „Metodă și aparat pentru determinarea vitezei de uzură a ghidajelor laminoarelor”, apărut în Revista metalurgică; „Electrostimulator cu programe”, publicat în Revista „Automatica și electronica”; „Procedee moderne de regenerare a deșeurilor și rebuturilor de cauciuc”, tipărit în revista „Industria ușoară”; „Stand universal pentru încercări de garanție pe modele de turbine hidraulice”, difuzat prin Revista construcțiilor de mașini.

Cu prilejul aceluiași verificări s-a stabilit că la unele manifestări tehnico-științifice interne cu participare internațională au fost prezentate comunicări care conțineau noutăți brevetabile. Iată câteva exemple de astfel de comunicări: „Automatizarea cuptoarelor industriale”; „Translator de putere activă și reactivă”; „Bariere de siguranță pentru instalații din mediul exploziv”; „Cititor de bandă perforată, utilizând electromagneți de acționare rapidă”; „Sistem de 24 canale telegrafice cu 50 benzi pentru telemecanică” etc.

Secretul de stat poate fi periclitat uneori prin acceptarea, în cadrul schimburilor culturale internaționale a unor teme sau chestionare privind lucrări de cercetare științifică, doctorat ori altele, pentru a căror documentare străinii culeg date, informații și documente nedestinate publicității. De exemplu, în baza programului de colaborare culturală cu o țară occidentală, nu demult, a venit în țara noastră „F. Walter”, pentru pregătirea lucrării sale de doctorat cu tema „Industria bunurilor de consum din R. S. România”. Stagiul său de specializare s-a efectuat, în baza aprobării Ministerului Educației și Învățământului, la A.S.E. În vederea documentării lui „F.

Walter”, conducerea A.S.E. a solicitat prin adresă Ministerului Industriei Ușoare și Combinatului de prelucrare lemnului Pipera ca cetățeanul străin „să fie ajutat în strângerea datelor de care are nevoie”. Ulterior, „F. Walter” s-a prezentat la instituțiile menționate și a depus împreună cu adresa A.S.E. și un chestionar cu 18 întrebări referitoare la producția, structura și desfacerea produselor de larg consum de folosință îndelungată, potențialul tehnic, material și uman al unor întreprinderi producătoare de bunuri de consum (gradul de pregătire și fluctuația forței de muncă; structura costurilor de producție ale produselor fabricate; date privind dezvoltarea producției în perspectivă și necesarul de forță de muncă; consumurile de materii prime și materiale pe produse și distanțele de aprovizionare etc.). De pildă, din răspunsul la întrebarea „Câți salariați locuiesc pe o rază mai mare de 5 km?”, se pot stabili aspecte privind timpul necesar pentru mobilizarea personalului muncitor, în caz de nevoie, iar fluctuația acestuia pe sezon (luna cu cel mai redus și cu cel mai mare număr de muncitori) este reprezentată prin date cu caracter secret de serviciu, ca și cota de export din producția globală și altele. Ca urmare, prin conlucrarea dintre Direcția de contrainformații în sectoarele economice, U.M. nr. 0625/C.P. și I.M.B. — securitate, s-au luat măsuri de pregătire a organelor de resort din M.I.C.M., M.I.U. și A.S.E. de a nu pune la dispoziția cetățenilor străini decât date care nu constituie secret de stat sau de serviciu, cu atât mai mult cu cât, până în prezent, ele nu au fost puse nici la dispoziția cetățenilor români pentru lucrări de diplomă, prevenindu-se astfel proliferarea unor date cu caracter secret. Uneori, date și informații secrete pot fi divulgate prin afișarea de

planșe, hărți, machete sau detalii de sistematizare, netriate corespunzător. Astfel, pentru documentarea unui cetățean străin, specialist în arhitectură, în vederea întocmirii lucrării de doctorat, intitulată „Amplasarea industriei și a zonelor industriale în orașe”, Institutul de arhitectură „Ion Mincu” din București a cerut acordul ca respectivul să poată consulta la sediul institutelor de proiectare detaliile de sistematizare ale unor zone industriale orașenești din Capitală și din orașele Buzău și Pitești.

Din documentarea efectuată la IPROMET-București, secția sistematizare, cu sprijinul Direcției de contrainformații în sectoarele economice și I.M.B.—securitate precum și din datele furnizate de Inspectoratul județean Argeș al Ministerului de Interne a rezultat însă că zona industriei electronice Pipera, la care urma să aibă acces străinul, cuprinde și institutele de cercetări și întreprinderile dependente de această ramură, care lucrează pentru apărare; stația de pompe București-Nord; amplasarea unei unități militare și unele întreprinderi ale Ministerului Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții, iar planșa este întocmită la scara 1 : 2000, cuprinzând denumirea obiectivelor, suprafața lor, numărul de personal și dezvoltarea obiectivelor în perspectivă, până în 1980; planșa de sistematizare a zonei industriale Găvana-Pitești cuprinde toate întreprinderile de interes republican, capacitățile lor de producție, numărul de personal muncitor, studiul economic al platformei având caracter secret. Ca urmare, s-a reușit prevenirea documentării unui cetățean străin cu date și informații secrete cuprinse în planșe, machete și schițe. Asemenea situații nu sînt singulare.

O problemă de importanță majoră o formează protejarea datelor și informațiilor cu caracter secret în cadrul centrelor de calcul și a calculatoarelor electronice. Pînă în prezent, au fost întreprinse măsuri pentru protecția fizică a datelor și informațiilor secrete cuprinse în aceste obiective, paza permanentă, sisteme electronice de semnalizare optică și acustică în sălile calculatoarelor, limitarea numărului de persoane cu acces în aceste săli etc. Au fost luate măsuri de securitate și protecție a datelor din fișiere și a fost stabilit regimul optim de lucru cu beneficiarii și cetățenii străini; au fost efectuate controale periodice pe linia apărării secretului de stat. Organele de securitate au sprijinit Institutul central pentru conducere și informatică în întocmirea de instrucțiuni privind unele măsuri pentru asigurarea păstrării secretului de stat, a pazei și securității în cadrul centrelor de calcul electronic, această problemă fiind în prezent organizată unitar pe țară.

Intrucît în viitor se va trece la prelucrarea automată a datelor prin teletransmisie, vor crește volumul informațiilor și volumul datelor prelucrate automat, mărindu-se astfel posibilitatea ca acestea să poată fi cunoscute și de persoane neautorizate, prin interceptare. S-au găsit, pînă în prezent, unele soluții cu caracter aplicativ, care asigură prevenirea și detectarea pătrunderii neautorizate în sistem sau a utilizării neautorizate a resurselor lui. Dar apărarea secretului în acest domeniu înseamnă implicit creșterea potențialului informativ în centrele de calcul, intensificarea controlului pe linia apărării secretului de stat, verificarea complexă și continuă a persoanelor care participă la prelucrarea automată a datelor, confruntarea zilnică a cererilor de rulare a bene-

ficiarilor cu consologul calculatorului și altele.

Nerespectarea prevederilor legale referitoare la relațiile cu străinii constituie o altă cale de scurgere a secretelor de stat și de serviciu. Cu toate că în prezent se constată mai multă ordine și disciplină în stabilirea relațiilor cu străinii, iar conducătorii organizațiilor socialiste manifestă mai multă răspundere pentru stabilirea tematicii și limitelor în care să se poarte discuțiile cu străinii, totuși mai sînt încă cazuri de abateri de la prevederile actelor normative. De exemplu, numai la Ministerul Industriei Chimice nu s-au obținut aprobările necesare pentru tratative cu străinii în 21 de cazuri. La Ministerul Industriei Metalurgice, Academia R. S. România, întreprinderile „Vulcan” - București, „Tehnoton” - Iași, Electromureș, la I.M.F. Cluj-Napoca și altele au fost purtate discuții oficiale cu străinii fără aprobarea conducătorilor organizațiilor și unităților socialiste respective. Au existat și situații, de exemplu la C.N.S.T. Camera de comerț, Întreprinderea „Banatul” - Timișoara, Întreprinderea de mașini grele-București, cînd unele cadre cu funcții de conducere au primit în audiență cetățeni străini, uneori diplomați, fără a avea aprobarea conducătorului instituției și fără ca la discuții să participe persoane cu atribuții de protocol. În alte cazuri, participarea acestora este formală, deoarece nu cunosc limba în care au loc tratativele.

În unele unități socialiste continuă să nu se respecte prevederile legale cu privire la întocmirea notelor de convorbiri. Astfel, în cursul anului 1977 nu s-au întocmit circa 250 note de convorbiri la Combinatul de îngrășăminte chimice Năvodari (județul Constanța), Întreprinderea minieră Motru și Întreprinderea meca-

nică Sadu (județul Gorj), Studioul de radio (județul Mureș) și altele.

Alteori notele de convorbiri nu reflectă conținutul discuțiilor purtate cu străinii. De exemplu, la M.C.E.C.E.I., în perioada 1—8 februarie 1977, au fost purtate tratative cu o delegație străină la nivel de experți și adjuncți de ministru, dar nota de convorbiri a conținut doar o singură frază cu caracter general. Nu au reflectat conținutul discuțiilor purtate cu străinii nici notele de convorbiri întocmite la Întreprinderea poligrafică Cluj-Napoca, Centrala pentru produse anorganice Rîmnicu-Vilcea, Institutul de cercetări și proiectări pentru tehnologii și construcții de mașini București.

În unele situații, diseminarea secretului este facilitată de cunoașterea unor date, informații și documente de către prea multe persoane și aceasta pentru că sînt conducători de unități socialiste care dau în mod arbitrar aprobări de acces la materiale cu conținut secret. De exemplu, la Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini s-a dat aprobare de acces la documente secrete unui număr de peste 800 persoane.

Participarea la un proces tehnologic secret a unor străini sau cetățeni români: întîlnirile cu foști colegi, chiar la locurile lor de muncă, pe care le fac unii străini, foști cetățeni români; participarea fără aprobarea conducătorilor organizației socialiste la diferite acțiuni protocolare organizate de reprezentanțe străine; vizitarea de ambasade, consulate; frecventarea unor biblioteci străine pot constitui tot atîtea forme și căi de divulgare ori de transmitere a secretului de stat sau de serviciu.

Iată cîteva exemple:

La Combinatul petrochimic Borzești (județul Bacău), un inginer a introdus un grup de străini într-o

instalație al cărei principiu de funcționare constituie secret de stat.

Un director general de la Centrala de construcții căi ferate din Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor, ignorînd legislația și recomandările organului de protocol, a înlesnit unui cetățean străin, fost director tehnic în cadrul centralei o întîlnire cu foștii colegi de serviciu, facilitînd astfel respectivului să culegă date și informații cu privire la situația din obiectiv.

Un referent de spațiu de la Ministerul Educației și Învățămîntului a participat, fără aprobarea de rigoare, la vernisajul unei expoziții de carte italiană unde, la rugămintea atașatului cultural al țării în cauză, a organizat participarea unui număr de 17 cadre din sistemul învățămîntului la un cocteil oferit de Ambasada Italiei din București.

Recent, la bilanțul activității Ministerului de Interne s-a subliniat ca neajunsuri faptul că normele legale privind apărarea secretului de stat și modul de stabilire a relațiilor cu străinii nu sînt respectate în mod riguros, munca informativă în rîndul deținătorilor de secrete, în afara locului de muncă, este insuficientă, nu s-a dat atenție deținătorilor de secrete care au rude ori legături în străinătate, nu s-au întreprins măsuri eficiente pentru clarificarea împrejurărilor în care au dispărut documente secrete de stat sau de serviciu din unele întreprinderi și instituții.

Aspectele reliefate reclamă luarea de măsuri ferme, pentru închiderea tuturor căilor de scurgere de informații și date secrete. După opinia noastră se impune aprofundarea și aplicarea întocmai a legislației cu privire la apărarea secretului de stat, în primul rînd de cadrele Ministerului de Interne, apoi de persona-

lul din unitățile pe care le deservim informativ; stăpînirea situației operative din obiective printr-o calificată și permanentă muncă cu rețeaua informativă; realizarea unei conlucrări strînse cu conducerea unităților socialiste, ale organizațiilor de masă și obștești, în vederea popularizării actelor normative în acest domeniu și demascarea și prelucrarea unor cazuri negative; publicarea de materiale în presă, participarea la închegarea unor emisiuni de radio și televiziune ori a unor piese de teatru al căror conținut să fie axat pe problematica educării oamenilor muncii în scopul respectării legislației și înlăturării fenomenelor de pălăvrăgeală, laudăroșenie, lipsă de răspundere în apărarea secretului; accentuarea caracterului preventiv al muncii noastre de neproliferare a secretului; identificarea tuturor celor care vin în contact cu străinii în alte condiții decît cele legale și prevenirea acestora de a transmite date și informații secrete; efectuarea de controale complexe în obiective, pentru a se putea verifica atît asigurarea faptică, materială a documentelor secrete cit și apărarea conținutului lor informativ; aplicarea de sancțiuni celor care încalcă prevederile legale, măsură care și ea are menirea prevenției speciale și generale; întocmirea și prezentarea de propuneri de îmbunătățire a actualei legislații atunci cînd viața și activitatea practică impun soluții noi.

colonel Eugen PANDELESCU
maior Sorin IOAN

Asigurarea contrainformativă a penitenciarelor

Analiza întreprinsă de conducerea ministerului asupra muncii contrainformative în penitenciare a avut ca urmare — între altele — stabilirea unui nou cadru organizatoric și concepțional, cu noi responsabilități și competențe, atât la nivelul inspectoratelor județene, cât și al direcției centrale de linie. Noile reglementări organizatorice, precum și ansamblul

de măsuri inițiate au creat condiții ca munca de contrainformații în aceste locuri specifice să se desfășoare la un nivel corespunzător.

Potrivit hotărârii Biroului executiv al Consiliului de conducere al ministerului, s-a realizat **analiza situației operative din detenție și, pe această bază, elaborarea unor programe de măsuri concrete, privind prevenirea și protecția cadrelor de penitenciare, cit și asigurarea unei eficiențe sporite în supravegherea sau urmărirea informativă a unor elemente aflate în detenție.**

Concomitent, și mai înainte, dar mai ales în urma bilanțului muncii Ministerului de Interne pe anul 1977, au fost reanalizate și îmbunătățite **planurile de conlucrare cu direcțiile centrale de linie**, pentru lucrarea elementelor care fac obiectul muncii contrainformative din penitenciare (legionari, sectanți, elemente pretabile la atentate sau la alte infracțiuni deosebit de grave etc.).

Cum se cunoaște, unul din scopurile pedepsei penale este educarea, formarea la persoanele aflate în detenție a unei atitudini corecte față de muncă, de ordinea de drept, de regulile de conviețuire socială. Incluziunea deținuților în activități productive (unde se realizează și calificarea într-o meserie a multora dintre ei) contribuie, în mare măsură, la recuperarea lor pentru societate, la cultivarea unor aptitudini și calități necesare desfășurării ulterioare a unor activități utile. Practica a demonstrat că antrenarea deținuților la activități care le creează deprinderea de a munci și a se bucura de roadele propriei munci, contribuie hotărâtor la re-integrarea lor socială. S-a constatat însă că, pe timpul executării pedepsei cu închisoarea, unii dintre deținuți încearcă să săvârșească noi fapte reprobabile, își creează legături în vederea pregătirii după liberare a unor noi acțiuni infracționale, angrenându-i totodată și pe alți deținuți la astfel de ilegalități. Deosebit de periculoși sînt mai ales foștii legionari, sectanții fanatici, condamnații pentru subminarea economiei naționale, pentru trădare sau alte infracțiuni grave, elemente care nutresc puternice sentimente de aversiune față de orînduirea noastră socială. Folosind forme și procedee mai mult sau mai puțin deghizate, aceștia încearcă să-i influențeze și pe alți deținuți, să le inoculeze ideile și concepțiile lor reacționare. Din aceste considerente, și în penitenciare direcția principală a activității de contrainformații o constituie **prevenirea, desco-**

perirea și contracararea intențiilor și faptelor cu caracter contrarevoluționar, precum și obținerea altor informații și date ce prezintă interes operativ pentru organele de securitate și miliție.

Sînt de asemenea deținuți, mai ales în rîndul recidiviștilor, versați în derutarea justiției, care reușesc să-i ascundă, în cursul procesului penal, pe coautori, complici, instigatori, tănuitori etc. și uneori chiar o parte din propriile lor fapte ilegale. Odată ajunși în detenție, aceștia, „deconectați de tensiunea cercetărilor“, încearcă să ia contact, pe diverse căi, cu cei pe care i-au ferit de asprimea legii, pentru a fi la rîndu-le ajutați. De exemplu, la penitenciarul „Prund“, un deținut, condamnat pentru delapidare, a încercat să ia legătura cu soția, învățînd-o cum să procedeze pentru a ascunde unele bunuri provenite pe căi ilicite și ce anume să declare în cazul că i se vor pune anumite întrebări. Concludent în această privință este și cazul unei deținute, arestată preventiv pentru furt din avutul obștesc, depusă la penitenciarul „Gurău“, care a încercat să intre în legătură cu unii complici, pentru a se pune de acord în legătură cu prezentarea (denaturată) a unor infracțiuni comise. De reținut că în prezent unii deținuți recurg la procedee foarte abile. Au apărut semnalări că unii deținuți încearcă să practice metoda „cumpărării de infracțiuni“. Astfel, cei condamnați pentru infracțiuni mai mari, după o prealabilă și minuțioasă pregătire, se „autodenunță“ ca autori ai unor infracțiuni (rămase cu autori necunoscuți și săvîrșite în fapt de alții), pentru care, primind pedepse sub limita celei pe care o execută, condamnarea este anulată automat prin efectul contopirii. Se înțelege că în astfel de împrejurări adevărații autori nu mai sînt urmăriți în continuare, urmînd ca acțiunea penală să se stingă. Descoperirea și demascarea unor asemenea încercări, prin verificarea amănunțită a autodenunțărilor (sau numai a unor semnalări), constituie o preocupare principală a organelor de contrainformații din penitenciare.

De asemenea, în penitenciare sînt elemente condamnate pentru infracțiuni de drept comun, cunoscute și cu probleme pe linie de securitate. Pentru clarificarea unor asemenea probleme este nevoie de o intensificare a schimbului de informații între diferite sectoare și compartimente.

În toate aceste situații trebuie luate măsuri contrainformative complexe, intensificîndu-se munca cu rețeaua informativă, care se impune a fi dirijată îndeosebi către mediile unde sînt rude sau cunoștințe ale deținuților și ale celor urmăriți pentru diferite infracțiuni, realizînd totodată combinații informative care să determine elementele aflate în atenție să acționeze în direcția voită de noi.

O deosebită însemnătate are pentru ofițerii de contrainformații, care lucrează în penitenciare, sprijinul pe care îl primesc din partea

compartimentelor de securitate din inspectoratele județene, prin furnizarea la timp a datelor referitoare la anumiți deținuți (rude sau cunoștințe ale acestora).

Organele de contrainformații din penitenciare au și sarcina sprijinirii efective a comandanților și organelor de partid din penitenciare, în probleme privind **munca de educație a cadrelor, pregătirea deținuților pentru contactul cu viața din afara închisorii, reintegrarea lor în muncă.** Semnificativă, în acest sens, este scrisoarea primită de comandantul unui penitenciar de la un fost deținut care, după mai mulți ani de detenție, s-a întors în colectivul de unde plecase. Iată ce scrie el: „Țin să aduc și pe această cale calde mulțumiri cadrelor penitenciarului pentru încrederea acordată, mai ales în ultimii ani, când am reușit să mă calific și să lucrez fără să fiu suspționat că voi fugi — ceea ce mi-a întărit convingerea că mai pot fi util societății. Vă aduc la cunoștință că m-am încadrat în muncă la fabrica de hirtie și câștig 2.300 lei lunar. De curând a fost la mine fostul deținut Alexe, care mi-a promis o sumă de bani, spunându-mi că va avea grijă de mine dacă îl voi ajuta să ascundă unele lucruri sustrase de la cei cazați în hotelul din localitate. L-am dat pe mîna miliției, care mi-a mulțumit“.

În sfîrșit, o altă direcție importantă a muncii de contrainformații în penitenciare este **protecția și apărarea cadrelor de penitenciare de influențele nocive ale mediului infrafracțional al deținuților cu care se află în contact permanent.** Această influență se exercită atît de către deținuți — de regulă, solicitînd favorizarea comunicării cu persoane din afară (așa cum a fost cazul unui deținut care, folosindu-se de faptul că supraveghetorul îi era consătean, l-a rugat, și acesta a acceptat, să transmită familiei mesaje și să-i introducă diferite bunuri alimentare în penitenciar, în afara drepturilor sale legale), cît și de către membri de familie ai deținuților, care, de regulă, acționează asupra cadrelor, pozînd în victime și oferîndu-le chiar unele avantaje materiale (așa cum a fost cazul unui subofițer, de la penitenciarul „Livada“, care, în schimbul unor sume de bani oferite de familiile unor deținuți, promitea să intervină pentru crearea unor avantaje de ușurare a pedepsei și chiar de liberare condiționată). Alte peste 15—20 astfel de situații au fost depistate și contracarate la timp, prevenindu-se compromiterea cadrelor respective.

Cunoașterea tuturor acestor persoane, care afluesc spre cadrele de penitenciare în scopul coruperii și atragerii lor la acțiuni ilicite, poate fi realizată pe deplin printr-o strînsă colaborare cu organele operative de securitate și miliție, în atenția cărora rămîn familiile celor condamnați.

colonel Petru CALOTA

ACȚIUNI TERORISTE ALE UNOR SUD-MOLUCANI ÎN OLANDA

În cursul anului 1977, mijloacele mass-media din lumea occidentală au relatat despre două acțiuni teroriste coordonate, întreprinse de elemente extremiste sud-molucane în Olanda. În rîndurile ce urmează încercăm o prezentare a desfășurării unor acte de terorism de către membri ai acestei comunități din Olanda, a negocierilor duse de autoritățile olandeze cu ei, precum și măsurile întreprinse pentru eliberarea ostajilor.

Cine sînt sud-molucanii și cum se explică prezența lor în Olanda? Molucanii sînt cei circa 900.000 locuitori autohtoni ai insulelor Moluce, care trăiesc pe un teritoriu de peste 83.000 km², între Sulawesi și Irian, cuprînzînd în principal insulele mari: Halmahera, Seram și Buru, precum și alte aproximativ 150 insule mici din Oceanul Pacific. După retragerea administrației coloniale olandeze din zonă, în special din Indonezia, aceste insule au fost anexate de statul indonezian, devenind districtul administrativ — **Maluku**. O parte din locuitorii insulelor Moluce de

Sud, împotrivindu-se încorporării la Indonezia a teritoriilor respective, după ce au luptat alături de olandezi împotriva indonezienilor în conflictele din perioada 1945—1949, s-au refugiat în Olanda. Dintre aceștia, a căror comunitate numără în prezent circa 40.000 persoane, unii au aderat la mișcarea „Republica Insulelor Moluce de Sud“, acționînd inițial împotriva intereselor Indoneziei care îi consideră trădători și, totodată, luptînd pentru independența teritoriilor molucane. În urma faptului că autoritățile de la Haga n-au reușit să influențeze Indonezia, unde penetrația industrială și investițiile olandeze cresc, mișcarea a început să lovească și în interesele Olandei. O particularitate a fenomenului o formează faptul că tînăra generație de molucani n-a acceptat „dezonorarea“ părinților care și-au părăsit patria, refuzînd să accepte cetățenia olandeză.

Acțiuni teroriste anterioare. Violentele sud-molucanilor s-au dezlănțuit de-abia după 1966, an în care fostul lor conducă-

tor, **dr. Chris Soumokil**, a fost executat de indonezieni. În 1969, un polițist olandez a fost omorât în timpul unui raid molucan asupra reședinței ambasadorului indonezian din Olanda. Intrebați de cauza morții polițistului olandez, tinerii participanți la atac au declarat că toți cei care se vor interpune între molucani și dușmanul lor, Indonezia, vor avea aceeași soartă.

În luna decembrie 1975, extremiștii sud-molucani au atacat un tren lângă Beilen. În același an au efectuat un raid asupra Consulatului indonezian din Amsterdam. De remarcat că în timpul asediului trenului și consulatului, conducătorii sud-molucanilor din Olanda, inclusiv președintele comunității, **Johannes (Joop) Manusama**, au negociat cu teroriștii. S-a reușit astfel ca extremiștii care au ocupat trenul și au reținut ostatici să se predea după 12 zile, iar cei care au asaltat consulatul indonezian — după 15 zile, cu toate că purtau pe cap banderole roșii (semn care indică, de obicei, o misiune molucană de autodistrugere). Următorul plan molucan era — tot în 1975 — de a efectua un raid la reședința reginei Iuliana, pentru a o lua ostatică. (Ea a constituit un simbol tradițional pentru molucanii pro-olandezi în războiul cu indonezienii.) Dar planul a eșuat.

Furia molucană a trecut treptat de la indonezieni asupra olandezilor. După evenimentele din 1975, guvernul olandez a promis convorbiri cu conducătorii molucani, prima întâlnire de acest fel având loc la 17 ianuarie 1976, când s-a hotărât formarea unei comisii comune ca forum permanent pentru soluționarea unor eventuale nemulțumiri. Dar comisia s-a format de-abia peste patru luni și n-a dat rezultatele scontate.

Atacurile teroriste din 1975 au reușit să creeze o avalanșă publicitară asupra cauzei molucanilor. Când un grup de molucani a cerut anul trecut să plece în Timorul de Est să lupte împotriva indonezienilor, opinia publică olandeză a sugerat autorităților să le plătească transportul sub motiv că „dacă vor să lupte, să o facă, dar nu pe teritoriul olandez”.

Atacuri recente și urmările lor. În dimineața zilei de 23 mai 1977, doi tineri molucani — un băiat și o fată — s-au urcat în trenul Rotterdam-Groningen, la Assen. În apropierea localității Zuidlaren, în plin câmp, ei au tras semnalul de alarmă. Alți șapte membri ai grupului, bine înarmați, așteptau pe câmp. Când trenul s-a oprit, aceștia s-au urcat mascați în vagoane, ameninșând cu armele personalul feroviar și intimidând călătorii cu focuri de avertisment. După ce pasagerii au fost duși în vagonul de clasa întâi, 38 persoane — elevi și bătrâni — au fost izolați de restul și ulterior eliberați. După o estimare făcută de feroviarul olandez, care au apelat la cei care cred că au rude în tren să le telefoneze, a reieșit că erau deținuți încă în două compartimente aproximativ 50 ostatici. Concomitent, alți șase teroriști sud-molucani au ocupat școala primară din Bovensmilde (un sat din nordul Olandei, la aproximativ 20 km de Zuidlaren), luând ca ostatici 105 elevi și 6 cadre didactice. Ulterior, 15 elevi de origine sud-molucană au fost eliberați, ceilalți însă au fost duși în două clase ale căror geamuri au fost acoperite cu ziare, pentru ca poliția și trupele care apoi au înconjurat clădirea să nu poată observa ce se întâmplă în interior. Până la urmă ostaticii au fost ținuți în cantina școlii. Când unele dintre mamele disperate ale copiilor au încercat să se apropie de clă-

direa școlii, teroriștii au tras focuri de armă deasupra mulțimii. Ei n-au ținut seama de implorările acestora de a le elibera copiii și nici de propunerile șoferilor de taxi din Groningen de a fi reținuți ei ca ostatici în locul elevilor. Teroriștii cereau eliberarea a 21 confrăți ai lor, închiși în urma atacului trenului din Beilen, a Consulatului indonezian din Amsterdam și a descoperirii complotului împotriva reginei Iuliana (toate aceste evenimente petrecute în 1975); punerea la dispoziție a unui avion „Boeing”-747 cu care atît unii, cît și alții, împreună cu ostaticii adulți, să părăsească Olanda într-o direcție nedeclarată.

Inițial, teroriștii nu au acceptat negocieri, declarînd că vor împușca pe orice mediator, apoi au fost de acord dar i-au respins pe cei propuși de guvernul olandez, care la rîndul său n-a fost de acord cu persoanele propuse de răpitori. Abia a doua zi după-amiază i s-a permis unui muncitor molucan să le ducă copiilor sandvișuri și lapte.

Pînă la urmă s-a căzut de acord ca medierea să o facă doi sud-molucani, Josina Soumokil și dr. Hassan Tan. Contactul acestora cu grupul terorist din tren (unde se afla șeful ambelor grupuri) s-a efectuat la cîteva sute de metri de calea ferată, unde doi dintre teroriști le-au ieșit în întîmpinare. Apoi, toți patru au urcat în tren pentru începerea tratativelor.

Negociatorii sud-molucani, reprezentanți ai guvernului olandez în tratativele cu teroriștii, n-au reușit însă să ajungă la un acord cu aceștia.

Poziția comunității sud-molucane față de evenimente. Teroriștii au fost supuși unor presiuni divergente din partea comunității lor. O scrisoare deschisă a tiner-

rilor activiști radicali le cerea să rămână ferm pe poziție, iar alta, din partea unui grup de muncitori sud-molucani, îi avertiza asupra consecințelor tragice pentru comunitatea lor. Conducătorii exilaților molucani au declarat că regretă acțiunea extremistă. Etty Appomno, președintele celei mai importante organizații a tineretului sud-molucan, a susținut că este posibil ca membri ai acesteia să fie răspunzători de acțiunile teroriste, dar a negat că ar fi cunoscut anterior planul.

Riposta autorităților olandeze. S-a oprit circulația în imediata apropiere a școlii și trenului, precum și pe căile de acces spre acestea; s-au ridicat garduri de sîrmă ghimpată în jurul clădirii școlii, atît pentru a ține interesatii sau curiosii la distanță, cît și pentru a preveni înlocuirea teroriștilor oboșiți (și afectați de gastroenterocolită) cu alții din afara zonei; s-au încercuit zonele respective cu militari; s-au stabilit — la cererea teroriștilor — legături telefonice între autoritățile olandeze și ei, precum și între cele două grupuri extremiste; au fost plasați trăgători de elită (lunetiști) în puncte favorabile și s-au introdus tancuri în parcul școlii și în pădurea din apropierea locului unde staționa trenul; au fost puse sub supraveghere toate aeroporturile din Olanda, precum și Consulatul indonezian; s-au organizat cu o echipă specială a infanteriei marine olandeze exerciții simulate pe un tren blindat în triajul unui depou, la circa șase mile depărtare de locul unde se afla trenul captiv (cu precizarea că trenul blindat urma să fie folosit numai în situația de pericol iminent a vieților ostaticilor). Au mai fost luate și alte măsuri de pază și apărare.

În baza unei înțelegeri între autorități

și teroriști, ostaticilor li s-au trimis alimente, detergenți și dezinfectante.

La 27 mai, în urma apariției unei epidemii de viroză gastrică, au fost eliberați copiii din școală împreună cu două cadre didactice, precum și două femei gravide din tren, care se aflaseră în grija unei studente în medicină (tot ostatică). Ministrul justiției, Andreas Van Agt, a negat ulterior că alimentele trimise școlii ar fi fost alterate și ar fi cauzat îmbolnăvirea unor copii. Psihiatrii numiți de guvernul olandez să-i ajute pe copiii eliberați și familiile lor au declarat că majoritatea elevilor par a fi scăpat nevătămați psihic dar că numai timpul va putea confirma sau infirma dacă vor avea de suferit ori nu.

Aproape toți copiii s-au plîns că nu au putut dormi pe dușumea și că — deși au avut un televizor — le-au lipsit programele preferate de televiziune. (Părinții care au îndurat 115 ore de coșmar au avut nevoie de mai multă asistență medicală decît copiii lor.) Unii dintre copii au relatat că teroriștii le citeau povești ca să le ocupe timpul și încercau să-i liniștească pe cei care plîngeau și „vroiau acasă”. O fetiță din clasa a V-a a spus: „Teroriștii nu ne-au amenințat. Mi-a fost frică, dar nu prea mult. Am fost obligați să rămînem pe scaune, n-aveam voie să alergăm, dar puteam urmări programul de la televizor și ne puteam juca”. Roeloff Shippe, de 12 ani, și-a petrecut timpul cîntînd la muzicuță, pentru a-i destinde pe ceilalți copii. El se gîndea la clădirele de acasă. Dar odată ajuns acasă, mama sa nu i-a satisfăcut dorința, deoarece medicii Crucii Roșii îi sfătuiseră pe părinți ca în primul rînd să-și îmbăieze copiii și să-i culce fără a le da prea multă mîncare. Un băiețel de 7 ani, Wim

Van Hoog, a mărturisit: „Am petrecut minunat în școala asediată. Era exact ca la o petrecere. Am practicat o mulțime de jocuri. Nu mi-a fost frică nici de puștile lor. Ne-am împrietenit cu molucanii”.

Afirmația băiețelului confirmă de fapt ipoteza profesorului Wybe Van Dijk, de la Secția de psihiatrie a Spitalului universitar din Groningen, care considerase inițial că „starea psihică a teroriștilor a intrat în faza în care puternicele sentimente reciproce de identificare sau măcar asemănare între ei și ostaticii lor sînt un factor cheie. Cred că, cu cît asediul va dura mai mult, cu atît șansele de supraviețuire a ostaticilor vor fi mai mari. Legăturile personale dintre molucani și prizonierii lor vor deveni mai strînse. Și unii și alții împart între ei o poziție primejdioasă. Există însă un risc. Dacă se va aștepta prea mult, se va pierde controlul situației. Este un lucru dificil de a stabili hotarul dintre cele două faze”. Contactele cu teroriștii, prin intermediul telefonului, le-a avut un alt psiholog, dr. Dik Muder, care și-a putut forma părerea că „sînt dezorientați”.

Autoritățile olandeze au luat din timp măsuri de studiere a dosarelor medicale ale tuturor victimelor identificate încă în timpul cît erau reținute ca ostatici, iar Ministerul Sănătății a expediat scrisori unor medici cu cererea de a li se indica modalități de abordare a problemelor psihiatrice pe termen lung. După eliberarea elevilor, liniile telefonice între autoritățile olandeze și teroriști ca și între cele două grupuri de extremiști molucani s-au defectat. Olandezii au refuzat să le repare.

Cele două gravide, internate la spitalul din Groningen, au menționat că stressul

ostaticilor din tren este foarte mare, deoarece plictiseala creează probleme serioase. Iată de ce autoritățile olandeze au fost nevoite să trimită lină, pentru a satisface cerința unuia dintre cei 35 de bărbați rămași captivi de a... tricota.

În timp ce copiii olandezi, fără colegii lor molucani, și-au reînceput cursurile la o școală parohială din apropiere, guvernul olandez a promis libertatea de ieșire din țară a teroriștilor fără a le satisface celelalte cerințe. Dar aceștia au refuzat.

Ca urmare a eșecului negocierilor, la 10 iulie 1977, guvernul olandez a hotărît să-i atace pe teroriști.

Contraatacul și eliberarea ostaticilor.

În zorii zilei de 11 iulie, la orele 4.53, pe cînd încă nu se ridicase ceața, șase avioane de vînătoare „Sturfighter”, zburînd succesiv și la mică înălțime în picaj deasupra trenului captiv, au lansat bombe fumigene concomitent cu producerea unor explozii de natură să simuleze un bombardament cu proiectile brizante. Acest bombardament a provocat panică în rîndul teroriștilor și ostaticilor, iar prin perdelele de fum, create de explozii, 30 de pușcași-marini au asaltat trenul. Ostaticii au fost anunțați prin megafone să se culce la podea. **Lupta a fost scurtă, a durat 15 minute, și s-a soldat cu rănirea a 11 persoane — șapte ostatici, doi teroriști și doi militari —, precum și cu moartea a 8 persoane — șase teroriști, doi ostatici (un bărbat de 40 ani și o fată de 19 ani). Ceilalți trei teroriști au fost capturați.**

Un ofițer care a participat la asalt avea să mărturisească imediat că ocuparea trenului a fost relativ ușoară, deoarece se cunoștea dinainte orice mișcare — vagoanele fiind interceptate fonice, iar noaptea ostaticii nu erau păziți cu strășnicie.

Concomitent, un car blindat care a transportat trupe speciale de asalt a pătruns printr-un perete al școlii, în încăperea unde se aflau ostaticii, eliberîndu-i pe toți. Teroriștii au fost arestați. La acțiune au participat 55 soldați, dintre care 30 pușcași-marini.

Despre cum a decurs asaltul asupra trenului se poate forma o oarecare imagine, dacă menționăm că în trupurile neînsuflețite ale conducătorilor teroriștilor molucani instruiți de palestinieni, Max Papilaya de 24 ani și Hansina Autosia de 22 ani (singura femeie din bandă), au fost găsite la autopsie 300 și respectiv 106 gloanțe. Teroriștii decedați au fost înmormîntați în același mormînt acoperit cu flori albe, galbene și roz, iar la ferestrele imobilelor comunității molucane din Bovenmsilde au fost arborate drapele indoneliene.

În timp ce la Utrecht conducători olandezi și molucani s-au întîlnit în secret pentru a discuta despre căile de prevenire a acțiunilor teroriste, guvernul de la Haga primea mulțumiri și felicitări de la autoritățile indoneziene de la Djakarta și de la cele israeliene din Ierusalim, pentru succesul operațiunii! La rîndul său, un detectiv olandez a declarat, mult mai puțin optimist, că „în următorii 10—15 ani Olanda va deveni o a doua Irlandă de Nord...”, opinie împărtășită cu teamă și de alți compatrioți ai săi.

Traducere și prelucrare de:
maior Sorin BOLDEA
locotenent Florin FAGARĂȘEANU

ORGANIZAREA ANTITERORISTĂ ÎN R. F. G.

acțiunea antiteroristă de pe aeroportul Mogadiscio (Somalia) 1977

Organul coordonator competent în probleme de combaterea terorismului în R. F. Germania este „Oficiul criminal federal” (BKA), în cadrul căruia funcționează secția „Terorism”, condusă de Gerhard Boeden, iar la nivelul landurilor funcționează „Comandouri mobile de intervenție” (MEK), formate din trupe special pregătite. În afara acestor organisme, sarcini pe linia combaterii terorismului are și organul de contraspionaj („Oficiul federal pentru apărarea constituției”), căruia îi revin atribuții deosebite pe linia evidenței și urmăririi informativ-operative a elementelor periculoase sau suspecte „pentru securitatea internă a statului”. În cadrul contraspionajului vest-german funcționează „Secția a VII-a — terorism”.

În 1972, după atentatul comandoului palestinian asupra sportivilor israelieni din Satul Olimpic, în R.F.G. a fost înființată „Brigada specială, antiteroristă”, cunoscută sub numele de „Grupă de apărare a frontierelor” („GSG-9”), cu sediul la Bonn-Hangelar.

Brigada specială antiterorism „GSG-9”, apreciată ca cea mai bună din lume, este compusă din 176 specialiști, dotați cu arme de precizie, mașini, aparatură care asigură vizibilitatea pe timpul nopții, aparatură de transmisiuni, elicoptere, un robot pentru dezamorsarea bombelor și echipament antiglonț. Antrenamentele se fac în condiții deosebite de relief și constau din trageri, escaladări, sărituri din elicoptere, luptă corp la corp. Membrii grupei trebuie să cunoască, la amănunt, toate aeroporturile federale, să studieze planurile de construcție, să identifice cele mai bune locuri pentru efectuarea intervențiilor, căile de acces în obiective și mijloacele de acoperire în acțiuni. Principiul tactic de luptă îl constituie acțiunile rapide și, pe cât posibil, fără folosirea armamentului.

Șeful acestei brigăzi este Ulrich Wegener, în vîrstă de 46 ani, care a urmat un instructaj special de 6 săptămîni în cadrul F.B.I.-ului în S.U.A. și timp de o lună în Israel. A participat ca „invitat” al israelienilor la raidul de pe aeroportul Entebbe-Uganda.

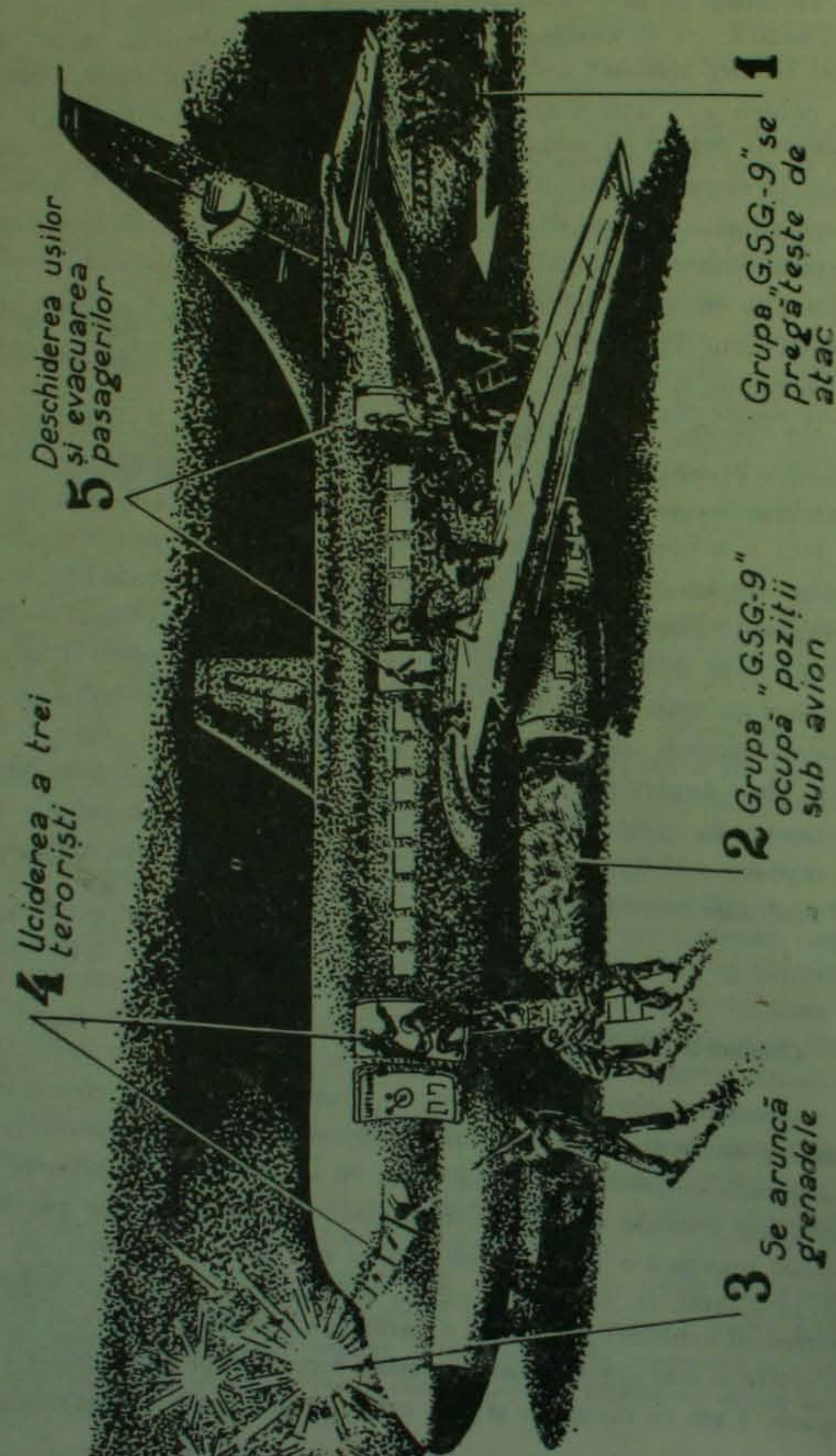
Acțiunea de eliberare a celor 86 de ostatici, aflați în avionul „Landshut”, care staționa pe aeroportul din Mogadiscio, a stîrnit admirația și interesul unui mare număr de specialiști în domeniul antiterorismului, fiind comparată cu cea a comandourilor israeliene de pe aeroportul Entebbe.

Teroriștii au fost supuși mai întîi unui atac psihologic, atît pe cale polițienească, cît și diplomatică. Li s-a promis eliberarea membrilor bandei Baader-Meinhof și sumele de bani cerute, procedîndu-se, în acest sens, pentru a le slăbi vigilența și a asigura timpul, de circa 7 ore, cît era necesar pentru ca membrii grupei „GSG-9” să fie aduși în Somalia și puși la dispoziția statului-major antiterorist. La orele 23.50, avionul, în care se afla comandoul german, a aterizat, folosind numai luminile din spate. Printr-o manevră tactică (aprinderea unui foc de către soldații somalezii la circa 100 metri în fața avionului deturnat, pentru a crea impresia unui incendiu) cei 4 teroriști au fost determinați să se deplaseze în cabina de comandă.

În decurs de numai două minute, după aterizare, membrii grupei „GSG-9”, în costume antiglonț, dispunînd de arme și aparate de ascultare ultrasensibile, au luat poziție de luptă sub coada, aripile și partea din față a avionului „Landshut” (vezi anexa). Cu ajutorul unor scări metalice, în jurul ușilor din față și din spate au fost plasate încărcături de explozivi magnetici. După distrugerea ușilor, unii pasageri au fost evacuați prin ușile de incendiu, iar ceilalți li s-a recomandat să stea ascunși după scaune pînă la evacuare, iar în interiorul avionului au fost aruncate grenade speciale (inofensive) „Light and sound”, puse la dispoziție de o formație de luptă engleză, care se afla la fața locului pentru a interveni la nevoie. Printr-un atac continuu și simultan asupra cabinei, 3 teroriști au fost omoriți, iar al patrulea, o femeie, grav rănită. Întreaga operațiune a durat 7 minute.

Grenadele „Light and sound”.

„Joint intelligence committee” — grupare de elită a serviciilor secrete engleze, subordonată nemijlocit premierului J. Callaghan — a pus la dispoziția comandoului vest-german ce a acționat pe aeroportul din Mogadiscio grenade surpriză care explodînd, fără a produce pagube și victime, provoacă o lumină orbitoare și un zgomot asurzitor. Se folosesc, în special, în încăperi. Lumina lor puternică, de circa 50.000 w, și zgomotul exploziei determină o paralizare psihofizică de 7—8 secunde și o orbire și asurzire temporare. Aceste corpuri explozive sînt de 15 cm lungime, 8 cm în diametru și sînt confecționate dintr-un material care,

prin explozare, nu eliberează schije. Grenada are două componente: una acționează pe bază de magneziu (producind o lumină chimică rece), iar cealaltă pe bază de mercur, care provoacă sunetul asurzitor. Bariul și natriul asigură oxigenul necesar efectului „blitz” și a celui „detonator”.

Potrivit unei statistici făcută de Oficiul criminal federal („Wiesbaden”), în R.F.G., între 1 ianuarie și 30 iunie 1977, în urma unor furturi prin efracție, au fost sustrate: 338 formulare pentru documente de identitate; 225 documente de identitate completate; 226 pașapoarte în alb; 34 sigilii de serviciu; 312 ștampile, aparținând unor oficii publice; 3 mașini speciale de scris pentru pașapoarte; 2040 arme de foc (de mână); 1463 puști; 197 arme de război (arme automate); 6 kg material exploziv; 55 grenade cu diametrul de 2 cm; 15 grenade de mină. În cadrul altor 80 de furturi au fost sustrate 1260 aparate radio emisie-recepție, dintre care 20 identice celor aflate în dotarea organelor de securitate, precum și un invertor și un aparat de cifrat și descifrat pentru legături prin radio.

Se susține că multe din aceste materiale au intrat în baza logistică a teroriștilor.

*

În urma numeroaselor atacuri teroriste și a altor acțiuni de mare violență care au avut loc în R.F.G., persoane particulare — foști polițiști, soldați din bundeswehr, grăniceri, ingineri, sportivi — s-au constituit, în diferite orașe, în formațiuni de pază și ordine denumite „Serviciul civil de securitate”. Acestea oferă solicitanților servicii pentru paza și apărarea persoanelor, fabricilor, întreprinderilor, băncilor, centrelor nucleare etc.

Pentru a face față sarcinilor complexe și dificile din domeniul apărării obiectivelor și cetățenilor, formațiunile respective sînt specializate în trageri, luptă corp la corp, carate, în probleme de psihologie, tehnică radio și prim-ajutor. Ele dispun de terenuri, săli speciale de antrenament și poligoane, avînd un program care rivalizează cu cel al „Comandourilor mobile de intervenție” din landuri.

Material furnizat de:
OFICIUL DE INFORMARE-DOCUMENTARE

BIBLIOGRAFIE

LA TEMELE PENTRU PREGATIREA DE SPECIALITATE A CADRELOR
DIN ORGANELE DE SECURITATE, PENTRU CONVOCAREA I/1978

A. Teme comune pentru toate cadrele

Tema 1: Locul, rolul și sarcinile organelor de securitate în actuala etapă de dezvoltare a societății noastre, în lumina prevederilor Programului P.C.R. de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, a hotărârilor Conferinței Naționale a partidului din 7—9 decembrie 1977, precum și a celorlalte documente de partid.

Bibliografie:

— Constituția R. S. România, republicată în B.of. nr. 167 din 27 decembrie 1974 (în lucrarea Modificări aduse actelor normative publicate în culegerile editate anterior — Serviciul cultural, presă și editorial, 1976), art. 13, 14, 17, 29, 31—35, 38, 39—41.

— Programul P.C.R. de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, în volumul Congresul al XI-lea al P.C.R., Ed. politică, București, 1975, pag. 690—691.

— Hotărârea C.C. al P.C.R. cu privire la creșterea rolului unităților socialiste, al organizațiilor obștești, al maselor populare în respectarea legalității, sancționarea și reeducarea prin muncă a persoanelor care comit abateri și încălcări de la normele de conviețuire socială și legile țării, în „Scinteia” din 30 iunie 1977.

— Nicolae Ceaușescu: Raport la Congresul al XI-lea al P.C.R., în op. cit., pag. 65—66; Raport la Conferința Națională a P.C.R., 7—9 decembrie 1977, Ed. politică, București, 1977, pag. 52—54; Cuvîntare la adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne, în România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate, vol. 13, Ed. politică, București, 1977, pag. 651—670.

— Legea nr. 23/1971 privind apărarea secretului de stat în R. S. România, publicată în B.of. nr. 157 din 17 decembrie 1971 (în lucrarea Culegere de acte normative pentru uzul lucrătorilor Ministerului de Interne — Serviciul cultural, presă și editorial, 1973), preambul și art. 1, 2, 5—8, 13—16, 21, 28, 29, 42—47, 54—56 și 64.

— Decretul nr. 130/1972 privind înființarea, organizarea și funcționarea Ministerului de Interne, republicat în B.of. nr. 113 din 26 iulie 1973 (în lucrarea Modificări aduse actelor normative publicate în culegerile editate anterior — Serviciul cultural, presă și editorial, 1976), art. 1—3, 4 (I, II, IV, VIII), 5, 6.

— Regulamentul Consiliului Politic al Ministerului de Interne.

— Ordinul nr. 001100/8 iulie 1977 al ministrului de interne privind activitatea organelor și unităților Ministerului de Interne pentru prevenirea, limitarea și înlăturarea urmărilor calamităților naturale, incendiilor sau catastrofelor de mari proporții și în alte situații deosebite.

— „Cu privire la perfecționarea conducerii tuturor sectoarelor de activitate, a legislației R. S. România, a activității organelor de justiție și ale Ministerului

de Interne, precum și noi măsuri privind dezvoltarea democrației socialiste”, în „Scinteia” din 21 decembrie 1977.

— Teodor Coman: „Întărirea legalității socialiste în imbinare organică cu afirmarea plenară a drepturilor și libertăților cetățenești”, în „Scinteia” din 19 ianuarie 1978.

— Lucrarea Documente ale Partidului Comunist Român privind locul, rolul și sarcinile Ministerului de Interne, editată de Serviciul cultural, presă și editorial, 1976, pag. 24—33.

— A XXX-a aniversare a organelor de securitate — film realizat de Serviciul cinematografic al Ministerului de Interne, producție 1973.

Tema 2: Prevenirea infracțiunilor și a altor fapte de natură să afecteze securitatea statului, cerință de bază și criteriu de apreciere a activității organelor de securitate. Căi, metode și mijloace de realizare a prevenirii.

Bibliografie:

— Hotărârea C.C. al P.C.R. cu privire la creșterea rolului unităților socialiste, al organizațiilor obștești, al maselor populare în respectarea legalității, sancționarea și reeducarea prin muncă a persoanelor care comit abateri și încălcări de la normele de conviețuire socială și legile țării, în „Scinteia” din 30 iunie 1977.

— Decretul nr. 130/1972 privind înființarea, organizarea și funcționarea Ministerului de Interne, republicat în B.of. nr. 113 din 26 iulie 1973 (se găsește în lucrarea Modificări aduse actelor normative publicate în culegerile editate anterior — Serviciul cultural, presă și editorial, 1976), art. 1 și 4 (pct. 1, cap. III).

— Nicolae Ceaușescu: Cuvîntare la Consfătuirea cadrelor de bază din securitate, miliție, procuratură și justiție, în România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate, vol. 4, Ed. politică, București, 1970, pag. 738—740, 745; Cuvîntare la adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne, în op. cit., vol. 13, Ed. politică, București, 1977, pag. 654 și 660.

— Ordinul ministrului de interne nr. 000875 din 15 mai 1976 privind organizarea și desfășurarea muncii informativ-operative a organelor de securitate, cap. IV.

— Lucrarea Documente ale P.C.R. privind locul, rolul și sarcinile Ministerului de Interne, editată de Serviciul cultural, presă și editorial, 1976, pag. 34—36.

— „Cu privire la perfecționarea conducerii tuturor sectoarelor de activitate, a legislației R. S. România, a activității organelor de justiție și ale Ministerului de Interne, precum și noi măsuri privind dezvoltarea democrației socialiste”, în „Scinteia” din 21 decembrie 1977.

Se mai pot consulta:

— „Ofensiva spionajului economic” — Oficiul pentru propagandă, publicații de specialitate și editorial, 1973, pag. 110, 112.

— „Mercenari ai trădării” — Serviciul cultural, presă și editorial, 1976, pag. 45—53.

— Buletinul intern „Securitatea”, articolele: „Prevenirea, deziderat major în centrul activităților de securitate”; „Cum realizăm prevenirea în rîndul tîne-

retului studios"; „Preocupări pentru prevenirea finalizării unor activități antisociale în rândul tinerilor”, în nr. 3/1976, pag. 13—24; articolul „Aspecte din activitatea de prevenire, descoperire și neutralizare a acțiunilor întreprinse de elemente ostile din interior”, în nr. 4/1976, pag. 12 și urm.; articolele: „Să prevenim stările de pericol în transporturile feroviare”, pag. 4 și urm.; „Prevenirea evenimentelor negative în obiectivele economice — preocupare de bază”, în nr. 1/1977, pag. 38 și urm.; articolele: „Participare activă și eficientă la activitățile educative de prevenire și combatere a încălcărilor legii”; „Prevenirea evenimentelor de frontieră — sarcină cu semnificații majore a întregului aparat”; „Să găsim căi și mijloace mai eficiente pentru desfășurarea muncii preventive în rândul tineretului studios”; „Sarcini ce revin organelor de contrainformații în sectoarele economice în prevenirea scurgerii de informații din obiectivele industriei de apărare”, în nr. 2/1977, pag. 3, 11, 31, 45 și urm.; articolele: „Considerații cu referire la activitatea de prevenire”; „Prevenirea infracțiunilor, sarcină prioritară a organelor de securitate”; „Aspecte ale activității de cooperare dintre organele de contrainformații în sectoarele economice, cele de miliție și formațiunile de pompieri în vederea apărării avuției naționale”, în nr. 3/1977, pag. 14, 36, 50, 53, 56 și urm.

Tema 4: Participarea organelor de securitate la educarea cetățenilor în spiritul legalității socialiste, al apărării secretului de stat, al vigilenței și combativității revoluționare față de orice acțiuni și manifestări indreptate împotriva securității statului.

Bibliografie:

— Programul P.C.R. de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, în volumul Congresul al XI-lea al P.C.R., Ed. politică, București, 1975, pag. 690—691.

— Codul principiilor și normelor muncii și vieții comunistilor, ale eticii și echității socialiste, art. 12, 13.

— Legea nr. 23/1971 privind apărarea secretului de stat în R. S. România, publicată în B.of. nr. 157 din 17 decembrie 1971 (se găsește în lucrarea menționată mai jos), preambul, art. 1, 2, 5, 6, 9, 16.

— Decretul nr. 468/1971 privind unele măsuri de îmbunătățire a activității de aplicare și de popularizare a legislației, publicat în B.of. nr. 165 din 30 decembrie 1971 (se găsește în lucrarea Culegere de acte normative pentru uzul lucrătorilor Ministerului de Interne — Serviciul cultural, presă și editorial, 1973), art. 1, 2, 5, 11, 13, 16.

— Nicolae Ceaușescu: Raport la Conferința Națională a P.C.R., 7—9 decembrie 1977, Ed. politică, București, 1977, pag. 52—54; Cuvîntare la Consfătuirea cadrelor de bază din securitate, miliție, procuratură și justiție, în România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate, vol. 4, Ed. politică, București, 1970, pag. 739—740; Cuvîntare la adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne, op. cit., vol. 13, Ed. politică, București, 1977, pag. 659—660, 663.

— „Cu privire la perfecționarea conducerii tuturor sectoarelor de activitate, a legislației R. S. România, a activității organelor de justiție și ale Ministerului

de Interne, precum și noi măsuri privind dezvoltarea democrației socialiste”, în „Scînteia” din 21 decembrie 1977.

— Teodor Coman: „Intărirea legalității socialiste în îmbinare organică cu afirmarea plenară a drepturilor și libertăților cetățenești”, în „Scînteia” din 19 ianuarie 1978.

— Program privind participarea organelor Ministerului de Interne la activitatea de educare a cetățenilor în spiritul legalității socialiste, al vigilenței și combativității față de manifestările antisociale, nr. 90452 din 12.V.1977 (Difuzat de Direcția secretariat-juridică).

— Lucrarea Documente ale P.C.R. privind locul, rolul și sarcinile Ministerului de Interne, editată de Serviciul cultural, presă și editorial, 1976, pag. 53—55.

Se mai pot consulta:

— Buletinul intern „Securitatea”: articolul „Activitatea de propagandă în prevenirea evenimentelor de cale ferată”, în nr. 2/1976, pag. 19 și urm.; articolele: „În lumina ordinelor și orientărilor Comandantului nostru suprem — să acționăm cu fermitate, cu înaltă răspundere și exigență pentru continua ridicare a eficienței muncii de securitate”; „Preocupări pentru întărirea vigilenței, conspirativității și compartimentării în munca de securitate”, în nr. 1/1977, pag. 9, 27 și urm.; articolele: „Participare activă și eficientă la activitățile educative de prevenire și combatere a încălcărilor legii”; „Rezultate și perspective în munca de popularizare a legilor și de pregătire contrainformativă a populației”, în nr. 2/1977, pag. 3 și urm.; articolele: „Intărirea legăturii cu masele de oameni ai muncii”; „Propaganda prin mijloacele de informare de masă trebuie (și poate) să fie mai eficientă”, în nr. 3/1977, pag. 10, 22 și urm.

— Material cadru, de pregătire contrainformativă — difuzat de U.M. nr. 0625/C.P.

— Notă privind respectarea normelor legale referitoare la apărarea secretului de stat și stabilirea relațiilor cu străinii — difuzată de U.M. nr. 0625/C.P.

— „Ședința s-a amînat a doua oară” — film realizat de Studioul „Alex. Sahia”, producție 1971.

— „Necunoscuții” — idem, producție 1972.

— „Necazurile sfintei fecioare” — idem.

— „Un pas, un singur pas” — idem.

Tema 6: Sarcinile ce revin aparatului de securitate pentru asigurarea securității personale a conducătorilor de partid și de stat.

Bibliografie:

— Decretul nr. 130/1972 privind înființarea, organizarea și funcționarea Ministerului de Interne, republicat în B.of. nr. 113 din 26 iulie 1973 (se găsește în lucrarea Modificări aduse actelor normative publicate în culegerile editate anterior — Serviciul cultural, presă și editorial, 1976), art. 4 (pct. I, lit. f, pct. IV lit. b și c).

— Ordinul ministrului de interne nr. 00972 din 10.XI.1976 privind atribuțiile unităților Ministerului de Interne pe linia muncii de securitate și gardă.

Se mai pot consulta :

- „Securitatea președintelui” — C.S.S., Direcția învățămînt, 1969.
- „Șacalul”, Serviciul cultural, presă și editorial, 1978, pag. 3—18 și urm.
- „Operația Long Saut”, Oficiul pentru propagandă, publicații de specialitate și editoria, 1972.
- Buletinul intern „Securitatea”, articolul „Principalele sarcini ale unităților Ministerului de Interne la îndeplinirea misiunilor de securitate și gardă”, în nr. 4/1976, pag. 5 și urm.

B. Teme specifice *

Contraspionaj

Tema 2: Sarcinile ofițerilor de contraspionaj pe linia documentării permanente în problemele și obiectivele date în răspundere; studierea și cunoașterea temeinică a relațiilor diplomatice, economice, comerciale, turistice și culturale ale R. S. România cu alte state.

Se pot consulta :

- L. Takacs și M. Miciu, Drept internațional public, Ed. didactică și pedagogică, București, 1976, pag. 190—219.
- Statele lumii de la A la Z, Ed. politică, București, 1975 (în părțile care interesează).
- Buletinul intern „Securitatea”: articolul „La început de sezon estival”, nr. 2/1976, pag. 15 și urm.; articolul „Conceptul de societate mixtă. Rolul și eficiența economică a societăților mixte. Constituirea de societăți mixte în R.S.R. și în străinătate”, în nr. 3/1976, pag. 41 și urm.; articolul „Considerații generale despre contractare și contracte în operațiunile de comerț exterior. Contractul de know-how. Dreptul de proprietate industrială. Contractul de licență și de engineering”, în nr. 4/1976, pag. 65 și urm.

Tema 4: Urmărirea cadrelor și agenților serviciilor de spionaj care acționează pe teritoriul R. S. România și a legăturilor acestora din rîndul cetățenilor români.

Bibliografie :

- Nicolae Ceaușescu: Cuvîntare la Consfătuirea cu activul de bază al M.A.I., în România pe drumul desăvîrșirii construcției socialiste, vol. 2, Ed. politică, București, 1977, pag. 104—106.

* Pentru temele nr. 1 pe linie de informații interne, contrainformații în sectoarele economice și contraspionaj se vor publica materiale documentare și bibliografii în gazeta „În slujba patriei”.

tică, București, 1968, pag. 404—406; Cuvîntare la adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne, în România pe drumul construcției societății socialiste multilateral dezvoltate, vol. 13, Ed. politică, București, 1977, pag. 659—660.

Se mai pot consulta :

- „Contrainformațiile în acțiune” — Serviciul cultural, presă și editorial, 1976.
- „Contraspionajul câștigă lupta” — Serviciul editorial, presă și propagandă în rîndul populației, 1977.
- Buletinul intern „Securitatea”: articolul „Un anume domn -Hirschl- și acoliții lui”, în nr. 3/1976, pag. 51 și urm.; articolul „Cu forța dreptului, împotriva dreptului forței!”, în nr. 4/1976, pag. 37 și urm.; articolul „Prețul trădării”, în nr. 1/1977, pag. 52 și urm.; articolele: „Cîteva criterii de selecționare și includere în forme organizate de lucru a elementelor suspecte de spionaj-trădare”; „Aspecte privind activitatea unor servicii de informații arabe împotriva R. S. România”, în nr. 2/1977, pag. 49, 60 și urm.
- „Metode, mijloace și procedee folosite de cadrele și agenții de spionaj în culegerea de informații, studierea, recrutarea și menținerea legăturii cu persoanele atrase la muncă informativă din rîndul cetățenilor români” — documentar difuzat de Direcția a III-a.
- „Unele concluzii cu privire la modul în care au acționat organele de contraspionaj în cazurile finalizate în ultimii ani” — documentar difuzat de Direcția a III-a.
- „Sisteme de legătură impersonală folosite de serviciile de spionaj în munca cu agentura” — documentar difuzat de Direcția a III-a.
- „Cazul Costan” — film realizat de Serviciul cinematografic al Ministerului de Interne, producție 1974.
- „Necazurile sfintei fecioare” — film realizat de Studioul „Alex. Sahia”, producție 1972.
- „Gazela continuă vînătoarea” — film realizat de Serviciul cinematografic al Ministerului de Interne, producție 1973.
- „Cazul Robert” — film realizat de Serviciul cinematografic al Ministerului de Interne, producție 1977.

Comerț-Protocol

Tema 1: Sarcinile organelor de securitate pe linia apărării intereselor statului nostru în relațiile comerciale și de cooperare economică internațională. Principalele căi și mijloace de realizare a acestor sarcini.

Bibliografie :

- Legea nr. 1/1971 cu privire la activitatea de comerț exterior, de cooperare economică și tehnico-stiințifică a R. S. România, publicată în B.of. nr. 33/1971.
- Nicolae Ceaușescu: Cuvîntare la încheierea lucrărilor consfătuirii cu activul de partid și de stat din domeniul comerțului exterior și cooperării economice internaționale, în România pe drumul construcției societății socialiste multilateral dezvoltate, vol. 13, Ed. politică, București, 1977, pag. 659—660.

dezvoltate, vol. 11, Ed. politică, București, 1975, pag. 198—243; Mesaj adresat celei de-a IV-a conferințe a Națiunilor Unite pentru comerț și dezvoltare, op. cit., vol. 12, Ed. politică, București, 1976, pag. 615—618.

Antiterorism

Tema 3: Particularitățile organizării și desfășurării muncii informative pentru descoperirea și prevenirea acțiunilor teroriste.

Bibliografie:

— Ordinul ministrului de interne nr. 00650 din 25 mai 1975 pentru prevenirea și lichidarea oricăror acte teroriste îndreptate împotriva unor persoane sau obiective de pe teritoriul R. S. România.

— Notă cu problemele ordonate de ministrul de interne, tovarășul Teodor Coman, în ședința de lucru desfășurată la U.M. nr. 0625/R.B. în ziua de 12.IV.1977.

Se mai pot consulta:

— „Mijloace folosite în acțiuni teroriste” — Serviciul editorial, presă și propagandă în rîndul populației, 1977.

— Buletinul intern „Securitatea”, articolele: „Activitatea informativ-operativă — componentă prioritară în ansamblul luptei de combatere a terorismului”; „Studiul general al fenomenului de terorism și mijloacele de luptă împotriva acestuia”, în nr. 2/1976, pag. 47 și urm.

— Convocare „Arta” — octombrie 1974 — volum difuzat de U.M. nr. 0625/R.B.
— „Material privind instruirea rețelei informative pe profil antiterorist” — difuzat de U.M. nr. 0625/R.B.

— Alte documentare difuzate de unitatea centrală de profil în perioada 1976—1978.

Pașapoarte, evidența străinilor și controlul trecerii-frontierei

Tema 1: Regimul pașapoartelor și vizelor în R. S. România. Categoriile de pașapoarte și vize române; conținutul, forma și valabilitatea acestora; condițiile legale pentru eliberarea lor. Documentele cerute de lege pentru obținerea pașapoartelor și vizelor române.

Bibliografie:

— Culegere de acte normative în materie de pașapoarte, vize, străini, cetățenie, controlul trecerii frontierei și taxe — Serviciul cultural, presă și editorial, 1974 (actele normative care interesează).

— Culegere de acte normative în materie de pașapoarte, vize și controlul trecerii frontierei — Serviciul editorial, presă și propagandă în rîndul populației, 1977.

— Documentar privind categoriile de documente străine pentru trecerea frontierei de stat scutite de viza română și de taxa de viză — Serviciul editorial, presă și propagandă în rîndul populației, 1977.

Pașapoarte

Tema 1: Dispoziții legale privind soluționarea cererilor de pașapoarte și vize pentru deplasarea în străinătate în interes de serviciu sau obștesc; deplasarea temporară în străinătate în scop personal. Atribuțiile și competențele pe această linie ale organelor de pașapoarte și vize.

Bibliografie:

— Culegere de acte normative în materie de pașapoarte, vize, străini, cetățenie, controlul trecerii frontierei și taxe — Serviciul cultural, presă și editorial, 1974 (actele normative care interesează).

— Culegere de acte normative în materie de pașapoarte, vize și controlul trecerii frontierei — Serviciul editorial, presă și propagandă în rîndul populației, 1977 (actele normative care interesează).

Puncte control treceri frontieră

Tema 1: Modalități practice de stabilire a identității persoanelor la controlul de frontieră, pe baza exploatării datelor menționate în pașapoarte.

Bibliografie:

— Aspecte teoretice și practice ale infracțiunii de trecere frauduloasă a frontierei — Serviciul editorial, presă și propagandă în rîndul populației, 1977, pag. 20—56.

— Îndrumar pe linia evidenței și controlul străinilor — Serviciul editorial, presă și propagandă în rîndul populației, 1977.

Notă:

Bibliografia a fost alcătuită de Serviciul editorial, presă și propagandă în rîndul populației, cu acordul Direcției cadre și învățămînt și al unităților centrale de profil.

Se difuzează în vederea sprijinirii unităților pentru desfășurarea activităților de învățămînt în cadrul primelor convocări.

Bibliografia nu este limitativă. În mod obligatoriu ea va fi completată cu noile documente de partid, legi, alte acte normative, ordine și instrucțiuni de muncă, precum și lucrări sau documentare de profil ce vor apărea pe parcurs.

La temele specifice pe linie de filaj și investigații, tehnică operativă și transmisiuni, informatică și documentare, cadre și învățămînt, organizare-mobilizare, transportul corespondenței secrete, cercetări penale și pe linia sectoarelor de asigurare tehnico-materială și financiară, bibliografia va fi transmisă de unitățile centrale de profil. La temele de psihologie, sociologie și criminologie se vor publica materiale documentare și bibliografii în gazeta „În slujba patriei”.

Lucrările editate pe plan intern, indicate în bibliografia de față, se găsesc în bibliotecile de specialitate ale unităților.

Filmele recomandate se pot cere de la Serviciul cinematografic al Ministerului de Interne.

La pregătirea juridică, bibliografia va fi alcătuită și indicată la nivelul grupelor de învățămînt.

La temele de criminalistică se va folosi ca material bibliografic lucrarea *Tratat practic de criminalistică*, vol. I/1976, editat de Serviciul editorial, presă și propagandă în rîndul populației.

Vă recomandăm să citiți

Gilles Perrault:

„HĂITUIALĂ ÎNDELUNGATĂ“

Volumul *Hăituială îndelungată* este realizat prin traducerea lucrării *La longue traque*, de Gilles Perrault, un bun profesionist al muncii de informații și contrainformații, autorul cărții *Ziua cea mare*, recent apărută în librării. Dar Gilles Perrault este recomandat și de alte cărți valoroase, din care amintim *Rețeaua marelui șef (Orchestra Roșie)* și *Dosarul 51*, traduse, tipărite și difuzate pe plan intern. Pentru a scrie *La longue traque*, Perrault a efectuat o amplă documentare pe parcursul unui sfert de veac și a descoperit multe materiale inedite, care alături de experiența proprie constituie suportul realist al cărții.

Dintre metodele și mijloacele de muncă ce interesează aparatul de securitate, prezentate teoretic și argumentate cu rezolvări practice, ne vom opri la cele mai semnificative și mai bine redată în lucrare.

O metodă des întâlnită este aceea a întâlnirilor secrete, în legătură cu care — bazându-se pe cazuri reale — autorul evidențiază, între altele, unde poate duce nerespectarea unor reguli de conspirativitate și cum trebuie să se comporte cei ce se întâlnesc în secret pentru a fi în siguranță.

Numeroase sînt modalitățile de transmitere a informațiilor și ele se înmulțesc continuu datorită ingeniozității omenești și evoluției tehnicii. Se întîmplă adesea ca metode și procedee clasice să se dovedească valabile, iar altele, de dată mai recentă, să rămîna pînă la urmă simple experiențe, eliminate de practică la primul examen. Lucrarea lui Perrault oferă suficiente exemple pe această temă.

Metodele de dezinformare ocupă de asemenea în economia cărții un spațiu larg. Reușita unei acțiuni de dezinformare, vrea să evidențieze autorul, depinde atît de măsura în care aceasta are ca suport informații exacte despre partea adversă, cît și de inteligența celui ce o elaborează și o pune în practică.

Printre ideile majore ale cărții se află și aceea că respectarea regulilor de conspirativitate, vigilență și apărare a secretului acțiunilor rămîne, în ultimă analiză, cheia succesului războiului dus din umbră.

Parcurgînd paginile lucrării, cei interesați mai află cum poate fi făcut un interogatoriu, care sînt posibilitățile de a se apăra ale celui anchetat, faptul că atunci cînd se confruntă combatanți bine pregătiți, cu reale calități psihice și fizice — îndeosebi tenacitate și putere de concentrare —, lupta este de mare încheștare, pînă la urmă avînd cîștig de cauză cel mai bine pregătit și mai dotat, indiferent de postura în care se află.

Evident, cititorul va sesiza doza de subiectivism manifestată de autor față de eroul principal (Roland Farjon), pe care încearcă cu orice preț să-l reabiliteze, deși acesta a făcut greșeli soldate cu repercusiuni grave, ce se degajă cu claritate din paginile cărții.

Adăugînd că volumul *Hăituială îndelungată* este scris într-un stil concentrat și alert, îl recomandăm ofițerilor de securitate cu convingerea că va fi lecturat cu plăcere și le va oferi sugestii utile pentru cultura lor profesională, de specialitate.